

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps

ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

พระกิตติพนธ์ ธมฺมเมธี (คันทิ)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps

ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

พระกิตติพนธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' SUMMARY WRITING ABILITY IN
GRADE 9 CLASS NO. 1 USING GPAS 5 STEPS MODEL AND 5W1H AT
MUNICIPAL SPORTS SCHOOL 2 WAT SAWANG KHONGKHA UNDER
THE EDUCATION OFFICE OF KALASIN MUNICIPALITY

The logo of Mahamakut Buddhist University is a large, intricate emblem. It features a central shield with a sunburst at the top, a stupa in the middle, and a lotus flower at the bottom. The shield is flanked by two figures holding a banner. Above the shield is a large, multi-tiered stupa. The entire emblem is surrounded by a decorative border of lotus flowers and leaves.

PHRA KITTIPON THAMMAMETHEE (KHANTEE)

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR THE
DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
PROGRAM IN TEACHING THAI LANGUAGE
FACULTY OF EDUCATION
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์
ชื่อนักศึกษา	พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.คชา ปราณีตพลกรัง

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิรุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ วงศ์กระบอกถาวร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.คชา ปราณีตพลกรัง)

กรรมการ

(พระมหาศุภชัย สุภกิจใจ, รองศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(พระสุธีวิชิตธรรม , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อัจฉรินทร์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช นีละโยธิน)

กรรมการ

(ดร.แสงอาทิตย์ ไทยมิตร)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์
ชื่อนักศึกษา	พระกิตติพันธ์ ธมมเมธี (คันที)
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.ศชา ปราณีตพลกรัง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

- ผลวัดความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา จำนวน 18 คน มีคะแนน 60 คะแนน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 45.94 คิดเป็นร้อยละ 76.57 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
- ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียนย่อความ, GPAS 5 Steps, 5W1H

ABSTRACT

Thesis Topic	THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' SUMMARY WRITING ABILITY IN GRADE 9 CLASS NO. 1 USING GPAS 5 STEPS MODEL AND 5W1H AT MUNICIPAL SPORTS SCHOOL 2 WAT SAWANG KHONGKHA UNDER THE EDUCATION OFFICE OF KALASIN MUNICIPALITY
Student's Name	Phra Kittipon Thammamethee (Khantee)
Degree Sought	Master of Education
Program	Program in Teaching Thai Language
Anno Domini	2026
Advisor	Dr. Khacha Praneetpolkrung

The purposes of this research were: 1. to develop the summary writing ability of grade 9 class no. 1 students at municipal sports school 2 Wat Sawang Khongkha under the education office of Kalasin municipality by using the GPAS 5 Steps model integrated with the 5W1H technique, with the expected outcomes of achieving a post-instruction mean score of at least 70 percent and having at least 70 percent of the students meet the specified criterion; and 2. to investigate the students' satisfaction toward learning management using the GPAS 5 Steps model integrated with the 5W1H technique. The target group consisted of 18 grade 9 class no. 1 students. The research instruments included: 1. lesson plans designed based on the GPAS 5 Steps model integrated with the 5W1H technique, 2. a summary writing ability test, and 3. a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, and percentage.

Research Findings

1. The results of the assessment of summary writing ability using the GPAS 5 Steps model integrated with the 5W1H technique among 18 grade 9 class no. 1 students at Municipal Sports school 2 Wat Sawang Khongkha, with a total score of 60, revealed that the students achieved a mean score of 45.94, equivalent to 76.57 percent of the full score. Fourteen students, representing 77.78 percent of the total number of students, met the established criteria. These

results exceeded the predetermined criteria and were consistent with the stated research objectives.

2. The overall satisfaction of grade 9 class no. 1 students at municipal Sports School 2 Wat Sawang Khongkha toward learning management using the GPAS 5 Steps model integrated with the 5W1H technique was at the highest level, with a mean score of 4.86 and a standard deviation of 0.28.

Keywords: SUMMARY WRITING ABILITY; GPAS 5 Steps; 5W1H

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขึงขอขอบคุณสถาบัน องค์กร และบุคคลที่ได้ให้ความช่วยเหลือดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณบิดา-มารดา และ กราบขอบพระคุณพระครูปลัดโชติพัฒน์ อาจารย์สุโก,ผศ. ดร. ที่ได้สนับสนุนทั้งด้านทุนการศึกษาให้กำลังใจและคำแนะนำ จึงส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ ดร. ศุภา ปราณิตพลกรัง อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ให้กำลังใจและข้อเสนอแนะแนวทางต่าง ๆ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยเล่มนี้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ทำให้วิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณ พระมหาจรรูวัฒน์ จิรวุฑโฒ ,พระมหาอธิวัฒน์ ภทรกวี ดร., และขอขอบคุณ ดร.ทองคำ เกษจันทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน นายปฏิพล ยลวิลาศวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และนายอานันต์ กรมน้อย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย อีกทั้งให้คำปรึกษา เสนอแนะและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณ นายไมตรี ภูสอติสี ผู้อำนวยการ, นางสาวศศิธร ดอนชวนชม หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่อนุเคราะห์สถานที่ให้เป็นพื้นที่ทำการวิจัยและขอขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเรียนรู้ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ และเจริญพรขอบคุณด้วยใจจริง มา ณ โอกาสนี้

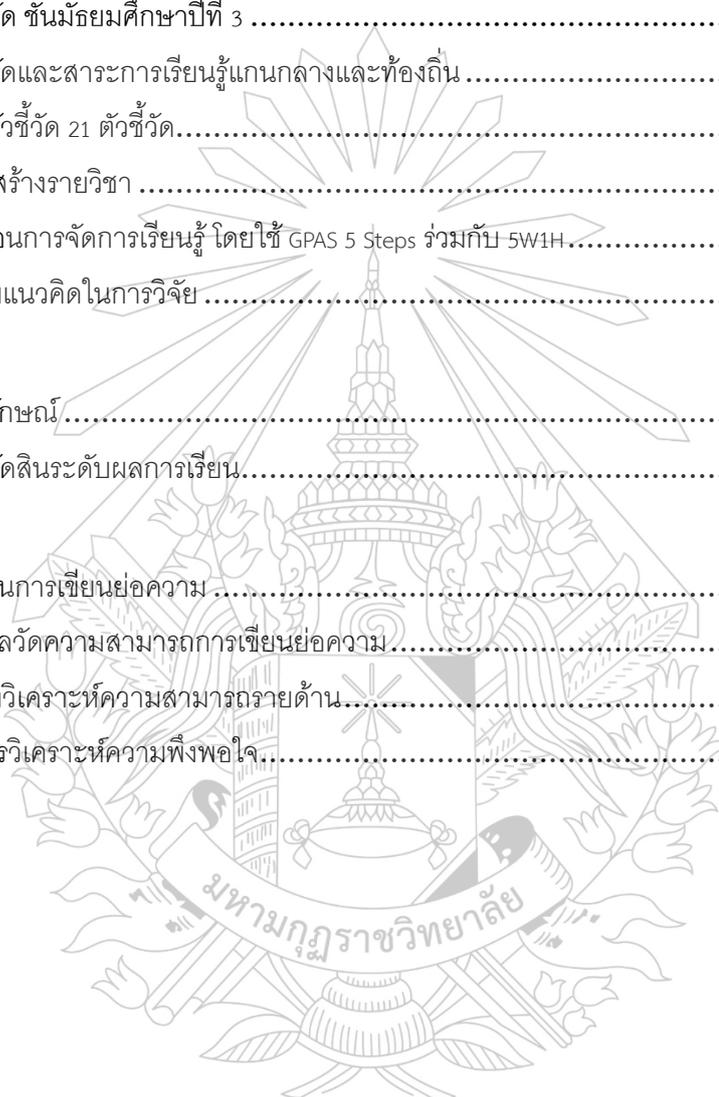
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	จ
ABSTRACT.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2. คำถามการวิจัย.....	4
1.3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4. ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	8
2.2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา.....	13
2.3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถการเขียนย่อความ.....	31
2.4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ GPAS 5 Steps.....	36
2.5. แนวคิดทฤษฎีของ 5W1H.....	41
2.6. ขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H.....	45
2.7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้.....	47
2.8. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถการเขียนย่อความ.....	51
2.9. แนวแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้.....	56
2.10. สภาพพื้นที่ที่วิจัย.....	62
2.11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
2.12. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	70

3.1. รูปแบบการวิจัย.....	70
3.2. กลุ่มเป้าหมาย.....	71
3.3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย.....	71
3.4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
3.5. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
3.6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	75
บทที่ 4 ผลการวิจัย	77
4.1.สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ.....	80
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผล.....	85
5.2 อภิปรายผล	85
5.3 ข้อเสนอแนะ	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	100
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	101
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	103
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	109
ภาคผนวก ง จริยธรรมในมนุษย์.....	141
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย.....	143
ภาคผนวก ฉ ผลการทดลองเครื่องมือในวิจัย.....	145
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย	155
ภาคผนวก ซ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	157
ภาคผนวก ฌ ตารางวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถ การเขียนย่อความ.....	285
ภาคผนวก ฎ ตารางผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ	291
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	294

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2. 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	11
ตารางที่ 2. 2 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา	17
ตารางที่ 2. 3 ตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	20
ตารางที่ 2. 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางและท้องถิ่น	21
ตารางที่ 2. 5 รวมตัวชี้วัด 21 ตัวชี้วัด	24
ตารางที่ 2. 6 โครงสร้างรายวิชา	25
ตารางที่ 2. 7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	45
ตารางที่ 2. 8 กรอบแนวคิดในการวิจัย	69
ตารางที่ 3. 1 สัญลักษณ์	70
ตารางที่ 3. 2 การตัดสินระดับผลการเรียน	76
ตารางที่ 4. 1 คะแนนการเขียนย่อความ	78
ตารางที่ 4. 2 สรุปผลวัดความสามารถการเขียนย่อความ	79
ตารางที่ 4. 3 ตารางวิเคราะห์ความสามารถรายด้าน	79
ตารางที่ 4. 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่มีความสำคัญอย่างมาก และคนไทยใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารในระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวว่า ภาษาไทยถูกใช้เป็นภาษาหลักของประเทศไทยและเป็นตัวแทนทางวัฒนธรรมที่สำคัญ สร้างให้เกิดความสามัคคีและเสริมสร้างลักษณะเฉพาะของประชาชนให้มีความเป็นไทย มันทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ทำให้ผู้คนสามารถทำงานร่วมกันและใช้ชีวิตในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังเป็นช่องทางในการค้นหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาความรู้และกระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจัย รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ให้ทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งนำมาใช้ในการพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อีกทั้งยังเป็นสื่อที่สะท้อนภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และความงาม ซึ่งเป็นมรดกที่มีค่า ต้องได้รับการศึกษา รักษา และส่งต่อให้ยืนยาวอยู่กับประเทศไทยตลอดไป ยังสอดคล้องกับ ประภาศ ปานเจียง (2558) มีพระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 29 กรกฎาคม 2505 มีใจความว่า “ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี” และสอดคล้องกับ คณาจารย์สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย (2553) กล่าวว่า การดำรงชีวิตของมนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสาร เพื่อรับและส่งเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งเรื่องทั่ว ๆ ไปและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการงาน ดังนั้นการใช้ภาษาไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง หากสามารถใช้ภาษาไทยได้ดี ย่อมก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการอันพึงประสงค์ของมนุษย์นั่นเอง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุรายวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้เรียนรู้ด้าน การอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด หลักการใช้ภาษา และวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาในการสื่อสาร เพื่อเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ยังได้กำหนดสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นสมรรถนะหลักด้านการสื่อสาร

แบ่งออกเป็น 5 ด้านตามหลักสูตรแกนกลาง ข้อที่ 1. ความสามารถในการสื่อสาร คือความสามารถในการรับและส่งข้อความ ซึ่งมีวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่ช่วยในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และมุมมองส่วนตัวของตนเองเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ที่สามารถสนับสนุนการพัฒนาตนเองและสังคมได้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร การเขียนจึงนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะการเขียนย่อความ เพราะการที่จะเขียนย่อความได้นั้น ต้องสามารถรับสารจาก การอ่าน การฟัง และการดู แล้วนำมาวิเคราะห์หาใจความสำคัญของเรื่องและเขียนเรียบเรียงออกมาในสำนวนของตนเอง จึงจะเกิดสมรรถนะการเขียนย่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนมีความจำเป็นอย่างมากในการสื่อสาร เพราะเป็นการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสาร การเขียนจึงเป็นสารที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อไปสู่ผู้รับให้เกิดความเข้าใจ ซึ่ง วรณิ โสมประยูร (2553) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนหมายถึงการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์ จากความหมายของการเขียนข้างต้น ทำให้มองเห็นความสำคัญของการเขียนได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, และวีรวัฒน์ อินทรพร (2558) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ดังนี้ การเขียนนั้นเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน และยังสอดคล้องกับ ชนะชนม์ สวัสดิ์นุชาติ (2563) ได้ให้ความหมายของการเขียนย่อความไว้ว่า การย่อความ เป็นการเขียนจากการอ่านเก็บใจความสำคัญของเรื่อง แล้วนำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ เป็นถ้อยคำสำนวนของผู้ย่อเอง โดยเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบของย่อความ และ อหะหมัน อุหมั่น (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการย่อความไว้ว่า ประโยชน์ของการย่อความ 1. ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ในระยะสั้น ๆ 2. ช่วยให้งัดบันทึกสาระได้รวดเร็ว 3. เป็นพื้นฐานในการจับใจความสำคัญของเรื่อง 4. ช่วยทบทวนความรู้และสรุปสาระรวบยอด

นอกจากนี้การเขียนย่อความ ยังมีความสำคัญในการดำเนินชีวิต มีความสำคัญต่อผู้เรียน โดยการศึกษาในปัจจุบันได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนย่อความ ดังเห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดขึ้นในปีพุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีข้อกำหนดให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปเนื้อหาได้ ซึ่งมีสาระมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้คือ สาระที่ 2 การเขียน โดยมาตรฐาน ท 2.1 ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการเขียนในการสื่อสาร เช่น การเขียนเรียงความ การสรุปเนื้อหา และการเขียนเรื่องราวในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น รายงานข้อมูลสารสนเทศและการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 เกี่ยวกับการเขียนสรุปเนื้อหา รวมถึงการสรุปจากแหล่งข้อมูลหลากหลาย เช่น ประวัติศาสตร์ นิทาน ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระบรมราโชวาท พระราชดำรัส และจดหมายราชการ ด้วยยังได้กำหนดถึงคุณสมบัติของผู้เรียนเมื่อสิ้นสุดระดับชั้นที่ 3 ไว้ว่า ควรจะสามารถเขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านได้ง่ายและชัดเจน ใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสมตามระดับภาษา รวมถึงการเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ การโฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ส่วนตัว การเขียนสรุปเนื้อหา จดหมายระบุต่าง ๆ รวมไปถึงการเขียนแบบฟอร์มสมัครงาน การวิเคราะห์ วิจัย และสามารถแสดงความรู้และความคิดเห็นหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุมีผล นอกจากนี้ยังรวมถึงการเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและการจัดทำโครงการด้วย

ปัจจุบันแม้การเขียนย่อความจะมีความจำเป็น แต่การเขียนย่อความยังเป็นปัญหาต่อนักเรียนในการทำการเรียนสอนภาษาไทย และนักเรียนไม่สามารถรู้ถึงใจความสำคัญของประโยคหรือเรื่องที่ย่านได้ ทำให้การเรียนรู้อะไรก็ทำไม่จบ ทำข้อสอบแบบอัตนัย ออกมาแล้วคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ (2551) จากประสบการณ์การสอนภาษาไทยมาหลายปีพบว่า นักเรียนยังเขียนย่อความได้ไม่ดี สรุปใจความสำคัญไม่ครบถ้วน มักจะคัดลอกจากเรื่อง ไม่ใช่สำนวนตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่คะแนนการทดสอบ ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ค่าสถิติจำแนกตามระดับ มาตรฐาน ท 2.1 ระดับประเทศ ค่า Mean 46.38 และ S.D. 19.66 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ จึงเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้พัฒนาสมรรถนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ต่อไป

จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความเพิ่มตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด จากการศึกษาหลักสูตร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎี GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพในทุกด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ดีขึ้น เพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษา เสริมสร้างทักษะ และคุณธรรมที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ผู้สอนต้องจัดสรรและใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนรู้ยังเน้นการบูรณาการ สหวิทยาการและการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เป็นการจัดการ

เรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเขียนย่อความ และสามารถนำความรู้ ทักษะ ไปใช้ในการเรียน และชีวิตประจำวันได้ เพราะผู้สอนต้องตระหนักในความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ แบบให้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญและสามารถลงมือปฏิบัติได้ แล้วนำมาบูรณาการกับการเขียน ย่อความ จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดทักษะในการเขียนย่อความ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำหลัก GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H มาจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถการเขียนย่อความ ที่มีประสิทธิภาพโดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเป็นไปตาม เกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.2. คำถามการวิจัย

1.2.1 การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ หลังเรียนเป็นอย่างไร

1.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เป็นอย่างไร

1.3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.3.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

1.4. ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 18 คน ได้มาแบบจงใจเจาะจง (purposive sampling)

1.4.2 ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

ได้แก่การจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการเขียนย่อความ
2. ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และตัวชี้วัดที่ ม.3/4 เขียนย่อความ การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ประวัตินิทาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ 2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา 3. ความสามารถในการเขียนย่อความ 4. GPAS 5 Steps 5.5W1H 6. GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H 7. แผนการเรียนรู้ 8. แบบทดสอบ 9. แบบประเมินความพึงพอใจ

1.4.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยทำวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ระยะเวลา 5 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน 2568 ถึงวันที่ 2 ธันวาคม 2568

1.5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ความสามารถในการเขียนย่อความ หมายถึง ความสามารถทางการเขียนย่อความ คือการแสดงออกถึงพฤติกรรมในการเก็บสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟังมา แล้วนำมา

เรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง เพื่อให้สั้นเข้าใจง่าย และได้ใจความสำคัญครบถ้วน การเขียนย่อความมีองค์ประกอบดังนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ฟองจันทร์ สุขยั้ง พร้อมคณะ (ม.ป.ป.) และถิรพัฒน์ หล้าเตียง (2566) ดังนี้ 1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ 2. ส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความ 3. หลักการใช้ภาษา 4. การเขียนสะกดคำ โดยใช้เครื่องวัดความสามารถการเขียนย่อความ เป็นแบบทดสอบแบบทดสอบอัตนัย 3 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน รวม 60 คะแนน ในการวัดความรู้และความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียน

1.5.2 GPAS 5 Steps หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยมีทักษะกระบวนการคิด 5 ประการ ซึ่งเรียกว่า GPAS 5 Step โดยมีขั้นตอนตาม สถาบันคุณภาพวิชาการ (พว.) (2564) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ

ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

1.5.3 5W1H หมายถึง 5W1H เป็นเทคนิคการตั้งคำถามที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อธิบายสิ่งที่ต้องสื่อสารให้ชัดเจน และเข้าใจสถานการณ์อย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 6 ข้อ นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2565) คือ 1.“Who” ใคร 2.“What” 3.“Where” 4.“When” 5.“Why” 6.“How”

1.5.4 GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H หมายถึง GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คือขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ +5W1H

ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ +5W1H

ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ

ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

1.5.5 ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความโดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H มีทั้งหมด 5 ด้านของ ศิรินาถ ส่งแสง (2562) คือ หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีการสอน การเรียนการสอน และวัดประเมินผล ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของ Likert จำนวน 20 ข้อ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนย่อตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.6.2 นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนอย่างมีระบบดีขึ้น

1.6.3 ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียน ได้มีแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเขียนย่อความ และด้านอื่น ๆ

1.6.4 โรงเรียนและครูในกลุ่มสาระอื่น ๆ มีแนวทางในการนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนในโรงเรียนและในกลุ่มสาระของตน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถการเขียนย่อความ
- 2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ GPAS 5 Steps
- 2.5 แนวคิดทฤษฎีของ 5W1H
- 2.6 ขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
- 2.7 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.8 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ
- 2.9 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้
- 2.10 สภาพพื้นที่ที่วิจัย
- 2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.12 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม อีกทั้งมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานของความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร คือความสามารถในการรับและส่งสาร ที่มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิด คือความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต คือความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม อีกทั้งการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี คือความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางด้านเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ทั้งในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ดังนี้

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

ซื่อสัตย์สุจริต

มีวินัย

ใฝ่เรียนรู้

อยู่อย่างพอเพียง

มุ่งมั่นในการทำงาน

รักความเป็นไทย

มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้ สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยนั้นเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อที่จะพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในด้านการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าคู่ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนจนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ การอ่านบทร้อยแก้ว ประโยค คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ศีลธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.2 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา สุนทรพจน์ คติพจน์ ประวัตินิพนธ์ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ แบบกรอกสมมติฐาน จดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2. 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น ม. 3	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนข้อความโดยโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	1. การเขียนข้อความตามสถานการณ์ และโอกาสต่าง ๆ เช่น

ชั้น ม. 3	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		-คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ -คำขวัญ -คำคม -โฆษณา -คติพจน์ -สุนทรพจน์
	3. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องอื่น ๆ	1. การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ
	4. เขียนย่อความ	1. การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิตาน ประวัตี ตำนาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราชาบาท จดหมายราชการ
	5. เขียนจดหมายกิจธุระ	1. การเขียนจดหมายกิจธุระ -จดหมายเชิญวิทยากร -จดหมายขอความอนุเคราะห์ -จดหมายแสดงความขอบคุณ
	6. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และได้แย้งอย่างมีเหตุผล	1. การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และได้แย้งในเรื่องต่าง ๆ
	7. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ	1. การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ เช่น -บทโฆษณา -บทความทางวิชาการ
	8. กรอกแบบสักรงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้ และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	1. การกรอกแบบสักรงาน
	9. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	1.การเขียนรายงาน ได้แก่ -การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า -การเขียนรายงานโครงการ
	10. มีมารยาทในการเขียน	1. มารยาทในการเขียน

2.2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

หลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

คำนำ

หลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้จัดทำขึ้นตามแนวทาง ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) และเป็นไปตามมาตรา 27 วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตร สถานศึกษาตามหลักการ จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด เพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ เพื่อให้เยาวชนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ฉบับนี้ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา วิสัยทัศน์หลักสูตร หลักการ สมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความสำคัญ คุณภาพของผู้เรียน โครงสร้างเวลาเรียน โครงสร้างหลักสูตร สาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดรายปี คำอธิบายรายวิชา การจัดหน่วยการ เรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ซึ่งทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ฉบับนี้

เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและบรรลุผลตามที่ต้องการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา พุทธศักราช 2567 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็ด้วยความร่วมมือจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน คณะครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่มีส่วนร่วมดำเนินการ ทางโรงเรียน จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในด้าน ความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็น ต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ เจตคติ ทักษะ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษา อย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนเองนับถือและยึดหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามต่อสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร คือความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการ ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจ และทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมถึงการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนจนถึงการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มี ต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด คือความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้าง องค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา คือความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต คือความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี คือความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้าน การเรียนรู้ การทำงาน การสื่อสาร การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2. ชื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567

ตารางที่ 2. 2 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ภาคเรียนที่ 1	(หน่วยกิต/ชม.)	ภาคเรียนที่ 2	(หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	11.0 (440)	รายวิชาพื้นฐาน	11.0 (440)
ท23101 ภาษาไทย	1.5 (60)	ท23102 ภาษาไทย	1.5 (60)

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝัง เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่เป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตาม เป้าหมาย

1. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนา ตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถ พัฒนามาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการ ทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ ของตนเอง และกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้ เป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ดีบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจ ในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะ สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้อ การวัดและประเมินผล เพื่อจะให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ควรมีบทบาท ดังนี้

4.1 บทบาทของผู้สอน

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- 2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- 4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติ ของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4.2 บทบาทของผู้เรียน

- 1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 3) ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- 5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยสถานศึกษา ควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก
2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหาที่มีความถูกต้อง และทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบ การนำเสนอที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียน คำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียน โคร่งงาน

ตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 2 การเขียน

ตารางที่ 2. 3 ตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่ม	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ	
	ท 2.1 ม.3/1 คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	ท 2.1 ม.3/2 เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา
	ท 2.1 ม.3/3 เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ	
	ท 2.1 ม.3/4 เขียนย่อความ	
	ท 2.1 ม.3/5 เขียนจดหมายกิจธุระ	
	ท 2.1 ม.3/6 เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	
	ท 2.1 ม.3/7 เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ	

ท 2.1 ม.3/8 กรอกแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับ ความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	
ท 2.1 ม.3/9 เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	
ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน	

ตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางและท้องถิ่น

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2. 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางและท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและท้องถิ่น
ม. 3	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	1. การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	1. การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่าง ๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	3. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ	1. การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ
	4. เขียนย่อความ	1. การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ประวัตินาน สาระคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลางและท้องถิ่น
	5. เขียนจดหมายกิจธุระ	1. การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ
	6. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	1. การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ
	7. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ	1. การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ
	8. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	1. การกรอกรูปแบบสมัครงาน
	9. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	1. การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	10. มีมารยาทในการเขียน	1. มารยาทในการเขียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

รายวิชาพื้นฐาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ท 23101	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์	1.5 หน่วยกิต
ท 23102	ภาษาไทย	3 ชั่วโมง/สัปดาห์	1.5 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
รหัสวิชา ท 23101 จำนวนเวลาเรียน 60 ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ 2
จำนวน 1.5 หน่วยกิต เวลาเรียน 3 ชั่วโมง/สัปดาห์

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงานจากการอ่าน วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินเรื่องและประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน วิจาร์ณความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง เพื่อที่จะแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา ย่อความ เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง กรอกแบบสมัครงานเขียนรายงานโครงการ มีมารยาทในการเขียน แสดงความคิดเห็นและประเมิน วิเคราะห์ และวิจาร์ณเรื่องที่ฟังและดู พุดรายงานจากการฟัง การดูและการสนทนา พุดได้ว่าที่ พุดยอว่าที่มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ แต่งบทร้อยกรอง สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการเขียน กระบวนการอ่าน ทักษะการสื่อสารวิเคราะห์ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ที่อ่าน ฟัง และดู เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ คิดวิเคราะห์สังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงอย่างเหมาะสม รักษาดี ศาสน์ กษัตริย์ ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท23102 ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 1.5 หน่วยกิต เวลา 60 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2

ศึกษาวิธีการอ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตและมีมารยาทในการอ่าน การเขียนย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น

และโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่าง ๆ กรอกรบบสมรรถงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเอง ที่เหมาะสมกับงาน การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ การพูดโน้มน้าวโดยนำเสนอ หลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการ และวิชาชีพใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง ท่องจำ และบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด

โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้ของตนเอง

เพื่อให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย

รวมตัวชี้วัด 21 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 2. 5 รวมตัวชี้วัด 21 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดปลายทาง 7	ตัวชี้วัดระหว่างทาง 14
ท 4.1 ม 3/2	ท 4.1 ม 3/5
ท 1.1 ม.3/3	ท 1.1 ม.3/4 ท 5.1 ม.3/3
ท 1.1 ม.3/5	ท 1.1 ม.3/8 ม.3/9 ม.3/10 ท 5.1 ม.3/2
ท 2.1 ม.3/2	ท 2.1 ม 3/4 ม 3/6 ม 3/7 ม 3/8 ม 3/9
ท 3.1 ม 3/4	ท 3.1 ม 3/5
ท 4.1 ม 3/1	ท 4.1 ม 3/4
ท 5.1 ม.3/4	

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท 23102 รายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ตารางที่ 2. 6 โครงสร้างรายวิชา

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด		สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน ระหว่างทาง	น้ำหนักคะแนน ปลายทาง
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง				
1	ชำนาญ การอ่าน ออกเสียง	ท 1.1 ม.3/1		การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง - กลอนบทละคร - กลอนเสภา - กาพย์ยานี 11 - กาพย์ฉบัง 16 - โคลงสี่สุภาพ	3	-	-
2	เรียบเรียง อย่างมี วิจารณ์ญาณ		ท1.1 ม.3/5	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ - วรรณคดีอิศรญาณภษิต	3	-	10

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด		สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน ระหว่างทาง	น้ำหนักคะแนน ปลายทาง
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง				
		ท1.1 ม.3/7 ม.3/8		การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่ม สาระ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	3	-	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด		สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน ระหว่างทาง	น้ำหนักคะแนน ปลายทาง
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง				
		ท1.1 ม.3/9 ม.3/10		<p>การอ่านตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด <p>มารยาทในการอ่าน</p>	3	-	-
3	งานเขียน เพื่อการ สื่อสาร		ท 2.1 ม.3/2	<p>เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ ถูกต้องตามระดับภาษา</p>	3	-	10
		ท 2.1 ม.3/7		<p>การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ 	4	-	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด		สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน ระหว่างทาง	น้ำหนักคะแนน ปลายทาง
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง				
		ท 2.1 ม.3/8		การกรอกแบบสมัครงาน	2	-	-
		ท 2.1 ม.3/9 ม.3/10		การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงงาน มารยาทในการเขียน	5	-	-
4	การเขียนย่อ ความ	ท 2.1 ม.3/4 ม.3/10		การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ประวัติ ตำนาน สารคดีทาง วิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ	14	- -	10 -

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด		สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน ระหว่างทาง	น้ำหนักคะแนน ปลายทาง
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง				
5	เรียนรู้ การใช้คำใน ภาษาไทย	ท 4.1 ม.3/2		วิเคราะห์โครงสร้างประโยค ซับซ้อน	4	-	
			ท 4.1 ม.3/3	วิเคราะห์ระดับภาษา และคำราชาศัพท์	3	-	10
			ท 4.1 ม.3/6	แต่งบทร้อยกรอง โคลงสี่สุภาพ	4	-	20
6	ใฝ่รู้เรื่อง วรรณคดี ไทย	ท 5.1 ม.3/1		สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น ในระดับ ที่ยากยิ่งขึ้น - วรรณคดีบทพากย์เอราวัณ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาษิตคำสอน เหตุการณ์ใน ประวัติศาสตร์ บ้านเทิงคดี	4	-	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด		สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน ระหว่างทาง	น้ำหนักคะแนน ปลายทาง
		ระหว่าง ทาง	ปลายทาง				
		ท 5.1 ม.3/2		การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรม	3	-	-
			ท 5.1 ม.3/4	ห้องจำลองอุทยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่า - บทอาชยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	2	-	10
ภาระงานรวบยอด						สอบกลางภาค	10
						สอบปลายภาค	20
รวม					60	-	100

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยมาเป็นเนื้อหาในการวิจัยดังนี้ สารระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ม.3/4 การเขียนย่อความ และ ม.3/10 มารยาทในการเขียน ในโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 จำนวนเวลาเรียนของหน่วยที่ 4 จำนวน 14 ชั่วโมง เพื่อใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ในการทำวิจัยจำนวน 7 แผน 14 ชั่วโมง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เขียนย่อความจากนิทานจำนวน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท จำนวน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เขียนย่อความจากหนังสือราชการจำนวน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขียนย่อความจากแถลงการณ์จำนวน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขียนย่อความจากจดหมาย จำนวน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ จำนวน 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ จำนวน 2 ชั่วโมง

2.3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถการเขียนย่อความ

2.3.1 ความหมายการเขียนย่อความ

นฤกร รุจิเรข (2560) ได้ให้ความหมายของการเขียนย่อความไว้ว่า ย่อความคือการนำใจความสำคัญของแต่ละตอนจากเนื้อเรื่องมาสรุปและเรียบเรียงใหม่ ให้สอดคล้องกลมกลืนเป็นข้อความเดียวกัน เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

อินทร์วุธ เกษตรชนม์ (2557) ได้ให้ความหมายของการเขียนย่อความไว้ว่า การเขียนย่อความเป็นการเรียบเรียงเรื่องที่อ่าน ฟัง หรือดู ใหม่ให้กระชับ โดยใช้สำนวนภาษาของผู้ย่อ และใจความสำคัญของเรื่องยังคงครบถ้วนสมบูรณ์เหมือนเดิม

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) ได้ให้ความหมายของการเขียนย่อความไว้ว่า การย่อความคือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องจากข้อความที่อ่านหรือฟัง แล้วนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นด้วยภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ได้รับความถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์มากหรือน้อยแล้วแต่ต้องการ เช่น ย่อเรื่องจากหนังสือทั้งเล่มให้เหลือเพียง 1-2 หน้า ย่อบทความที่มีความยาว 5 หน้าเหลือเพียงครึ่งหน้า เป็นต้น

ชนะชนม์ สวัสดิ์นุชาติ (2563) ได้ให้ความหมายของการเขียนย่อความไว้ว่า การย่อความเป็นการเขียนจากการอ่านเก็บใจความสำคัญของเรื่อง แล้วนำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่เป็นถ้อยคำสำนวนของผู้ย่อเอง โดยเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบของย่อความ

จากความหมายของการเขียนย่อความคือ การนำใจความสำคัญของแต่ละตอนจากเนื้อเรื่องมาสรุปและเรียบเรียงใหม่ โดยใช้สำนวนภาษาของผู้ย่อให้สั้นด้วยภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ได้รับความถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์สอดคล้องกลมกลืนเป็นข้อความเดียวกัน

2.3.2 ความสามารถในการเขียนย่อความ

ถิรพัฒน์ หล้าเตียง (2566) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนย่อความ ความสามารถทางการเขียนย่อความ หมายถึง การที่ผู้เรียนนำสาระหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่อง ที่อ่านมาเรียบเรียงใหม่ให้กระชับรัดกุม ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง มีประเด็นสำคัญครบถ้วน

จิราพร เดียวตระกูล (2560) ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนย่อความไว้ว่า ความสามารถด้านการเขียนย่อความ หมายถึง การแสดงออกถึงพฤติกรรมในการเก็บสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟังมา แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ให้สั้นเข้าใจง่าย และได้ใจความสำคัญครบถ้วน สามารถวัดความสามารถในการเขียนย่อความ ซึ่งเป็นการพิจารณาจากการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน ในการเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวัดดังนี้ องค์ประกอบการเขียน เนื้อเรื่อง การใช้ภาษา การเขียนสะกดคำ และความสะอาดของชิ้นงาน

พงษ์ศักดิ์ ออบอุ้น (2565) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการย่อความไว้ว่า ความสามารถในการย่อความ หมายถึง ประเภทของการเขียนที่ต้องใช้การอ่านและความเข้าใจ การเขียนย่อความมีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ 1) ส่วนขึ้นต้นของย่อความ เป็นส่วนที่บอกที่มารายละเอียดของเนื้อหา 2) ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน ต้องเก็บรายละเอียดที่มาของเรื่องราวและใจความสำคัญที่จะนำมาย่อ ผู้ย่อควรจะใช้สำนวนภาษาที่กระชับ เป็นสำนวนการเขียนของผู้ย่อเอง ถูกต้องตามหลักภาษา

จากความสามารถของการเขียนย่อความสรุปได้ว่า ความสามารถทางการเขียนย่อความคือการแสดงออกถึงพฤติกรรมในการเก็บสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟังมา แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ให้สั้นเข้าใจง่าย และได้ใจความสำคัญครบถ้วน การเขียนย่อความมีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ 1) ส่วนขึ้นต้นของย่อความ เป็นส่วนที่บอกที่มารายละเอียดของเนื้อหา 2) ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน ต้องเก็บรายละเอียดที่มาของเรื่องราวและใจความสำคัญที่จะนำมาย่อ ผู้ย่อควรจะใช้สำนวนภาษาที่กระชับ เป็นสำนวนการเขียนของผู้ย่อเอง ถูกต้องตามหลักภาษา

2.3.2 ความสำคัญของการเขียนย่อความ

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนย่อความไว้ว่า การย่อความมีความสำคัญในชีวิตประจำวันทั้งในทางตรง และทางอ้อม เพราะในชีวิตบุคคลทั่วไป มีโอกาสและความจำเป็นที่จะต้องย่อสิ่งที่ฟังหรืออ่าน เพื่อเก็บสาระและจดจำหรือไว้เป็นความรู้ หรือนำไปใช้ประโยชน์

มลิวัดย์ ทองขวัญ (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนย่อความไว้ว่า ประโยชน์ของการย่อความ 1. ส่งเสริมให้การอ่านและการฟังมีผลดีมากขึ้น ทำให้เข้าใจและจำข้อมูลสำคัญที่ได้อ่านหรือฟังได้อย่างสะดวกรวดเร็ว 2. ช่วยในกระบวนการจดบันทึก เมื่อได้รับฟังหรือศึกษาจากวิชาใด รู้จักบันทึกข้อมูลสำคัญลงในสมุดได้อย่างทันทีและมีเรื่องราว 3. ช่วยในการเขียนคำตอบสำหรับแบบฝึกหัดหรือการสอบ 4. ช่วยเตือนความจำของนักเรียน การอ่านหนังสือแล้วทำการย่อเนื้อหาเป็นส่วนๆ จะช่วยลดการอ่านซ้ำได้

อะหฺรอม อุหมัน (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการย่อความไว้ว่า ประโยชน์ของการย่อความ 1. ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ในระยะสั้น ๆ 2. ช่วยให้จดบันทึกสาระได้รวดเร็ว 3. เป็นพื้นฐานในการจับใจความสำคัญของเรื่อง 4. ช่วยทบทวนความรู้และสรุปสาระรวบยอด

จิตต์นิภา ศรีไสย์ และ ประพนอม วิบูลย์พันธ์ (2556) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนย่อความไว้ว่า การเขียนย่อความมีความสำคัญดังนี้ 1. ช่วยประหยัดเวลาสำหรับการอ่านเรื่องที่ยาวมาก ๆ ในขณะที่เวลามีจำกัด เช่น การอ่านนวนิยายหรือตำราการศึกษาแบบทิ้งเล่ม การย่อความจะช่วยให้สามารถติดตามเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องใช้เวลานานทำให้สามารถจับประเด็นหลักได้ในเวลานที่น้อยลง 2. ช่วยให้สามารถจับประเด็นของเนื้อหาได้อย่างครบถ้วน สมบูรณ์และถูกต้อง 3. ช่วยให้สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนหรือเนื้อหาที่มีจำนวนมากซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสน การย่อจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่ยุ่งยากได้ง่ายขึ้น เข้าเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น 4. ช่วยให้ผู้ที่ไม่ได้อ่านต้นฉบับจริงได้รับประโยชน์จากการอ่าน และได้รับความรู้ไปด้วย ช่วยให้สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการย่อไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้

MV E-Learning (2020) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนย่อความไว้ว่า ประโยชน์ของการเขียนย่อความ 1. มีประโยชน์ในการบันทึก เช่น บันทึกการประชุมกลุ่มต่าง ๆ ทำให้ผู้อื่นได้ทราบสาระสำคัญในการประชุมครั้งนั้น ๆ 2. มีประโยชน์ช่วยเตือนความจำ เช่น จดย่อคำอธิบายของครู จดย่อความรู้จากการฟังและการอ่าน ทำให้ไม่ต้องอ่านทวนซ้ำอีกทั้งเล่ม 3. มีประโยชน์ในการนำไปใช้ เช่น การตอบข้อสอบแบบอัตนัย และการเล่าเรื่องย่อให้ผู้อื่นฟัง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของการเขียนย่อความช่วยในการจดบันทึก ส่วนสำคัญอีกทั้งช่วยประหยัดเวลาและยังช่วยเตือนความจำ ทำให้มีประโยชน์เมื่อนำไปใช้ หรือทบทวนความจำเมื่อทำแบบทดสอบ

2.3.3 วิธีการเขียนย่อความ

อลงกรณ์ พลอยแก้ว (2564) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเขียนย่อความดังนี้ วิธีการเขียนย่อความ

1. อ่านเรื่องที่จะย่อความให้จบอย่างน้อย 2 รอบ เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องนั้นกล่าวถึงใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร
2. บันทึกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วนำมาเขียนเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อเอง
3. อ่านทบทวนใจความสำคัญที่เขียนเรียบเรียงแล้ว จากนั้นแก้ไขให้สมบูรณ์ ตัดข้อความที่ซ้ำซ้อนกันออก เพื่อให้เนื้อหากระชับ
4. เขียนย่อความให้สมบูรณ์ โดยเขียนแบบขึ้นต้นของย่อความตามรูปแบบของประเภทข้อความนั้นๆ เช่น การย่อนิทาน การย่อบทความ
5. การเขียนย่อความไม่นิยมใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 แต่จะใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 และไม่เขียนโดยใช้อักษรย่อ นอกเหนือจากนี้ หากมีการใช้คำราชาศัพท์ต้องเขียนให้ถูกต้อง และไม่ตัดทอนแก้ไข

จิตต์นิภา ศรีไสย์ และประนอม วิบูลย์พันธุ์ (2556) ได้ให้หลักการเขียนย่อความไว้ดังนี้ การย่อความควรทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. พิจารณาประเภทงานเขียนว่าเป็นงานเขียนประเภทใด เช่น ข่าว บทความ เรื่องสั้น หรือนิทาน ทั้งนี้ เพราะโครงสร้างของงานเขียนแต่ละประเภทแตกต่างกัน เช่น บทความต้องแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น หรือผู้เขียนแทรกเกร็ดความรู้อะไรบ้าง ส่วนเรื่องสั้นต้องพิจารณาตามองค์ประกอบของเรื่องสั้น
2. อ่านเรื่องทั้งหมดอย่างน้อย 1 รอบ ถ้าเป็นเรื่องขนาดยาวควรอ่าน 2 รอบ ครั้งแรกอ่านคร่าว ๆ ก่อน เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร รอบที่ 2 จึงอ่านอย่างละเอียดทีละย่อหน้า
3. อ่านทีละย่อหน้าและค้นหาประโยคใจความสำคัญ แล้วจึงนำมาเรียบเรียงด้วยภาษาของผู้ย่อ อาจเรียงลำดับความใหม่ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายแต่ความหมายของเรื่องไม่เปลี่ยนไปจากเดิม

นฤกร รุจิโรช (2560) ได้ให้หลักการเขียนย่อความไว้ดังนี้ หลักเขียนย่อความมีดังนี้

1. อ่านเรื่องโดยตลอดจนจบ เพื่อให้เข้าใจเรื่องทั้งหมด
2. จับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
3. นำใจความสำคัญมาเขียนเรียบเรียงให้ต่อเนื่องกันด้วยสำนวนของผู้ย่อโดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้
 - 3.1 ถ้าเป็นคำราชาศัพท์ให้คงเดิมไว้
 - 3.2 ตัดเครื่องหมายอัญประกาศและไม่ใช้อักษรย่อ
 - 3.3 เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 เป็นบุรุษที่ 3 และถ้าต้องกล่าวถึงผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นให้ใช้ชื่อโดยตรง
 - 3.4 เขียนใจความที่ย่อให้ต่อเนื่องกันไปโดยไม่ต้องย่อหน้าอีก
4. เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบของการเขียนย่อความ คือ
 - 4.1 ย่อหน้าแรก บอกประเภทและที่มาของเรื่องที่ย่อ
 - 4.2 ย่อหน้าที่ 2 เป็นเนื้อความของเรื่องที่ย่อ

ชนะชนม์ สวัสดิ์นุชาติ (2563) ได้กล่าวถึงวิธีการเขียนย่อความดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะย่อความให้ตลอดอย่างน้อย 2 รอบ ครั้งแรกอ่านสำรวจอย่างคร่าว ๆ และรวดเร็ว คล้ายกับการอ่าน

เพื่อสรุปความ เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไร ใคร ทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ และผลเป็นอย่างไร จากนั้นจึงอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง

- บันทึกใจความสำคัญเป็นถ้อยคำของผู้เขียนย่อความเอง
- นำใจความสำคัญมาเขียนเรียบเรียงใหม่เป็นการยกย่อข้อความ โดยเขียนแบบเล่าเรื่องด้วยภาษาที่สละสลวย
- ถ้าเป็นร้อยกรองต้องเปลี่ยนเป็นร้อยแก้ว
- ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3
- ไม่ใช่เครื่องหมายัญประกาศ
- ไม่ใช่อักษรย่อ
- หากมีคำราชาศัพท์ต้องเขียนให้ถูกต้องตามระเบียบการใช้คำราชาศัพท์
- เมื่อเขียนยกย่อตามข้อ 2-8 แล้ว อ่านทบทวนอีกครั้ง และแก้ไขให้สมบูรณ์โดย ตัดข้อความที่ซ้ำซ้อนออกเพื่อให้เนื้อหาคกระชับ รัดกุมและเชื่อมข้อความให้สัมพันธ์กันตั้งแต่ต้นจนจบ
- เขียนขึ้นต้นตามรูปแบบของการเขียนย่อความก่อน เพื่อให้รู้ที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อแล้วจึงเขียนย่อความให้สมบูรณ์โดยมีรูปแบบการเขียนย่อความ 2 รูปแบบดังนี้

- ส่วนที่เป็นคำนำ เป็นส่วนที่เขียนเป็นย่อหน้าแรก เพื่อให้ผู้อ่านทราบที่มาของเรื่องที่จะนำมาย่อความนั้นเป็นเรื่องประเภทใด ถ้าเรื่องที่จะนำมาย่อไม่มีชื่อเรื่องต้องตั้งชื่อเอง
- ส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง เป็นส่วนที่เรียบเรียงแล้วตามวิธีการเขียนย่อความเวลาเขียนให้เขียนติดต่อกันเป็นย่อหน้าเดียวไม่ต้องย่อหน้าตามเรื่องเดิม

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง พร้อมคณะ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงแนวทางการย่อความไว้ว่า

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง โดยครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่เราจะย่อให้น้อยอย่างกว้าง ๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน
2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ
3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กะทัดรัด ได้ใจความ . ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 สรรพนามบุรุษที่ 2 ข้อความในเครื่องหมายัญประกาศให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่า ไม่ใช่เครื่องหมาย " ัญประกาศในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช่อักษรย่อในการย่อความ ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้
4. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว
5. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง
6. การเขียนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

สรุปวิธีการเขียนย่อความได้ว่า

1. อ่านเรื่องที่ย่ออย่างน้อย 2 ครั้ง จากนั้น
2. จับใจความสำคัญ แล้ว
3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่
4. เขียนย่อความให้ถูกต้องสมบูรณ์
5. เขียนโดยใช้ชื่อโดยตรงไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 สรรพนามบุรุษที่ 2 และ
6. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง

2.3.3 องค์ประกอบการเขียนย่อความ

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง พร้อมคณะ (ม.ป.ป.) 1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน 2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ 3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับรัด ได้ใจความ ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 สรรพนามบุรุษที่ 2 ข้อความในเครื่องหมายอัฒประกาศให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องๆ" อัฒประกาศในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช่อักษรย่อในการย่อความ ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้ 4. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว 5. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง 6. การเขียนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

ถิรพัฒน์ หล้าเตียง (2566) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการวัดความสามารถการเขียนย่อความ ดังนี้ 1. รูปแบบการเขียนย่อความ 2. การเขียนเนื้อความ 3. การใช้ภาษา 4. การเขียนสะกดคำ 5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

จากองค์ประกอบของการเขียนย่อความ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ฟองจันทร์ สุขยิ่ง พร้อมคณะ (ม.ป.ป.) และถิรพัฒน์ หล้าเตียง (2566) มาเป็นองค์ประกอบของการเขียนย่อความในวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ มีองค์ประกอบ 4 ด้านดังนี้ 1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ 2. ส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความ 3. หลักการใช้ภาษา 4. การเขียนสะกดคำ

2.4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ GPAS 5 Steps

2.4.1 ความหมายของ GPAS 5 Steps

นรรักษ์ต์ ฝันเชียร (2564) ได้มีการอธิบายความหมายของ GPAS 5 Steps ว่า GPAS ถือเป็นกระบวนการคิดที่ซับซ้อนขั้นสูงในลักษณะระบบ ที่นับว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งในกระบวนการการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ Active Learning โดยการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ดังนั้น GPAS จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยผู้เรียนมีวิธีการในการศึกษาที่ทำให้สามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริง และยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งทำให้พวกเขาามีวิธีการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มาเหนือกว่า และช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

EdSociate (2023, 17 พฤศจิกายน) ได้มีการอธิบายว่า GPAS หมายถึงกระบวนการคิด ขั้นสูงเชิงระบบ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเครื่องมือหนึ่งสำหรับการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยเรียนรู้ ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ดังนั้น GPAS จึงเป็นเครื่องมือที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีแนวทางการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ จากการฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และทำให้ พวกเขาามีแนวทางการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ในการลงมือแก้ปัญหาในสถานการณ์ ที่แตกต่างกัน สิ่งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการนี้จะตกผลิรวมเป็นประสบการณ์ภายในตัวนักเรียน และจะกลายเป็นตัวตนและบุคลิกภาพของนักเรียนที่สะท้อนออกมาในผลงานต่าง ๆ

พีรวิฑู ยิงนอก (2564) ได้ให้ความหมายของ GPAS 5 Steps ไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีส่วนร่วมในการดำเนิน กิจกรรม ที่เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองและกระบวนการคิด วิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้น

นวัตกรรม GPAS ร.บ. (2564) ได้ให้ความหมาย GPAS ไว้ว่า GPAS คือ กระบวนการคิดขั้นสูง เชิงระบบ ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยเป็นการเรียนรู้ ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ซึ่ง GPAS นั้นจัดว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมี วิธีการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปเรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติจริงได้ จึงนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการช่วยเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้ ให้กับผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อลิสสา เลียงรีนรมย์ (2563) ได้ให้ความหมายของ GPAS ว่าเป็นขั้นตอนของทักษะในการคิด 5 ประการที่เรียกว่า GPAS 5 Step “GATHERING” หมายถึงขั้นตอนในการรวบรวมและเลือกข้อมูล “PROCESSING” ก็คือขั้นตอนการจัดทำข้อมูล “APPLYING” คือขั้นตอนการประยุกต์นำความรู้ ไปใช้ A1 “Applying and Constructing the Knowledge” คือขั้นตอนการปฏิบัติและสรุปความรู้ หลังจากการปฏิบัติ A2 “Applying the Communication Skill” คือขั้นตอนการสื่อสาร และนำเสนอ “SELF – REGULATING” เป็นขั้นที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือการเรียนรู้ด้วยตัวเอง จากนั้นทักษะของกระบวนการคิด “GPAS” จึงเป็นขั้นตอนการและจุดเน้นในการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะได้นำไปปรับใช้ในการปฏิบัติจริง เพื่อแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ สิ่ง que ผู้เรียนได้รับจากกระบวนการเหล่านี้จะมีการตกผลึกในตัวผู้เรียน

จนเป็นส่วนตัวตนบุคลิกภาพลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียน ซึ่งจะแสดงออกมาในงานที่ได้รับมอบหมายจากครู

จากข้างต้นจึงสรุปความหมายของ GPAS 5 Steps ได้ดังนี้ GPAS 5 Steps คือ กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยมีทักษะกระบวนการคิด 5 ประการ ซึ่งเรียกว่า GPAS 5 Step

2.4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ GPAS 5 Steps

ยุวรัตน์ นักทำนา (2563, อังอิงใน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2561) ได้มีการพูดถึงกระบวนการ GPAS 5 ขั้นตอนว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระบบ GPAS 5 ขั้นตอนนั้นแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 ระยะ ดังนี้ คือ ขั้นการรวบรวมข้อมูล (Gathering) ขั้นการวิเคราะห์และสรุปความรู้ (Processing) ขั้นการปฏิบัติและสรุปความรู้หลังจากการปฏิบัติ (Applying and Constructing the Knowledge) ขั้นการสื่อสารและการนำเสนอ (Applying the Communication SK11) และขั้นการประเมินเพื่อเสริมสร้างคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ (Self - Regulation)

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอน GPAS 5 Steps ว่า GPAS 5 Steps ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล เริ่มจากคำถามที่กระตุ้นผู้เรียนให้สังเกต สงสัย กระตุ้นความสนใจ ตระหนัก ในปัญหา ตั้งสมมุติฐาน ตั้งข้อสงสัย เพื่อที่รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาคัดเลือก และจัดเก็บเพื่อที่จะนำไปสู่การกระทำให้เกิดความหมายต่อไป ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์ และสรุปความรู้ เป็นการจัดการกระทำข้อมูล โดยใช้แผนภาพความคิดมาช่วยจัดความคิดให้เป็นระบบ เช่น การจำแนก การจัดกลุ่มจัดลำดับ เปรียบเทียบ เชื่อมโยงสัมพันธ์ และเชื่อมโยงสู่โครงสร้างความคิด คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมเชิงบวก แล้วนำไปสู่การออกแบบสร้างทางเลือกตัดสินใจและวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้ หลังการปฏิบัติ เขียนขั้นตอนการปฏิบัติงาน แล้วลงมือทำจริง โดยมีการตรวจสอบเพื่อแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาให้เกิดผลดีกว่าเดิมในแต่ละขั้นตอน แล้วสรุปเป็นความรู้ ความคิดรวบยอด หลักการแบบแผน และนำกระบวนการ ทักษะ และหลักการไปขยายความรู้สู่ท้องถิ่นและสังคมที่กว้างไกล ออกไปจนถึงระดับโลก ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ นำร่องรอยการคิด การคิดสร้างสรรค์ ที่หลอมรวมคุณธรรม ค่านิยมเชิงบวก ร่องรอยการทำงาน การแก้ปัญหา จนเกิดผลงานที่มีคุณภาพ กว่าเดิม มีคุณค่ามากกว่าเดิม จนสามารถสรุปเป็นหลักการนำเสนอเป็นรายงาน การบรรยาย การอภิปราย เอกสารเผยแพร่ แพร่จัดทำเป็น Video Presentation หรือเผยแพร่ผ่าน Website และขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ เป็นการพัฒนาการประเมินเชิงระบบเพื่อให้เห็นจุดอ่อนจุดแข็งของกลไก ทีมงานและตนเอง เพื่อปรับปรุงแก้ไข และปรับเพิ่มคุณค่าด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่จะขยายประโยชน์ คุณค่าให้ถึงสังคมทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ

ความเป็นพลเมือง สังคม ความเป็นพลเมืองโลกสิ่งแวดล้อมโลก จนตกผลึกเป็นตัวตนกลายเป็นบุคลิก มีเหตุผล รักสิ่งแวดล้อม สังคม ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตรงตามสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และตัวชี้วัด ครอบคลุมทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล และความเป็นพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 อย่างสมบูรณ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (ม.ป.พ.) ได้มีการพูดถึงกระบวนการ GPAS 5 Steps ว่าเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างการคิดขั้นสูง ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นตอนแรก “Gathering” คือการรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่สอง “Processing” คือการจัดระเบียบข้อมูล ขั้นตอนที่สาม “Applying” (1) คือลงมือปฏิบัติและสรุปความรู้ (Applying and Constructing the Knowledge) ขั้นตอนที่สี่ “Applying” (2) คือการสื่อสารและนำเสนอ (Applying the Communication Skill) และขั้นตอนสุดท้าย “Self – Regulation” คือการประเมินและเพิ่มคุณค่า

ศส.360 องศา (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของ GPAS 5 Steps ว่า คือกระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ในลักษณะของการเรียน วิธีเรียนรู้ (How to Learn) ที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปเรียนรู้ได้ด้วยการปฏิบัติจริง ผ่านการรวบรวมข้อมูล (Gathering) การจัดข้อมูลทำให้เกิดความหมายผ่านการคิดวิเคราะห์ คุณธรรม ค่านิยม เพิ่มคุณค่า ออกแบบสร้างสรรค์ สร้างทางเลือก ตัดสินใจเลือกเป้าหมายแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (Processing) วางแผนแล้วลงมือทำ ตรวจสอบและแก้ไขปัญหา พัฒนาไปสู่ระดับนวัตกรรม (Applying 1) ผู้เรียนจะสามารถสรุปเป็นความรู้ระดับต่าง ๆ ได้จนกระทั่งถึงระดับหลักการ แล้วสามารถนำเสนอได้อย่างมีแบบแผน (Applying 2) และประเมินภาพรวมเพื่อที่จะกำกับความคิดและขยายค่านิยมสู่สังคมและสิ่งแวดล้อมให้กว้างขวางมากขึ้น (Self-Regulating) ซึ่งการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ สามารถที่จะนำมาปรับใช้ได้ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และทางออนไลน์ เพื่อเข้ากับบริบทของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

นวัตกรรม GPAS ร.บ. (2564) ได้กล่าวถึงกระบวนการของ GPAS ว่า G เป็นการรวบรวมและคัดเลือกข้อมูล “GATHERING” ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนมีโอกาสในการเก็บรวบรวมและเลือกข้อมูลที่สำคัญเพื่อใช้ในการสร้างนวัตกรรมหรือดำเนินการโครงการต่าง ๆ ในระยะนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการรวบรวมข้อมูลผ่านการใช้ประสาทสัมผัสตามเป้าหมาย พร้อมทั้งเลือกข้อมูลให้มีความเข้ากันได้และมีการบันทึกไว้เพื่อที่สามารถเรียกดูข้อมูลเดิมได้ P เป็นการจัดกระทำข้อมูล “PROCESSING” ซึ่งเป็นการทำให้ข้อมูลมีความหมายผ่านการคิดสรรเพิ่มคุณค่าความมีคุณธรรม ค่านิยม ออกแบบอย่างสร้างสรรค์และตัดสินใจเลือกเป้าหมาย วิธีการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ โดยครูผู้สอนต้องมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถแยกแยะหรือค้นหาข้อมูลที่จำเป็นได้ เช่น การเชื่อมโยง การจำแนกประเภท

และการพิจารณาอย่างมีเหตุผล เป็นต้น A เป็นประยุกต์ใช้ความรู้ “APPLYING” ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับแรก “Applying 1” คือระยะที่นักเรียนร่วมกันวางแผนและดำเนินการ พร้อมทั้งตรวจสอบและแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ในระดับนวัตกรรม และระยะที่สอง “Applying 2” คืออยู่ในขั้นที่นักเรียนสามารถสรุปข้อมูลความรู้ในระดับต่าง ๆ จนถึงหลักการและนำเสนอได้อย่างเป็นระบบ ในการดำเนินการนี้ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักเลือกข้อมูลที่มีความสอดคล้อง เข้าใจความรู้ที่สร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ ขยายขอบเขตความรู้ ตัดสินใจ และนำความรู้ไปใช้ รวมถึงการวิจารณ์และแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม S คือการกำกับตัวเอง “SELF-REGULATING” ซึ่งเป็นการประเมินภาพรวมของนวัตกรรมหรือโครงการ เพื่อควบคุมความคิดและขยายค่านิยมไปสู่สังคมและสิ่งแวดล้อมได้กว้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนจะต้องดำเนินการเพื่อให้นักเรียนมีการตรวจสอบและควบคุมกระบวนการคิดของตนเอง การสร้างค่านิยมการคิดของตนเอง และการพัฒนานิสัยการคิดในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของ GPAS 5 Steps ผู้วิจัยได้นำขั้นตอน GPAS 5 Steps ของ สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอน GPAS 5 Steps ว่าขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติ และสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมิน เพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ มาใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น GPAS 5 Steps เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้

2.4.3 ความสำคัญของ GPAS 5 Steps

นวัตกรรม GPAS ร.บ. (2564) ได้พูดถึงความสำคัญของ GPAS ว่าเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความรู้ และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานวัตกรรมที่ใหม่ รวมไปถึงการจัดการความรู้ที่แท้จริง (Knowledge Management) นอกจากนี้ ขั้นตอนการสร้างความรู้แบบ “GPAS 5 Steps” ยังมีวิธีการที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสมอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามศักยภาพที่แต่ละคนมี ดังนั้นกระบวนการนี้จึงจัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการศึกษาศตวรรษที่ 21 ที่อาจช่วยพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้นำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ตามแนวทางของยุคใหม่

นรรชต์ ฝืนเชียร (2564) ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของ GPAS ว่า GPAS ถือเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความรู้และถือเป็นกระบวนการที่สำคัญในการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้ที่แท้จริงอีกด้วย (Knowledge Management) นอกจากนี้วิธีการสร้างความรู้ในแบบ GPAS 5 Steps ยังสอดคล้องกับการพัฒนาและการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานของสมองของผู้เรียน (Brain-based Learning) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียน

สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามความสามารถเฉพาะตัว ดังนั้นจึงถือว่ากระบวนการนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการศึกษาของศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะช่วยยกระดับการศึกษาของเมืองไทยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนในประเทศ ให้มีลักษณะนิสัยที่ดีขึ้นในการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวทางที่สอดคล้องกับยุคสมัยใหม่ได้

EdSociate (2023, 17 พฤศจิกายน) ได้กล่าวไว้ว่าความสำคัญของ GPAS คือมันทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางการศึกษา ซึ่งสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถมีประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม ดังนั้นจึงถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน และส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ สิ่ง que ผู้เรียนได้รับจากกระบวนการเหล่านี้จะถูกบ่มเพาะภายในและเปลี่ยนแปลงเป็นตัวตนและบุคลิกภาพของพวกเขา ซึ่งจะถูกสะท้อนออกมาในรูปแบบของผลงานที่หลากหลาย

อลิสตา เลียงรินรัมย์ (2563,13 ธันวาคม) ได้กล่าวว่าทักษะกระบวนการคิด GPAS เป็นขั้นตอนและจุดเน้นในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตัวเอง จากนั้นผู้เรียนนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงและใช้ในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ สิ่งที่ได้จากกระบวนการเหล่านี้ จะตกผลึกภายในตัวของผู้เรียน จะกลายเป็นตัวตนเป็นบุคลิกภาพของผู้เรียน และจะสะท้อนออกมาในการปฏิบัติที่ครอบคลุมหรือภาระงาน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (ม.ป.พ.) กระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) จึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปตามทิศทางของการเรียนรู้ที่จะช่วยสร้างอนาคตที่ดี

จากข้อมูลข้างต้นสรุปความสำคัญของ GPAS 5 Steps ได้ว่า GPAS นับว่าเป็นกระบวนการสร้างความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีวิธีการเรียน ที่ช่วยผู้เรียนสามารถนำไปเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงได้ จึงนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคสมัยใหม่

2.5. แนวคิดทฤษฎีของ 5W1H

2.5.1 ความหมายของ 5W1H

กลยุทธ์ บพิตร (2568) ได้มีการให้คำจำกัดความของ 5W1H ว่า 5W1H เป็นวิธีการตั้งคำถามเพื่อวิเคราะห์ปัญหาหรือใช้ในอธิบายสิ่งที่ต้องการสื่อให้อย่างชัดเจน ซึ่งมีการนำไปใช้กันอย่างกว้างขวาง โดยมีต้นกำเนิดในงานด้านสื่อสิ่งพิมพ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1913 และจะเป็นรายการตรวจสอบคำถามที่ผู้สื่อข่าวควรใช้เมื่อสัมภาษณ์ผู้นำ เพื่อให้ได้รับคำตอบที่มีความครบถ้วนและชัดเจน

ที่สุด (wikipedia) โดย 5W1H มาจากการรวมตัวอักษรตัวแรกของคำถามภาษาอังกฤษทั้ง 6 คำ (Kipling Method) ซึ่งเริ่มจาก W 5 ตัว ได้แก่ Who? What? When? Where? และ Why? และ H 1 ตัว ได้แก่ How?

Medium (2024) ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า หลักการ 5W1H หรือการถามคำถาม W 5 อย่าง (Who, What, Where, When, Why) และคำถาม H หนึ่งอย่าง (How) เป็นแนวทางที่เรียบง่ายแต่ทรงพลังที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลายบริบท ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ การศึกษา หรือการพัฒนาตัวเอง

นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2565) ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า เทคนิค 5W1H เป็นการคิดวิเคราะห์ “Analysis Thinking” ที่ใช้ความสามารถในการจำแนกและแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ จากนั้นนำมาหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อค้นหาคำตอบที่เป็นความเป็นจริง หรือที่เป็นสิ่งที่สำคัญ จากนั้นจึงทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบใหม่และเรียบเรียงใหม่ให้ง่ายแก่ต่อการทำความเข้าใจ

huapood (2023) ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า 5W1H Framework เป็นอุปกรณ์ช่วยจำที่ย่อมาจาก “Who (ใคร) What (อะไร) When (เมื่อไร) Where (ที่ไหน) Why(ทำไม) และ How (อย่างไร)” ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลและทำความเข้าใจสถานการณ์หรือปัญหาจากทุกมุม แต่ละองค์ประกอบทั้ง 6 เป็นคำถามที่ต้องตอบเพื่อให้เข้าใจสถานการณ์อย่างถ่องแท้

ดวงพร เพ็องฟู (2560) ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า เทคนิค 5W1H หมายถึง ครูผู้สอนนำเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ซึ่งประกอบด้วย Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) How (อย่างไร) เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นตัวชี้้นำในการถามนักเรียนเพื่อหาคำตอบ ตามที่สอดคล้องกับความต้องการที่กำหนดไว้

Jaydee Reyes (2025) 5W1H ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า เป็นวิธีการตั้งคำถามและวิธีการแก้ไขปัญหาที่ตอบองค์ประกอบพื้นฐานทั้งหมดของปัญหา ได้แก่ อะไร ใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน ทำไม และอย่างไร 5W1H มุ่งเน้นการมองแนวคิดจากมุมมองที่หลากหลาย และสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสถานการณ์เฉพาะ วิธีการนี้มักจะถูกนำมาใช้เป็นเทคนิคการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่องในองค์กร

สุริรัตน์ พะจุไทย (2558) ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H หมายถึง การใช้คำถามที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้การคิด โดยลักษณะของคำถามจะเป็นคำถามที่ถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การอธิบาย การวิเคราะห์ การคิดเชิงเหตุผล การเกิดความคิดรวบยอด และการเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยมีคำถามว่า อะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม ใคร อย่างไร

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า 5W1H เป็นเทคนิคการตั้งคำถามที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อธิบายสิ่งที่ต้องสื่อสารให้ชัดเจน และเข้าใจสถานการณ์อย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 6 ข้อ Who ใคร What อะไร When เมื่อไหร่ Where ที่ไหน Why ทำไม How อย่างไร

2.5.2 องค์ประกอบของ 5W1H

กลยุทธ์ บพิตร (2568) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ 5W1H มาจากการนำตัวอักษรตัวแรกของคำถามภาษาอังกฤษ 6 คำ (Kipling Method) มาเรียงต่อกันจาก W 5 ตัว คือ Who? What? When? Where? และ Why?

NOVEMBER (2020) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ 5W1H ประกอบไปด้วย What อะไรที่จะมาตอบโจทย์เป้าหมายหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เราสามารถทำอะไรได้บ้าง Who ใคร เกี่ยวข้อง ใครคือเป้าหมาย ใครต้องเป็นคนทำ ใครได้รับผลประโยชน์ ใครได้รับผลกระทบ Where เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน เราจะทำมันที่ไหน When เราจะทำสิ่งนี้เมื่อไหร่ ช่วงไหน Why เพราะเหตุใดเราถึงทำสิ่งนี้ สิ่งที่จะทำช่วยแก้ปัญหาได้อย่างไร เราทำไปเพื่ออะไร How เราจะทำสิ่งนี้ อย่างไรให้บรรลุผล

นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ 5W1H ประกอบด้วย Key Ward 6 คำ มี W ขึ้นต้น 5 คำ และ H ขึ้นต้น 1 คำ คือ 1. “Who” ใคร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เช่น ใครเป็นผู้รับผิดชอบ, มีใครเกี่ยวข้องบ้าง, ใครเป็นผู้ได้รับผลกระทบหรือในเรื่องนั้น ๆ มีใครร่วมอยู่บ้าง 2. “What” อะไร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เช่น เราจะทำอะไร,แต่ละคนต้องทำอะไรบ้าง 3. “Where” ที่ไหน คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม สถานที่ที่เราจะทำอยู่ที่ไหน,เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นอยู่ที่ไหน 4. “When” เมื่อไหร่ คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม ระยะเวลาที่จะทำจนถึงสิ้นสุด เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำเมื่อไหร่ วัน เดือน ปี ไດ 5. “Why” ทำไม คือสิ่งสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องการถามสิ่งที่เราจะทำนั้น ว่าทำด้วยเหตุผลใด,เหตุใดจึงต้องทำสิ่งนั้นหรือเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ 6. “How” อย่างไร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เราจะสามารถทำทุกอย่างให้บรรลุผลได้อย่างไร,เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำอย่างไรบ้าง

ชนกพร สุริโย (2562) ได้พูดถึงส่วนประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ เทคนิค 5W1H คือการตั้งคำถามเพื่อวิเคราะห์รายละเอียดของเหตุการณ์นั้น ๆ ว่า ใคร “Who” กระทำอะไร “What” ที่ใด “Where” เมื่อใด “When” เพราะเหตุใด “Why” และ อย่างไร “How”

FLSAH IDEAS (2020) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ 5W1H ประกอบไปด้วย “What” อะไรที่จะมาตอบโจทย์เป้าหมายหรือปัญหาที่เกิดขึ้น, เราสามารถทำอะไรได้บ้าง “Who”

ใครเกี่ยวข้อง, ใครคือเป้าหมาย, ใครต้องเป็นคนทำ, ใครได้รับผลประโยชน์, ใครได้รับผลกระทบ “Where” เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน, เราจะทำมันที่ไหน “When” เราจะทำสิ่งนี้เมื่อไหร่, ช่วงไหน “Why” เพราะเหตุใดเราถึงทำสิ่งนี้, สิ่งที่จะทำช่วยแก้ปัญหาได้ได้อย่างไร, เราทำไปเพื่ออะไร “How” เราจะทำสิ่งนี้อย่างไรให้บรรลุผล

จากองค์ประกอบของ 5W1H ข้างต้น ผู้วิจัยได้ยึดองค์ประกอบ 5W1H ตามองค์ประกอบของ นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ 5W1H ประกอบด้วย Key Ward 6 คำ มี W ขึ้นต้น 5 คำ และ H ขึ้นต้น 1 คำ คือ 1. “Who” ใคร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เช่น ใครเป็นผู้รับผิดชอบ, มีใครเกี่ยวข้องบ้าง ใครเป็นผู้ได้รับผลกระทบหรือในเรื่องนั้น ๆ มีใครร่วมอยู่บ้าง 2. “What” อะไร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เช่น เราจะทำอะไร, แต่ละคนต้องทำอะไรบ้าง 3. “Where” ที่ไหน คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม สถานที่ที่เราจะทำอยู่ที่ไหน, เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นอยู่ที่ไหน 4. “When” เมื่อไหร่ คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้นๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม ระยะเวลาที่จะทำจนถึงสิ้นสุด เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำเมื่อไหร่ วัน เดือน ปี ไດ 5. “Why” ทำไม คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม สิ่งที่เราจะทำนั้น ว่าทำด้วยเหตุผลใด เหตุใด จึงต้องทำสิ่งนั้นหรือเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ 6. “How” อย่างไร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เราจะสามารถทำทุกอย่างให้บรรลุผลได้อย่างไร เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำอย่างไรบ้าง

2.5.3 ความสำคัญของ 5W1H

นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ 5W1H ไว้ว่า ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ 5W1H ทำให้เรารู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์นั้น ใช้เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา ทำให้เราหาเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ทำให้เราสามารถประมาณความน่าจะเป็นได้

กลยุทธ์ บพิตร (2568) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ 5W1H ไว้ว่า ประโยชน์ของ 5W1H ช่วยให้เข้าใจสถานการณ์หรือปัญหาได้อย่างครอบคลุม การตั้งคำถาม 5W1H ช่วยให้มองเห็นภาพรวมของสถานการณ์หรือปัญหาได้ชัดเจนขึ้น ทำให้สามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดมากขึ้น ช่วยในการวางแผนและตัดสินใจ เมื่อเข้าใจสถานการณ์หรือปัญหาอย่างถ่องแท้แล้ว จะสามารถวางแผนการดำเนินงานหรือตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

NOVEMBER (2020) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ 5W1H ไว้ว่า ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์แบบ 5W1H 1. ทำให้รู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจที่มาที่ไปของเหตุการณ์นั้น 2. ใช้เป็นฐานความรู้เพื่อนำไปต่อยอดในการตัดสินใจแก้ปัญหา 3. ช่วยในการกำหนดขอบเขต

ของงานที่จะต้องลงมือทำ 4. ช่วยในการหาเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง
5. ช่วยในการประเมินความเป็นไปได้ของสิ่งที่ลงมือทำ

FLSAH IDEAS (2020) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของ 5W1H โดยระบุว่า ประโยชน์ของการวิเคราะห์ด้วย 5W1H มีดังนี้ 1. ช่วยในการระบุข้อเท็จจริง และเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของเหตุการณ์ ช่วยให้เข้าใจที่มาที่ไปของสถานการณ์นั้น 2. สามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูล เพื่อพัฒนาสำหรับการตัดสินใจในการแก้ปัญหา 3. ช่วยในการกำหนดขอบเขตของหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ 4. ช่วยในการหาเหตุผลที่ควรจะเป็นสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง 5. ช่วยในการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นของสิ่งที่ดำเนินการ

วีรชาติ มาตรหลุบลดา (2568, 15 มีนาคม) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ 5W1H ไว้ว่า ข้อดีของการใช้เทคนิค 5W1H: 1. ช่วยให้ prompt มีความชัดเจนและครอบคลุม 2. ลดความคลุมเครือและการตีความผิด 3. ช่วยให้ AI เข้าใจบริบทและวัตถุประสงค์ได้ดีขึ้น 4. ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่ตรงกับความต้องการมากขึ้น

จากข้อความข้างต้นสรุปความสำคัญของ 5W1H จากทั้ง 5 แหล่งได้ดังนี้ 5W1H เป็น 1. ข้อเท็จจริงเข้าใจและเหตุผลเบื้องหลัง 2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขอย่างตรงจุด 3. การตัดสินใจและการวางแผน 4. สามารถกำหนดขอบเขตของงานได้มีประสิทธิภาพ 5. ประเมินความเป็นไปได้ของแผนงาน

2.6. ขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ตาราง แสดงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
ตารางที่ 2. 7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

GPAS 5 Steps สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) (2564)	5W1H นิรภัย จันทรสวัสดิ์ (2565)	GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล		ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล
ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุป ความรู้	Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) How (อย่างไร)	ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุป ความรู้ + 5W1H

<p>ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุป ความรู้หลังการปฏิบัติ</p>	<p>Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) How (อย่างไร)</p>	<p>ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุป ความรู้หลังการปฏิบัติ + 5W1H</p>
<p>ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ</p>		<p>ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ</p>
<p>ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่ม คุณค่า บริการสังคมและจิต สาธารณะ</p>		<p>ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่ม คุณค่า บริการสังคมและจิต สาธารณะ</p>

สรุปผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H โดยมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นที่ 1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

- ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ
- ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

- อ่านเนื้อเรื่องที่นำมาเขียนย่อความ
- ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป
 - มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)
 - กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)
 - เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)
 - เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)
 - เพราะอะไรถึงเกิด (Why)
 - ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)
- แล้วจากนั้นนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

- ทำใบงานที่ 1 เขียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทต่าง ๆ
- ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค 5W1H
 - มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)
 - กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)
 - เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)
 - เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

ที่ครูถามก่อนหน้าและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ
ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ 5W1H ที่ช่วย
ในการเขียนย่อความ

2.7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

2.7.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2554) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการจัดโปรแกรม
การสอน ของวิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด
รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้เรียน

ชัชวาล เหลืองคำ (2565) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นเครื่องมือคู่มือ
ของครูที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดย มีการเตรียมไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน
และแผนการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนยานพาหนะ ที่จะส่งไปถึงจุดหมาย พัฒนาการเรียน
ของผู้เรียนให้ดี และมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม โดยใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน ใหมมีความรู้
ความสามารถ มีทัศนคติ มีความจำที่ดีขึ้น ตลอดถึงพฤติกรรม การกระทำที่ดีขึ้น สามารถนำมาใช้
เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้
คือการเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางของการสอน สำหรับครู
ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัชรพล วิบูลยศรีน (2561) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัด
การเรียนรู้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปสู่ผู้เรียน
ผ่านสื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมของการเรียนการสอน ประกอบด้วยข้อกำหนดเป้าหมาย
หรือวัตถุประสงค์คือสิ่งที่ผู้เรียนได้รับ วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมายคือขั้นตอน กระบวนการ
และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย

พงศ์ผกา เดชโนนสังข์ (2562) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการวางแผน การเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ซึ่งเป็นแผนที่เน้นให้ นักเรียนได้พัฒนาการเรียนของตนเองด้วยกิจกรรมหลากหลาย

จากข้อความข้างต้นสรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ คือเครื่องมือของครูที่เป็นการวางแผนสอนล่วงหน้า ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสามารถ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและวัดคุณภาพและการบรรลุเป้าหมายของผู้เรียน

2.7.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนทราบวาในแต่ละสัปดาห์หรือแต่ละชั่วโมงของผู้สอน ผู้สอนควรจะสอนรายวิชาใดบ้าง ขอบข่ายสาระการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่องราวอะไรบ้าง รวมทั้ง การสำรวจสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และสามารถ ทำการประเมินผลผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตัวเองได้ในด้านต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมาย ความสำคัญของแผนการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความ คล่องแคล่ว แล้วเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่นและไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างสมบูรณ์
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลา ที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผนมีเป้าหมายและมีทิศทางในการสอน ไม่ใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะและเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอน ได้วางแผนเอาไว้ ทำให้เป็นการเรียนการสอนมีคุณค่า
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อในการเรียนการสอน การวัด และการประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการจัด การเรียนรู้ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร
4. ทำให้การสอน บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีแผนการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการจัด การเรียนรู้ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวก และง่ายตายขึ้น ดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่รอบคอบและปฏิบัติตามแผนการจัด การเรียนรู้ที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการจัดการเรียนรู้
5. ทำให้ ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความ ซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกแบบทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้

นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ครูผู้ที่จะเข้าสอนแทนในกรณีที่จำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ผู้เรียนก็จะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน 6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อมเป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจในการสอนเพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบส่วนความพร้อมทางด้านวัตถุ คือการที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการเรียนรู้ไว้อย่างพร้อมเพียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

กัลญู เพชรภรณ์ (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้สอน คือ 1. ทำให้ผู้สอนได้มีการวางแผนและการเตรียมการสอนล่วงหน้าและได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนพร้อมทั้งสื่อวัตกรรมการสอนและวิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2. ข้อมูลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการวางแผนการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปได้

อมรัตน์ ศรีวิเศษ (2566) ได้มีการกล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ 1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้วยวิธีเรียนที่ถูกหลักการ 2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีสื่อการเรียนรู้ที่ทำด้วยตนเอง และความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3. ช่วยให้เกิดความสะดวกในการสอนแทนในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2558) ได้มีการกล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญดังต่อไปนี้ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นมืออาชีพของครู ที่มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ดังนั้นแผนนี้จึงสะท้อนถึงการใช้อสื่อวัตกรรมการสอน และจิตวิทยาการเรียนรู้ ที่ได้รับการพัฒนาและปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่ครูกำลังสอนอยู่ 2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนมีโอกาสศึกษาค้นคว้า และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร รวมถึงสื่อวัตกรรมการสอน และเทคนิคการสอน รวมไปถึงวิธีการวัดผลและประเมินผล 3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูสอนและครูที่ทำหน้าที่สอนแทนมีความมั่นใจและสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. แผนการจัดการเรียนรู้ทำหน้าที่เป็นหลักฐานที่บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนรวมถึงการวัดผลและประเมินผล ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งถัดไป 5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพการสอน ที่สามารถนำเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนสถานะหรือได้รับตำแหน่งสูงขึ้นได้

จากข้อความข้างต้นสรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการการเรียนรู้ เป็นส่วนสำคัญของผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องโดยมีความสำคัญ 6 ประการดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมตัวล่วงหน้า
2. เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน
3. เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร
4. เกิดความสะดวกในกรณีสอนแทน
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน
6. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน

2.7.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อที่สำคัญดังต่อไปนี้ ในส่วนของ“ส่วนนำ” ประกอบด้วย รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน 1. มาตรฐานการเรียนรู้ 2. ตัวชี้วัดชั้นปี 3. สาระสำคัญ 4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 5. สาระการเรียนรู้ 6. กิจกรรมการเรียนรู้ 7. การวัดผลและประเมินผล 8. สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2562) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า ประกอบด้วย 2 หัวข้อหลัก ดังนี้ หัวข้อที่ 1 คือส่วนที่เป็นหัวข้อหลักของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะมียังประกอบต่าง ๆ อยู่ด้านบนของหัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะประกอบด้วยองค์ประกอบหรือหัวข้อดังต่อไปนี้ 1. กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่มีการสอน 2. ลำดับของหน่วยการเรียนรู้และหัวข้อที่จะเรียน 3. ระดับชั้นที่ทำการสอนและปีการศึกษาที่สอน 4. จำนวนชั่วโมงเรียนหรือจำนวนเวลาที่สอน หัวข้อที่ 2 คือส่วนที่เป็นรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะรวมเอาองค์ประกอบที่สำคัญต่าง ๆ ไว้ อาทิเช่น 1. สาระสำคัญ 2. เป้าหมายการเรียนรู้ 3. สาระในการเรียนรู้ 4. กิจกรรมการเรียนรู้หรือวิธีการจัดการเรียนรู้ 5. สื่อการสอน 6. แหล่งข้อมูลการเรียนรู้ 7. การประเมินผลและการวัดผล และ 8. บันทึกผลการเรียนรู้หรือบันทึกหลังการสอน

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบไปด้วย หัวข้อสำคัญดังต่อไปนี้ 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์ 3. เนื้อหา 4. กิจกรรมการเรียนการสอน 6. การวัดและประเมินผล 7. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม หรือภาคผนวก

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2552) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า องค์ประกอบของแผน โดยทั่วไปจะมี 7 องค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1. สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะเป็นความคิดรวบยอด หรือ Concept 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3. สาระการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นที่สำคัญสั้น ๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ 4. กิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระบุวิธีสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลาย 5. สื่อ แหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการ

เรียนรู้ จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน มีใบความรู้ แบบฝึกทักษะ ใบงาน การเรียนรู้เอกสาร เพิ่มเติมสำหรับผู้สอนตามความเหมาะสม 6. การวัด และประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง การวัด และการประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องของการวัด และประเมินผล 7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ เป็นการบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย

สุวิทย์ มูลคา และคณะ (2551) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางร่วมกันก็ได้ ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้เองตามความเหมาะสม จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ 1. ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ 2. ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 3. ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้ตาม อภรณ์ ใจเที่ยง (2553) แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อที่สำคัญดังต่อไปนี้ ในส่วนของ“ส่วนนำ” ประกอบด้วย รายวิชา / กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน 1. มาตรฐานการเรียนรู้ 2. ตัวชี้วัด ชั้นปี 3. สารสำคัญ 4. จุดประสงค์การเรียนรู้ 5. สารการเรียนรู้ 6. กิจกรรมการเรียนรู้ 7. การวัดผลและประเมินผล 8. สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ มาใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนา ความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

2.8. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถการเขียนย่อความ

2.8.1 ความหมายของแบบทดสอบความสามารถการเขียนย่อความ

พีระพงษ์ เครื่องสนุก (2558) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบ คือชุดของคำถามที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้ถูกทดสอบแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา ให้ผู้สอบ สังเกตได้และวัดได้ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ซึ่งถือว่าเป็นสติปัญญา ของมนุษย์ว่ามีความรู้หรือไม่เพียงใดที่ซ่อนแฝงอยู่ในตัวบุคคลทั้งในด้านพฤติกรรมความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และอื่น ๆ

วัชริน ขวัญพะงุ่น (2551) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า แบบทดสอบ หมายถึง ชุดของข้อความที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบแสดงพฤติกรรมออกมา โดยการ ทำเครื่องหมายหรือเขียนตัวอักษร

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย (2558) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า คือชุดของคำถาม งานหรือสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นสิ่งเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีความหมายครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย,จิตพิสัยและทักษะพิสัย

สกุลกาญจน์ วลีอิทธิภัสร์ (2566) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า ข้อสอบ เป็นเครื่องมือที่พบกันได้บ่อยในการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) หรือการวัดความรู้ความสามารถทางสมองหลังจากผ่านกระบวนการเรียนรู้มาแล้ว

สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา (2563) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า การทดสอบนั้นคือการตั้งคำถามหรือกระตุ้นให้ผู้ที่ถูกทดสอบมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อคำถามหรือสิ่งที่เสนอให้ และเราสามารถสังเกตเห็นหรือวัดผลได้จากการตอบสนองดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ การให้คำถามนักเรียนในการสอบ จึงถูกมองว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการทดสอบ การถามแบบปากเปล่า ที่ผู้ถูกถามพยักหน้าหรือสั่นหน้า เพื่อแสดงถึงการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ถือว่าเป็นการทดสอบเช่นกัน การที่นักเรียนเขียนรายงานตามที่ได้รับมอบหมายก็ถือเป็นการทดสอบ เพราะดูจากพฤติกรรมที่ตอบสนองที่สามารถสังเกตหรือวัดผลได้ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินนั้นจะเป็นแบบทดสอบ ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามหลายข้อ

สำนักงาน กศน. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ (2558) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบว่า ข้อสอบ หรือ แบบทดสอบ (Test) หมายถึงเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้,ความสามารถและคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอบแสดงคุณลักษณะต่าง ๆ เพื่อวัดว่าผู้สอบมีสิ่งที่ต้องการวัดมากน้อยแค่ไหน การทดสอบจะต้องมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของข้อสอบเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างข้อสอบที่ดีจึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะส่งผลต่อการทำงานพฤติกรรมความสามารถของบุคคลโดยตรง

จากข้อความข้างต้นสรุปความหมายของแบบทดสอบได้ว่าคือ ชุดคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือเพื่อใช้กระตุ้นพฤติกรรมความสามารถ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือวัดทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย หรือความรู้ความสามารถหลังเรียนของบุคคลโดยตรง

ดังนั้นแบบทดสอบความสามารถการเขียนย่อความจึงหมายถึงชุดคำถามที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือเพื่อใช้กระตุ้นพฤติกรรมความสามารถการเขียนย่อความเพื่อเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านหรือฟัง อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือวัดทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย หรือความรู้ความสามารถหลังเรียนของการเขียนย่อความอีกด้วย

2.8.2 ความสำคัญของแบบทดสอบความสามารถเขียนย่อความ

เพชรราตรี จงประดับเกียรติ (2554) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือวัดความรู้ของนักเรียน

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย (2558) กล่าวถึงแบบทดสอบไว้ว่า แบบทดสอบ หรือข้อสอบเป็นเครื่องมือหลักที่ครูใช้วัดผลการเรียนของนักเรียนมาโดยตลอด

สกุลาภรณ์ วลีอิทธิภัสร์ (2566) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบไว้ว่า การสร้างข้อสอบจะต้องคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ของผู้เรียนว่าเป็นตามระดับมาตรฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ และยังช่วยให้ทราบถึงการพัฒนาการด้านความรู้ของผู้เรียน หากมีการทดสอบอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้สอนยังสามารถนำผลการสอบที่ได้มาวิเคราะห์กับกลุ่มผู้เรียนอื่นเพื่อพิจารณาความเหมือนหรือความแตกต่าง แล้วสังเคราะห์เป็นแนวทางพัฒนาการสอนหรือพัฒนาผู้เรียนในอนาคต

พระพรหมวชิรปัญญาจารย์ (2568, 29 มกราคม) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบไว้ว่า การสอบถือว่าเป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของการศึกษาในแต่ละปีแต่ละชั้น เป็นการวัดผลว่าผู้เรียนมีความรู้เพียงใดแค่ไหน มีความสามารถเหมาะสมกับภูมิขั้นนั้น ๆ หรือไม่ เพราะการสอบเป็นการตัดสินว่าผู้เรียนสมควรได้รับการพิจารณาให้เลื่อนชั้น เลื่อนประโยคได้ ดังนั้นการสอบ จึงถือว่าเป็นกิจอันสำคัญสุดท้ายที่นักศึกษาจะต้องตระหนักให้ดีไม่ควรทำเล่น ๆ หรือทำเป็นเล่นแบบที่พูดกันสนุก ๆ ปากว่า "สอบได้เป็นเรื่องตลก สอบตกเป็นเรื่องธรรมดา" เพราะการทำเช่นนั้นนอกจากจะไม่ให้ผลดีอะไรแก่ตัวผู้สอบแล้ว ยังเป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและทรัพย์สินด้วย

อนุสนธิ์ สุขม่วง (2549) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบไว้ว่า หมายถึงการประเมินความสามารถของบุคคลโดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “แบบทดสอบ” ดังนั้นจะมองเห็นได้ว่าการเชื่อมโยงระหว่างแบบทดสอบกับการทดสอบ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือแบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการดำเนินการทดสอบ นอกจากนี้การทดสอบ การวัดผล และการประเมินการเรียนรู้ล้วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลคือการตัดสินค่าจากการวัดผลในกระบวนการเรียนรู้ โดยมีหลักการสำคัญคือการวัดเป้าหมายอย่างตรงจุดมุ่งหมายผ่านการใช้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้การวัดผลมีความแม่นยำและเชื่อถือได้ ด้วยการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือซึ่งรวมถึงการพิจารณาถึงความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ระดับความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเป็นปรนัย

จากข้อความข้างต้นสรุปความสำคัญของแบบทดสอบโดยรวมถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย หรือวัดความรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามระดับมาตรฐานที่ตั้งไว้หรือไม่

2.8.3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความสามารถเขียนย่อความ

สกลกาญจน์ วลีทธิภักดิ์ (2566) ได้มีการพูดถึงกระบวนการในการพัฒนาข้อสอบ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้ 1. ระบุผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้หรือ Learning Outcomes 2. จัดทำตารางวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของผลลัพธ์การเรียนรู้กับระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด และผังการออกข้อสอบ ซึ่งเรียกว่าพิมพ์เขียวของการสอบ หรือ Test Blue Print 3. จัดทำข้อสอบให้ตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ได้วิเคราะห์ไว้ และ 4. ประเมินคุณภาพของข้อสอบ

พิระพงษ์ เครื่องสนุก (2558) ได้มีการกล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำแบบทดสอบดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบเรียงความ (Subjective or Essay Type) แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบเรียงความมีจุดเด่นที่อนุญาตให้ผู้เข้าทำการสอบมีอิสระในการตอบ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) แบบมีการจำกัดคำตอบ (Restricted Response Question) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีการกำหนดให้ตอบตามเนื้อหา โดยปกติจะมีการจำกัดเนื้อหาที่แคบและสั้นลงตามขอบเขตและประเด็นที่กำหนด 2) แบบไม่มีการจำกัดคำตอบ (Extended Response Question) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่อนุญาตให้ผู้ตอบมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ 2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Type) แบบทดสอบแบบปรนัยมีการแบ่งประเภทออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) แบบถูกผิด (True - False) คำถามประเภทนี้เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง หลักการ กฎเกณฑ์ต่างๆ และการตีความ เช่น การให้สัญลักษณ์ลงในหน้าข้อสอบที่ท่านเห็นว่าเป็นจริง (P) หรือไม่จริง (X) เป็นต้น 2) แบบจับคู่ (Matching) ลักษณะข้อสอบจะมี 2 คอลัมน์ หนึ่งคอลัมน์เป็นชุดของคำถาม และอีกคอลัมน์หนึ่งเป็นชุดคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำตอบที่ตรงกับคำถาม วิธีการในการจัดทำข้อสอบมีหลักทั่วไป ได้แก่ 1. ตั้งคำถามให้ครอบคลุมตามหลักสูตร 2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่สำคัญเท่านั้น 3. ตั้งคำถามลึกซึ้งเพื่อให้ครบถ้วนในทุกพฤติกรรม 4. ตั้งคำถามในสิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดี 5. ตั้งคำถามให้เฉพาะเจาะจงและไม่คลุมเครือ

นรรีชต์ ฝันเชียร (2561) ได้มีการกล่าวถึงหลักการและเทคนิคการออกข้อสอบ ดังนี้ ซึ่งในการออกข้อสอบแบบอัตนัยนั้น มีหลักการหรือเทคนิคในการดำเนินการดังนี้ 1. เขียนคำถามและคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำข้อสอบ เช่น ลักษณะการตอบคำถาม เวลาที่ใช้ และคะแนนของคำถามให้ชัดเจน 2. ควรใช้ข้อสอบแบบอัตนัยในการวัดเกี่ยวกับการอธิบายข้อวิจารณ์หรือการแสดงความคิดเห็น ไม่ควรใช้วัดเรื่องของความรู้ความจำ 3. ในการออกข้อสอบอัตนัย ควรตั้งคำถามที่กระชับ รัดกุม ไม่คลุมเครือ 4. การออกข้อสอบอัตนัย ควรพุ่งประเด็นไปที่จุดสำคัญของเรื่องที่ต้องการวัดที่วางไว้ในการวิเคราะห์หลักสูตร 5. ไม่ควรออกข้อสอบให้มากข้อ ควรกำหนดจำนวนข้อสอบให้สัมพันธ์กับเวลา เพราะต้องเผื่อเวลาให้ผู้สอบวิเคราะห์และเขียนคำตอบ 6. ไม่ควรกำหนดข้อสอบให้มีหลายข้อแล้วให้ผู้สอบเลือกตอบเป็นบางข้อ เพราะแต่ละข้อนั้นมีความยากง่ายไม่เท่ากัน จะส่งผลให้การวัดไม่มีประสิทธิภาพ 7. ในตรวจข้อสอบ ผู้ตรวจต้องมีชุดคำตอบที่กำหนดไว้

เพื่อเปรียบเทียบกับคำตอบของผู้สอบ 8. ผู้ตรวจต้องตรวจด้วยใจที่เป็นกลาง และควรมีคนตรวจมากกว่าหนึ่งคน เพื่อให้เกิดความยุติธรรม และหลักการและเทคนิคในการออกข้อสอบแบบปรนัยนั้นสามารถสรุปโดยรวมคร่าวๆดังนี้ 1. การออกข้อสอบปรนัยต้องระบุค่าชี้แจงในการทำข้อสอบให้ชัดเจนถึงวิธีการทำ เวลาที่ใช้ และคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อ 2. ใช้คำถามที่สั้นกระชับไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย ไม่คลุมเครือ 3. ควรมีตัวเลือกคำตอบหรือให้ตอบคำถามที่ถูกต้องตายตัวแน่นอน 4. ไม่ควรสร้างข้อสอบให้เกิดการแนะนำตอบ เช่น ข้อแรกถามว่าเมืองหลวงของประเทศไทยคือข้อใด และข้อถัดถามว่า กรุงเทพฯที่เป็นเมืองหลวงของประเทศไทยมีกี่เขต เป็นต้น 5. ควรใช้ข้อสอบแบบปรนัยกับการวัดในเรื่องความรู้ความจำ 6. ควรออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้สอนไปแล้ว ไม่ควรออกข้อสอบในเนื้อหานอกเหนือจากที่สอน 7. กำหนดจำนวนข้อสอบให้สัมพันธ์กับเวลาในการทำและความเข้มข้นของเนื้อหา เช่น วิชาคณิตศาสตร์อาจกำหนดข้อสอบไว้เพียง 20 ข้อต่อการทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง ในขณะที่ วิชาสังคมศึกษาอาจกำหนดข้อสอบได้ถึง 60 ข้อต่อการทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง เป็นต้น

เพชรราตรี จงประดับเกียรติ (2554) ได้มีการกล่าวถึงการวางแผนในการสร้างแบบทดสอบไว้ว่ามีขั้นตอนหลักคือ 1. การกำหนดจุดมุ่งหมายสำหรับการสร้างแบบทดสอบ ถือเป็นกาหนดความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่จะสร้างแบบทดสอบนี้โดยระบุว่าต้องการใช้เพื่อประเมินอะไร โดยจะต้องตั้งคำถามว่าผู้ใดจะถูกวัดผล และเหตุผลในการวัดผลคืออะไร 2. การระบุเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ควรมีการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาอย่างชัดเจนว่าจำนวนหัวข้อที่ต้องออกข้อสอบคือเท่าไร และมีหัวข้ออะไรบ้าง โดยครูผู้สอนควรจัดให้ครอบคลุมทุกหัวข้อที่ได้มีการสอน 3. การกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือผลลัพธ์ที่คาดหวังในแต่ละหัวข้อจะต้องมีการระบุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลลัพธ์ที่ต้องการในแต่ละเนื้อหาที่จะทำการสร้างแบบทดสอบ โดยใช้วัตถุประสงค์ที่แสดงอยู่ในแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ในการกำหนด 4. การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือตารางที่ระบุลักษณะของแบบทดสอบ การวิเคราะห์หลักสูตรนี้หมายถึงการพิจารณาเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยรวมถึงการตรวจสอบความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหา กับพฤติกรรมที่มุ่งหวังในวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้มีการทดสอบ

สำนักงาน กศน. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ (2558) ได้มีการกล่าวถึงหลักทั่วไปของการสร้างข้อสอบไว้ว่า 1.1 ถามให้ครอบคลุม (Comprehensive) คือ ถามได้ครบทุกเรื่องตามหลักสูตร ถามทุกพฤติกรรมการเรียนรู้และถามแต่ละเรื่องและแต่ละเนื้อหาให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสม คือการเขียนข้อสอบต้องเขียนให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือเขียนข้อสอบให้ตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพิจารณาที่มีอยู่ของแต่ละประเด็นเนื้อหา 1.2 ถามเฉพาะสิ่งที่สำคัญ (Significance) ไม่ถามสิ่งที่ไร้สาระ หรือเรื่องหมุ่หมิม ควรถามแต่ในเรื่องที่เป็นประโยชน์เป็นพื้นฐานสำคัญ ถามในสิ่งที่เป็นคุณค่าที่ผู้เรียนควรทราบ ถามในสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถ

ของผู้เรียนได้และถามในสิ่งที่ถูกผิดตามหลักวิชาที่เป็นสากล 1.3 ถามให้ลึก (Searching) คือควรถามให้ผู้เรียนได้คิด เช่น ไม่ถามตามตำรา ไม่ถามตามที่ครูเคยสอนควรถามให้ครบทุกระดับพฤติกรรม ตั้งแต่ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินค่า 1.4 ถามในสิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดี (Exemplary) คือหมายถึงคำถามที่ใช้เป็นข้อสอบนั้นเป็นสิ่งที่ดี เป็นประโยชน์ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการทำข้อสอบด้วย 1.5 ถามให้จำเพาะเจาะจง (Definite) หมายถึงใช้คำถามที่ชัดเจนไม่คลุมเครือหรือตีความหมายได้หลายทาง

จากข้อความข้างต้นผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบของ พิระพงษ์ เครื่องสนุก (2558) ได้มีการกล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำแบบทดสอบดังนี้ 1. แบบทดสอบอัตนัย หรือแบบเรียงความ (Subjective or Essay Type) แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบเรียงความมีจุดเด่นที่อนุญาตให้ผู้เข้าทำการสอบมีอิสระในการตอบ แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) แบบมีการจำกัดคำตอบ (Restricted Response Question) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีการกำหนดให้ตอบตามเนื้อหา โดยปกติจะมีการจำกัดเนื้อหาที่แคบและสั้นลงตามขอบเขตและประเด็นที่กำหนด 2) แบบไม่มีการจำกัดคำตอบ (Extended Response Question) ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่อนุญาตให้ผู้ตอบมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ 2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Type) แบบทดสอบแบบปรนัยมีการแบ่งประเภทออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) แบบถูกผิด (True - False) คำถามประเภทนี้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ กฎเกณฑ์ต่างๆ และการตีความ เช่น การให้สัญลักษณ์ลงในหน้าข้อสอบที่ท่านเห็นว่าเป็นจริง (P) หรือไม่เป็นจริง (X) เป็นต้น 2) แบบจับคู่ (Matching) ลักษณะข้อสอบจะมี 2 คอลัมน์ หนึ่งคอลัมน์เป็นชุดของคำถามและอีกคอลัมน์หนึ่งเป็นชุดคำตอบ ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำตอบที่ตรงกับคำถาม วิธีการในการจัดทำข้อสอบมีหลักทั่วไป ได้แก่ 1. ตั้งคำถามให้ครอบคลุมตามหลักสูตร 2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่สำคัญเท่านั้น 3. ตั้งคำถามลึกซึ้งเพื่อให้ครบถ้วนในทุกพฤติกรรม 4. ตั้งคำถามในสิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดี 5. ตั้งคำถามให้เฉพาะเจาะจงและไม่คลุมเครือ เป็นต้น ผู้วิจัยนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบหลังเรียนของการพัฒนาการเขียนย่อความ แบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

2.9. แนวแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้

2.9.1 ทฤษฎีความพึงพอใจ

Maslow (1970) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีความต้องการ เป็นทฤษฎีหนึ่งที่น่าสนใจ ที่ศึกษาถึงความต้องการของมนุษย์ และได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับขึ้นมา โดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่ และความต้องการ

ของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญ โดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันในมนุษย์กระทำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการขึ้นมา นอกจากนี้ Maslow ยังได้แยกลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ ออกไว้อีกเป็น 5 ลำดับขั้นดังนี้ ขั้นที่ 1 คือความต้องการทางกายภาพ “Physiological needs” ซึ่งหมายถึง ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์จะขาดไม่ได้ ได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคและที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นความต้องการที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมนุษย์ได้รับการตอบสนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานเหล่านี้ จนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นไปกว่านี้อีก และจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ต่อไป ขั้นที่ 2 คือความต้องการทางด้านความปลอดภัย “Safety needs” หมายถึงความมั่นคงความปลอดภัยทั้งร่างกายและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน ปลอดภัยจากอุบัติเหตุและโจรผู้ร้าย การป้องกันให้ตนเองพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ หรือการถูกแย่งชิงทรัพย์สินของตนเองหรือต้องการให้ตนเองมีความมั่นคงในด้านหน้าที่การทำงาน มีหลักประกันต่าง ๆ ในการทำงานหรือประกอบอาชีพ การมีบำเหน็จบำนาญมีเงินชดเชยให้ในการเลี้ยงชีพ ขั้นที่ 3 คือความต้องการทางด้านสังคม “Social needs” หมายถึงการต้องการที่เป็นลักษณะนามธรรมมากขึ้น ได้แก่ ความต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมกับสังคมหรือเป็นที่ยอมรับในสังคม การได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้นไปด้วย ขั้นที่ 4 คือความต้องการการยกย่องยอมรับนับถือ Esteem needs หมายถึงความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง การที่ได้รับการเคารพยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือตนเองว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีความรู้มีความสามารถ ความต้องการเช่นนี้มีความเข้มข้นสูงกว่าความต้องการทางสังคม ขั้นที่ 5 คือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังของตนเอง “Self-actualization needs” หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่ยากทำ อยากเป็นสิ่งที่ตนเองหวังไว้ ตนเองฝันไว้ ได้ทำสิ่งที่ตนเองต้องการและมีความสุขกับสิ่งนั้น ถือว่าเป็นความต้องการสูงสุดของมนุษย์ มนุษย์จะเกิดความต้องการถึงขั้นนี้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตอบสนองในลำดับต้น ๆ มา

2. ทฤษฎีการจูงใจในการปฏิบัติงานของ Herzberg et al. (1993) เป็นที่ทราบกันดีในวงการการจัดการ ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของคน และได้เสนอข้อสรุปในรูปแบบของทฤษฎีสองปัจจัย ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยสองประเภทดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งเสริม หรือ ปัจจัยกระตุ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความพึงพอใจในงาน มีอยู่ 5 ประการ ดังนี้
 - 1) ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานให้เสร็จสิ้นและประสบความสำเร็จ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและป้องกันอุปสรรค
 - 2) การได้รับการแสดงความชื่นชม หมายถึง การที่ผู้อื่นในองค์กรแสดงการยอมรับความสามารถ ซึ่งอาจมาจากการชมเชย การให้กำลังใจ หรือการแสดงความยินดีในความสำเร็จ
 - 3) ลักษณะของงานหมายถึง งานที่น่าสนใจ

ต้องการความคิดสร้างสรรค์และความท้าทาย รวมถึงทำงานที่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ตั้งแต่เริ่มจนเสร็จ 4) ความรับผิดชอบ หมายถึง การได้รับมอบหมายงานใหม่ที่สามารถบริหารได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องมีการตรวจสอบอย่างใกล้ชิด 5) ความก้าวหน้า หมายถึง โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนขั้น มีโอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติมและการฝึกอบรม 2. ปัจจัยที่ค้ำจุน หรือปัจจัยสนับสนุน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่สภาพแวดล้อมการทำงาน และทำหน้าที่ป้องกันความไม่พอใจในการทำงาน ได้แก่ 1) นโยบายและการบริหารของบริษัท หมายถึง วิธีการจัดการและการบริหารองค์กรรวมถึงการสื่อสารภายในที่มีประสิทธิภาพ 2) ความมั่นคงในตำแหน่ง หมายถึง ความมั่นใจในความต่อเนื่องของงาน 3) สภาพแวดล้อมการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภาพในที่ทำงาน เช่น แสง เสียง สุขภาพอากาศ และเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สังกัด หรือเพื่อนร่วมงาน หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน มีความร่วมมือในการทำงาน และเข้าใจซึ่งกันและกัน 5) เงินเดือน หมายถึง ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน รวมถึงการเลื่อนขั้นเงินเดือนซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลในงานนั้น

ศิริลักษณ์ พุฒวันดี และคณะ (2564) ได้มีการพูดถึงทฤษฎีความพอใจว่า เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความพอใจ ซึ่งหมายถึงการพยายามกำจัดความเครียดหรือความกังวลหรือความไม่สมดุลทางร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถจัดการกับปัญหาเหล่านี้ได้แล้ว ก็จะได้รับ ความพอใจตามที่ต้องการ ความพอใจนั้นมีความหมายใน 3 ด้าน ได้แก่ ความหมายที่ 1. ความพอใจ หมายถึงสถานการณ์ที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงตรงตามความคาดหวังของบุคคล ความหมายที่ 2. ความพอใจหมายถึงระดับความสำเร็จที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล และความหมายที่ 3. ความพอใจหมายถึงการที่การทำงานนั้นเป็นไปตามหรือตอบใจหทัยคุณค่าของบุคคล

ฉัตรญาณิน แก้วก้อ และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่าเป็นแนวความคิดหรือมุมมองอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นสภาวะรับรู้ภายในที่เกิดจากความคาดหวังเอาไว้ ถ้าได้รับตามที่ตนเองคาดหวังไว้แล้วก็มีความพึงพอใจเกิดขึ้น แต่ถ้าน้อยกว่าที่ตนเองได้คาดหวังเอาไว้ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้นแทน

นิตี เอี่ยมชื่น และคณะ (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวนั้นจะลดลงหรือไม่ เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ณัฐรา ผิวมา และปริศนา มัชฌิมา (2560) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียน “customer satisfaction” คือความรู้สึกของนักเรียนว่ามีความพึงพอใจหรือไม่มีความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลลัพธ์มาจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ในการทำงาน ความคาดหวัง ถ้าผลการทำงานของการเรียนการสอนสูงกว่าความคาดหวังมาก

ฉัตรมงคล แก้วรัศมี (2564) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจได้กลายเป็นเกณฑ์ที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อการประเมินผลองค์กร เพื่อแสวงหาคำตอบว่าองค์กรได้จัดบริการตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานอย่างแท้จริงหรือไม่ ผู้ปฏิบัติงานพึงพอใจในการทำงานมากน้อยเพียงใด โดยนำปัญหาและอุปสรรคกับทั้งข้อบกพร่องมาแก้ไขต่อการเรียนการสอนของนักเรียน

ทศนา แชมมณี (2554) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจไว้ ดังนี้ 1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) มนุษย์มีความต้องการในทุกช่วงเวลา เมื่อได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความต้องการในด้านอื่นก็จะตามมา ความต้องการอาจจะเกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือมีความต้องการใหม่ ๆ เกิดขึ้น ถ้าได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอก็จะนำไปสู่แรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อการทำให้เกิดพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ และสามารถทำให้บุคคลพัฒนาตนสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นแนวคิดทฤษฎีนี้จึงถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1.1 การเข้าใจความต้องการพื้นฐานของมนุษย์สามารถเป็นกุญแจในการเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากพฤติกรรมแสดงให้เห็นถึงความต้องการภายในของแต่ละคน 1.2 การช่วยเหลือนักเรียนในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานที่นักเรียนต้องการแสดงออกก่อน 1.3 ในการจัดการเรียนรู้ หากครูทราบว่านักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับไหน ก็จะสามารถใช้ความต้องการพื้นฐานเหล่านั้นเป็นแรงจูงใจในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ 1.4 การทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานอย่างเพียงพอ การให้ความอิสระและเสรีภาพแก่นักเรียน การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้จะเป็นส่วนสนับสนุนให้เกิดประสบการณ์ที่ตรงตามความเป็นจริง 2) ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์หรือสัตว์เลือกการตอบสนองที่เชื่อมโยงกับสิ่งเร้าอย่างเหมาะสม หรือการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง เมื่อลักษณะของสถานการณ์หรือปัญหาเกิดขึ้น ร่างกายจะพยายามแก้ไขปัญหานั้นโดยตอบสนองในหลากหลายรูปแบบ และร่างกายจะเลือกแบบพฤติกรรมที่ถูกต้องที่สุดไปเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ดังที่ได้แก่ 2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ 2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกซ้ำ หรือทำเป็นประจำด้วยความเข้าใจ จะช่วยให้การเรียนรู้มีความยั่งยืน หากไม่ได้ทำซ้ำบ่อย ๆ ก็อาจจะถูกลืมไปในที่สุด 2.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้จะเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ถ้านำมาใช้บ่อย ๆ จะส่งผลให้การเรียนรู้มีความมั่นคง 2.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลลัพธ์ที่น่าพอใจ เขาจะมีความต้องการที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น การได้รับผลลัพธ์ที่พอใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการศึกษา

จากข้อมูลข้างต้นทฤษฎีความพึงพอใจ คือเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นสภาวะรับรู้ภายในที่เกิดจากความคาดหวังไว้ ถ้าได้รับตามที่คาดหวังความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจ จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง

2.9.2 ความหมายความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ศิรินาถ ส่งแสง (2562) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

ณัฐธา ผิวมา และ ปรีศนา มัชฌิมา (2560) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่าความพึงพอใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกของความสุหรือความผิดหวัง เมื่อนักเรียนเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพการรับรู้กับความคาดหวังของนักเรียน

ฉัตรญาณิน แก้วก้อ และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกของนักเรียนได้รับ เมื่อพวกเขาได้สัมผัสกับบริการที่ตอบสนองตามความคาดหวังหรือเกินกว่าความคาดหวัง เป็นการประเมินผลโดยรวมของการซื้อและประสบการณ์มีความสำคัญในการดึงดูดไว้วางใจ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดีของนักเรียน

นิตี เอี่ยมชื่น และคณะ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นผลของคุณภาพการให้บริการ ซึ่งหมายความว่าความพึงพอใจเกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนหรือบริการที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนยังเชื่อว่าจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการรับรู้คุณภาพของการเรียนการสอนหรือบริการ

นิตยา ย้อยแก้ว และณัฐพล ร้าไพ (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการศึกษาว่าเป็นรูปแบบพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นเมื่อมีแรงจูงใจ “Motive” หรือแรงผลักดัน “Drive” ซึ่งเป็นความต้องการที่กดดันพอจนกระตุ้นให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยความต้องการของแต่ละคนแตกต่างกัน บางความต้องการอาจเกี่ยวข้องกับด้านชีวภาพ “Biological” ที่เกิดจากสถานการณ์เครียด เช่น อาการหิวกระหายหรือความยากลำบากบางอย่าง หรือความต้องการทางจิตวิทยา “Psychological” ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการได้รับการยอมรับ “Recognition” การได้รับการยกย่อง “Esteem” หรือการมีทรัพย์สิน “Belonging” โดยทั่วไปแล้วความต้องการเหล่านี้อาจไม่เพียงพอที่จะกระตุ้นให้บุคคลทำในช่วงเวลานั้น ๆ

ฉัตรมงคล แก้วรัศมี (2564) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนหรือความพึงพอใจของนักเรียน ที่ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ

คุณภาพของประสบการณ์ และการสื่อสารกับครูผู้สอนซึ่งหมายความว่ามันเกี่ยวข้องกับคุณภาพของการเรียนการสอนที่มีให้กับนักเรียนในลักษณะที่เป็นบวก นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนยังเชื่อว่าจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการรับรู้คุณภาพหรือการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้นำความพึงพอใจ 5 ด้าน ของ ศิรินาถ ส่งแสง (2562) คือ ความพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา มีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้าน หลักสูตร ครูผู้สอน วิธีการสอน การเรียนการสอน และวัดประเมินผล มาใช้ในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจในการทำวิจัยในครั้งนี้

2.9.3 ความสำคัญของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

ฉัตรมงคล แก้วศรี (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติทางบวก ที่มักจะเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ หรือสิ่งที่คาดหวังไว้ เมื่อเข้ารับบริการจึงรู้สึกพึงพอใจในการได้รับสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง เพื่อให้ นักเรียนนั้นเกิดความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ชาญณรงค์ ณะมูล (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะทำให้มีความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่สามารถจะทำให้เกิดความสุขทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความสุขนี้เป็นสุขที่มีความซับซ้อน และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกด้านอื่น ๆ

ปรัชกร พรหมมา และไพฑูรย์ ศรีฟ้า (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายแล้ว หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End State of Feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ลิลลา อุดุลยศาสตร์ (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงเป็นความพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2564) ได้มีการกล่าวถึงความสำคัญของความพอใจว่ามีบทบาทที่สำคัญต่อตัวบุคคล งานที่ทำ และต่อทั้งองค์กร ซึ่งนำไปสู่ความสุข เกิดกระตุ้นแรงจูงใจและสร้างกำลังใจที่ดี ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในกระบวนการทำงาน พนักงานสามารถแสดงศักยภาพของตัวเองอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความสำเร็จในระดับที่มีประสิทธิภาพ เกิดการทำงานร่วมมือร่วมใจกัน ส่งผลให้ระบบงานสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น และองค์กรมีบรรยากาศที่ดีรวมถึงภาพลักษณ์ที่ดี นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เกิดความรัก ความสามัคคี และกระตุ้นพลังที่ให้องค์กรมีการเจริญก้าวหน้าได้ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือผู้รับบริการได้รับความพอใจในระดับที่สูงที่สุด

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าความสำคัญของพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ความพึงพอใจพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติทางบวก มีความสำคัญต่อบุคคล ต่องาน และหน่วยงาน ทำให้เป็นสุข เกิดแรงจูงใจ และกำลังใจที่ดีมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติทางบวก

2.10. สภาพพื้นที่ที่วิจัย

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ตั้งอยู่ที่หมายเลข 711 ถนนอนรรฆนาค ในตำบล กาศสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46000 เป็นสถาบันการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ มีการเปิดสอนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 5 ไร่ 2 งาน โรงเรียน มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้ได้มาตรฐาน และมีความหลากหลาย โดยมีกระบวนการจัดการศึกษาที่มีทั้งระบบและนอกระบบ รวมถึงการศึกษา แบบอิสระและสนับสนุนการมีส่วนร่วมจากคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถที่ดีที่สุดและศักยภาพสูงสุดของนักเรียน ภายใต้เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ที่ชัดเจนดังนี้ เอกลักษณ์ “เป็นเลิศด้านกีฬาวอลเลย์บอล” อัตลักษณ์ “กิจกรรมดี กีฬา เด่น เน้นคุณธรรม” หมายเลขโทรศัพท์ 043-811240 E-mail : tet_02@hotmail.com Website : www.tedsaban2.com

วิสัยทัศน์โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา พัฒนาคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมทักษะ อาชีพ โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม และ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูโรงเรียนกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายผู้ปกครองและตัวแทน นักเรียนร่วมประชุมหารือในการดำเนินงาน นำผลการประชุมมาจัดการวางแผนงานพัฒนาโรงเรียน มีการกำหนดพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของโรงเรียนให้สอดคล้องกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข มีความรู้และมีทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

การจัดการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนทักษะกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพที่หลากหลาย ด้วยการจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ การจัดการ

ศึกษาตามอัธยาศัยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน โดยเน้น ความเป็นเลิศตามอัจฉริยภาพและเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน

เอกลักษณ์ “เป็นเลิศด้านกีฬาโอลิมปิกบอล”

อัตลักษณ์ “กิจกรรมดี กีฬาเด่น เน้นคุณธรรม”

รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ประจำปีการศึกษา 2567 ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ประกาศค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา แนบท้ายประกาศโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา เรื่อง กำหนดค่าเป้าหมายมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 2568 มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน 1.1 ข้อที่ 1 ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณตามเกณฑ์ ของแต่ละชั้น ค่าเป้าหมายมาตรฐาน/ประเด็นการศึกษา ร้อยละ 85 ดีเลิศ

2.11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เทวราช มังคะละ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) 2) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) และ 3) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียน บ่อทรายวิทยา อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ และแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test Dependent ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า 1) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ

คิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.47, S.D. = 0.43) 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการ ออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูง เชิงระบบ (GPAS 5 Steps) อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.64, S.D.=49)

สุพรรณิ สุตสนธิ และ อัฐพล อินตะเสนา (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะ การเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึก สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2 เพื่อเปรียบเทียบ ทักษะ การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3. เพื่อหาดำดัชนีประสิทธิผล ของการเรียนและ 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบวัดทักษะ และ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านมาอ่าง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 18 คน แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้ จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า 1) ผลการพัฒนาแผน การจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 78.37/79.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X} =23.78, S.D. = 1.13) หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ..05 3) ผลการศึกษาดำชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.7053 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.53 จึงเห็นได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน ย่อความ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมอยู่ ในระดับมาก (\bar{X} =4.16, S.D. = 0.70)

สุภาพร เหล่ารอด (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคูยาง ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565 โรงเรียนวัดคูยาง 6 ห้องเรียน จำนวน 229 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดคูยาง 1 ห้องเรียน จำนวน 39 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.46) 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.52, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.47)

ศตวรรษ ตีกระจ่างม และปพิชญา พรหมกันธา (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะนิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางอำพันวิทยาคม ตำบลบ้านตาล อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความจากนิทานพื้นบ้านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความจากสื่อนิทานโดยใช้เทคนิค 5W1H ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคะแนนรวมสูงกว่าร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้อยู่ในระดับดีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ปีการศึกษา

2565 โรงเรียนบางอำพันวิทยาคม จำนวน 17 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความจากนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 85.36/82.94 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนย่อความ มีคะแนนรวมหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 24.88 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 3) ความพึงพอใจพบว่าผู้ตอบแบบประเมินมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะนิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค 5W1H อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.31 คิดเป็นร้อยละ 85.67 ซึ่งสูงกว่าวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในระดับดีขึ้นไป

จันทร์พอง ปัญญาวงศ์ และ วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหยวน (เขียงคำนาครโรวาท) จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\mu = 4.92, \sigma = 0.14$) และมีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 เท่ากับ 88.66/82.63, 80.43/85.26, 84.50/84.74 และ 85.33/84.21 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษพบว่า มีคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 16.81 คิดเป็นร้อยละ 56.033) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้พบว่า มีคะแนนความก้าวหน้าเท่ากับ 14.81 คิดเป็นร้อยละ 49.37 และ 4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี

แบบโพรบสื่อกร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.21$)

งานวิจัยต่างประเทศ

ALAM (2021) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สรุปลแบบมีโครงสร้างสั้นโดยใช้ 5W1H เพื่อปรับปรุงทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 10 สรุปลผลการศึกษาดังนี้ กลยุทธ์สรุปลสั้นและโครงสร้างโดยใช้ 5W1H เป็นหนึ่งในกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มุ่งหวังที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียน นอกจากนี้ การใช้กลยุทธ์นี้ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้โดยอ้อมอีกด้วย ในการใช้กลยุทธ์นี้ ชั้นเรียนจะจัดขึ้นแบบเสมือนจริงโดยมีความเข้มข้นในการประชุมสามครั้ง เนื้อหาที่สอนนักเรียนเป็นเนื้อหาข้อความบรรยาย หลังจากใช้กลยุทธ์สรุปลสั้นและโครงสร้างโดยใช้ 5W1H แล้ว นักวิจัยจะวิเคราะห์ผลทักษะการเขียนของนักเรียนผ่านงานที่ครูมอบหมายให้และผลการสัมภาษณ์ตัวแทนนักเรียน 5 คน การศึกษานี้ได้รับการออกแบบโดยใช้การวิจัยเชิงพรรณนาเชิงคุณภาพซึ่งรวบรวมข้อมูล กระบวนการสังเกต มีการจัดบันทึกภาคสนามเพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนและการเรียนรู้ระหว่างครูและนักเรียน โดยอิงจากผลลัพธ์ของบันทึกภาคสนามครูได้ผ่านขั้นตอนการสอนได้ดีตั้งแต่เปิดจนถึงปิดการประชุมแต่ละครั้ง โดยผ่านการประชุมเสมือนจริงครูจะเข้าหานักเรียนโดยแนะนำข้อความบรรยายก่อน จากนั้นจึงอธิบายและนำกลยุทธ์สรุปลสั้นและโครงสร้างโดยใช้ 5W1H ไปปฏิบัติในการประชุมครั้งต่อไป ผลจากการใช้กลยุทธ์นี้ คือ มอบหมายให้นักศึกษาเขียนสรุปลผลการประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ และสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา 5 คนแบบกึ่งโครงสร้างเพื่อกรอกข้อมูลที่ได้มา การศึกษาครั้งนี้พบว่า ครูสามารถนำกลยุทธ์สรุปลแบบสั้นและโครงสร้างโดยใช้ 5W1H ไปใช้ได้ดี และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาให้ดีขึ้นได้

RULLU (2019) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คำถาม 5W+1H ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียน สรุปลผลการศึกษาดังนี้ การเขียนเป็นความสามารถทางภาษาที่สำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ การเขียนช่วยให้คิดและถ่ายทอดความคิด ความคิด และความรู้สึกทั้งหมดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือการสำรวจคำถาม 5W+1H เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 11 ณ โรงเรียนมัธยมศึกษา อาลียาห์ เนเกรี 2 บังไก การวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน (CAR) ประกอบด้วยสองรอบ (รอบที่ 1 และรอบที่ 2) การวิจัยนี้ดำเนินการใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผล ผลการวิจัยนี้ช่วยเพิ่มทักษะการเขียนของนักเรียนผ่านคำถาม 5W+1H ซึ่งสามารถเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในแต่ละรอบ เปอร์เซนต์ความสมบูรณ์ก่อนรอบคือ 61.4% และรอบที่ 1

อยู่ที่ 72.3% ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนคือ 90.3% แสดงให้เห็นว่าคำถาม 5W+1H ช่วยเพิ่มทักษะการเขียนของนักเรียน

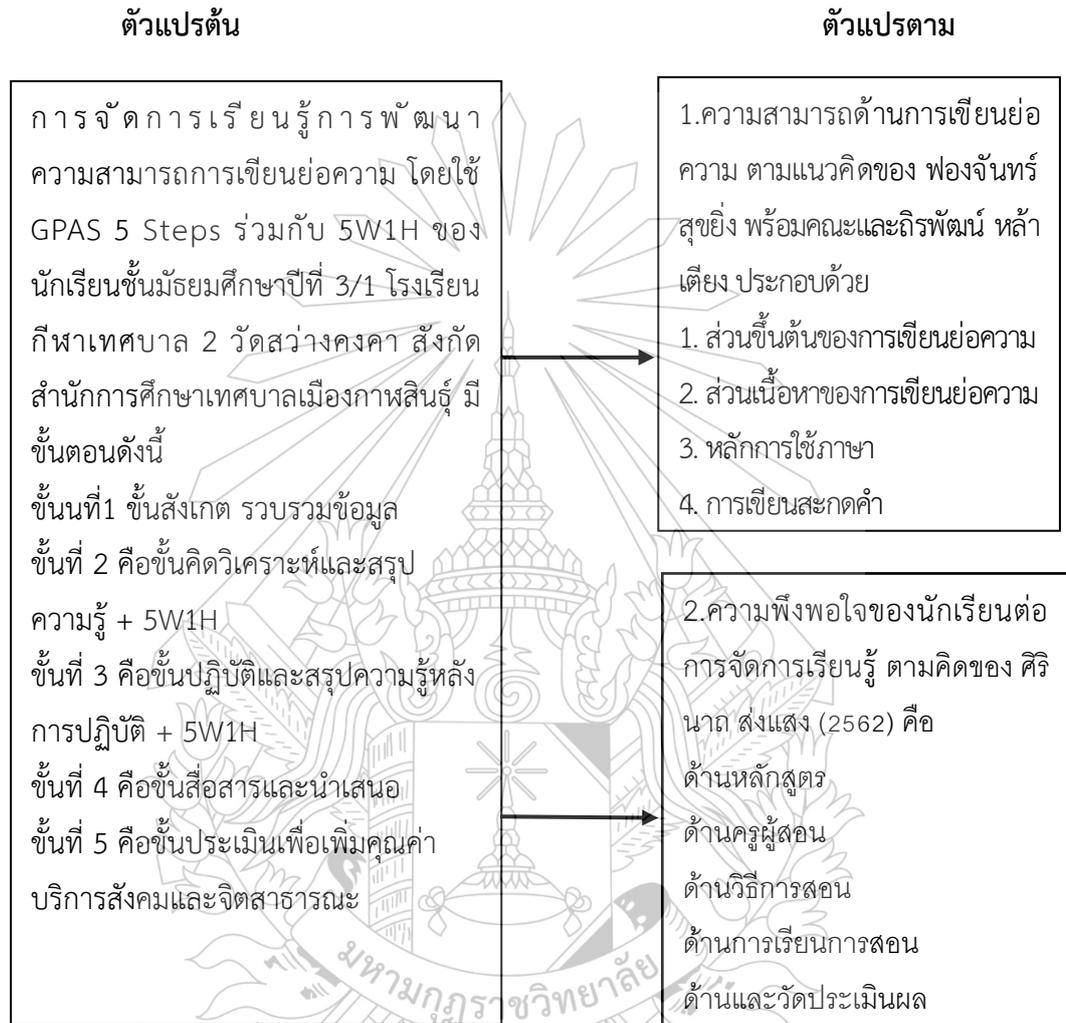
Tsuji (2017) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำกิจกรรมการเขียนที่เน้นคำถาม 5W1H ไปปฏิบัติ: แนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเขียนของนักเรียน สรุปผลการศึกษาดังนี้ บทความนี้บรรยายถึงการศึกษานำร่องที่ศึกษาผลกระทบของกิจกรรมการเขียน 5W1H ต่อข้อความภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เขียนได้ศึกษาว่ากิจกรรมการเขียนที่เน้นการตั้งคำถามเกี่ยวกับ 5W1H และ 1H ช่วยเพิ่มความชัดเจนในการแก้ไขบทความของนักศึกษาหรือไม่ ผู้เข้าร่วมการศึกษานี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 14 คน จากมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่แห่งหนึ่งทางตะวันตกของญี่ปุ่น นักศึกษาได้รับแบบฝึกหัด 5W1H ซึ่งสรุปประเด็นสำคัญสำหรับกิจกรรมนี้ นักศึกษาได้ทำกิจกรรมเป็นคู่หรือกลุ่มรวมทั้งหมด 6 ชั้นเรียน เพื่อประเมินกระบวนการ ผู้เขียนและผู้ประเมินอิสระ 1 คน ได้ประเมินข้อความของนักศึกษาก่อนและหลังกระบวนการ โดยใช้เกณฑ์การประเมินการเขียนเพื่อประเมินความชัดเจนของข้อความ นอกจากนี้ นักศึกษายังได้รับการตรวจสอบข้อความก่อนและหลังกระบวนการอย่างละเอียดเพื่อระบุความสำเร็จของนักศึกษาตลอดกระบวนการ การเปรียบเทียบคะแนนของข้อความก่อนและหลังการทดลองแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลเชิงบวก ของการทดลองการตรวจสอบข้อความแสดงให้เห็นว่าการแก้ไขที่นำไปสู่ข้อความที่ดีขึ้นมีความชัดเจนมากขึ้นด้วยรายละเอียดของ 5W1H ที่ปรับเปลี่ยนแล้ว กิจกรรมนี้ช่วยดึงความสนใจของนักเรียนให้กลับมาให้ความสำคัญกับการอธิบายข้อมูลที่จำเป็นใน 5W1H อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้เขียนจึงสรุปว่ากิจกรรมการเขียน 5W1H ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเขียนของนักเรียน

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ 5W1H มีผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรตามที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือมีผลการวิจัยเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่งานวิจัยนั้น ๆ ได้กำหนดไว้ ทำให้ทราบได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ 5W1H นั้นส่งผลต่อความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงนำ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H มาใช้ในการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เพื่อให้เกิดความสามารถด้านการเขียนย่อความ และบรรลุผลความสามารถตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2.12. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ดังนี้

ตารางที่ 2. 8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด และงานวิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย
- 3.4 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1. รูปแบบการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental) แบบทดลองกลุ่มเดียว และวัดผลเฉพาะหลังการจัดการเรียนรู้ (One-Group Posttest- design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) ดังแบบแผนการทดลองดังนี้

ตารางที่ 3. 1 สัญลักษณ์

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

O₂ หมายถึง การทดสอบความสามารถการเขียนย่อความหลังเรียน

3.2. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 18 คน

3.3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนจัดการเรียนรู้การเขียน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เรื่องการเขียนย่อความ
 แผนจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เรื่องการเขียนย่อความ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแผนจัดการเรียนรู้การเขียน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เรื่องการเขียนย่อความ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย

- 1) แบบทดสอบความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ซึ่งเป็น แบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยเป็นข้อสอบ อัตนัย 3 ข้อ
- 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

3.4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1) การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

และวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ โดยพิจารณาตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

3) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนย่อความ ด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เชื่อมโยงผลการเรียนรู้กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถวัดผลได้

4) ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เขียนย่อความจากนิทาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เขียนย่อความจากหนังสือราชการ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขียนย่อความจากแถลงการณ์	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขียนย่อความจากจดหมาย	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ	จำนวน 2 ชั่วโมง

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรม และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 3 ท่าน ได้แก่ พระมหาจรรุวัฒน์ จิรวุฑโฒ, พระมหาอิทธิวัฒน์ ภทรกวี ดร. และ ดร.ทองคำ เกษจันทร์ ด้านภาษาไทย 1 ท่าน คือ นายปฏิพล ยลวิลาศวงศ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน ได้แก่ นายอานันท์ กรมน้อย เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

7) นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ไปวิเคราะห์หา ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ได้คุณภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งฉบับมีความเหมาะสมมากขึ้นไป ($\bar{X} = 3.51$) จึงนำไปใช้ พบว่าทั้งฉบับได้ค่าประเมินเท่ากับ **4.98** แสดงว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

8) ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ของขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3) วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถการเขียนย่อความ

4) สร้างแบบทดสอบความสามารถการเขียนย่อความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยจำนวน 3 ข้อ พร้อมเกณฑ์การให้คะแนนแบบ รูบิค ข้อละ 20 คะแนน รวมแบบทดสอบอัตนัยมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน

5) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ก่อนที่จะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ

6) นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบประเมินหาค่า IOC เพื่อพิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการประเมิน IOC ต้องอยู่ที่ระดับ 0.50 ขึ้นไป พบว่าทั้งฉบับอยู่ที่ **0.60-1.00**

7) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน แล้วนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือ

8) นำผลทดลองจากนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาความยากง่าย กำหนดเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ผลแบบทดสอบอัตนัย ความยากง่ายอยู่ระหว่าง **0.50-0.60** ค่าอำนาจจำแนกอยู่

ระหว่าง 0.20 - 0.32 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบอัตโนมัติอยู่ระหว่าง 0.81 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดนำไปใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4.3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความ การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ จากหลักการแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่าตามวิธีของ Likert จำนวน 20 ข้อ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ กำหนดดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความรู้สึกเป็นกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขก่อนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ

4) จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบประเมินหาค่า IOC เพื่อพิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการประเมิน IOC ต้องอยู่ที่ระดับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะนำไปใช้ได้ พบว่าทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดนำไปใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมาย

5) ปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าเชื่อมั่น โดย สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) มีค่าความเชื่อมั่น 0.70 ขึ้นไป

6) นำผลทดลองจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.81 แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ ดังนี้

3.5.1 ปฐมนิเทศนักเรียน ก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ รวมทั้งข้อตกลง บทบาทหน้าที่ เป้าหมายเกณฑ์ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนเพื่อการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

3.5.2 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น จำนวน 7 แผนการสอน รวมเวลาที่ทำการทดลอง 14 ชั่วโมง มีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เขียนย่อความจากนิทาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เขียนย่อความจากหนังสือราชการ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เขียนย่อความจากแถลงการณ์	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เขียนย่อความจากจดหมาย	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ	จำนวน 2 ชั่วโมง
รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง	

3.5.3 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน แบบทดสอบอัตนัย 3 ข้อ แล้วรวบรวมคะแนนเพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

3.5.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ แล้วนำมาสรุปรวบรวมคะแนนความพึงพอใจโดยใช้สถิติพรรณนา

3.6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 ผู้วิจัยทำการรวบรวมคะแนนหลังเรียน ที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ 100% แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ที่กำหนดตาม สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2553) การให้ระดับผลการเรียน การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 3. 2 การตัดสินระดับผลการเรียน

ระดับผลการเรียนรู้	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ดีเยี่ยม	80-100
3.5	ดีมาก	75-79
3	ดี	70-74
2.5	ค่อนข้างดี	65-69
2	ปานกลาง	60-64
1.5	พอใช้	55-59
1	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ของคะแนนเฉลี่ยไว้ที่ ร้อยละ 70 ขึ้นไปผ่านเกณฑ์ และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

3.6.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเปรียบเทียบและสรุปผลของความพึงพอใจ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ ด้วยการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4.3 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	หมายถึง	กลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
% of Mean	หมายถึง	ค่าร้อยละ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2568 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดความสามารถการเขียนย่อความ ของนักเรียนจำนวน 18 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ อัตนัยจำนวน 3 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 คะแนนการเขียนย่อความ

ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ				
จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนน	ค่าร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
1	60	54	90.00	1
2	60	40	66.67	0
3	60	48	80.00	1
4	60	48	80.00	1
5	60	40	66.67	0
6	60	51	85.00	1
7	60	48	80.00	1
8	60	42	70.00	1
9	60	49	81.67	1
10	60	48	80.00	1
11	60	36	60.00	0
12	60	45	75.00	1
13	60	45	75.00	1
14	60	47	78.33	1
15	60	46	76.67	1
16	60	45	75.00	1

17	60	39	65.00	0
18	60	56	93.33	1
คะแนนเฉลี่ย18คน	60	45.94	76.57	14
S.D.	0.00	5.17	คะแนนผ่านเกณฑ์	77.78
				จำนวนผ่านเกณฑ์

ตารางที่4. 2สรุปผลวัดความสามารถการเขียนย่อความ

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					(คน)	% of Mean	(คน)	% of Mean
18	60	45.94	5.17	76.57	14	77.78	4	22.22

จากตารางที่ 4.2 ผลวัดความสามารถการเขียนย่อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวนนักเรียน 18 คน มีคะแนนเต็ม 60 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 45.94 คิดเป็นร้อยละ 76.57 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่4. 3ตารางวิเคราะห์ความสามารถรายด้าน

ตารางวิเคราะห์ผลความสามารถการเขียนย่อความรายด้าน				
ด้าน	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	รวม
1. ด้านส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ	3.83	3.94	4.44	12.21
2. ด้านส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความ	3.17	3.61	3.94	10.72
3.ด้านหลักภาษา	3.67	3.78	4.00	11.45
4.ด้านเขียนสะกดคำ	3.61	3.89	4.06	11.56
รวม				45.94

จากตารางที่ 4.3 ความสามารถในการเขียนย่อความด้านที่มีคะแนนรวมมากที่สุด จากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ มีค่ารวมอยู่ที่ 12.12 รองลงมาคือด้านที่ 4 ด้านการเขียนสะกดคำ มีค่ารวมอยู่ที่ 11.56 ด้านที่ 3 คือด้าน หลักภาษา มีค่าอยู่ที่ 11.45 และด้านที่มีค่ารวมน้อยที่สุดคือด้านที่ 2 ด้านส่วนเนื้อหาของของการเขียนย่อความ มีค่ารวมอยู่ที่ 10.72 ทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 45.94

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ

ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H สิ้นสุดลงทั้ง 7 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนทั้งหมด 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
ด้านที่ 1 หลักสูตร		4.79	0.11	มากที่สุด
1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน	4.56	0.51	มากที่สุด
2	เทคนิค 5W1H ที่ครูแนะนำใช้ในการสังเกตใจความสำคัญช่วยในการเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น	4.89	0.32	มากที่สุด
3	เนื้อหาในการเรียนน่าสนใจไม่น่าเบื่อ	4.78	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.89	0.32	มากที่สุด
5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน		4.87	0.22	มากที่สุด
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี	4.67	0.49	มากที่สุด
7	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.83	0.51	มากที่สุด
8	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์	5.00	0.00	มากที่สุด

9	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร	4.94	0.24	มากที่สุด
10	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียน	4.89	0.47	มากที่สุด
ด้านที่ 3 วิธีการสอน		4.94	0.14	มากที่สุด
11	การสอนตามขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนย่อความได้ดีขึ้น	4.94	0.24	มากที่สุด
12	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
13	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนย่อความมีความเหมาะสม	4.94	0.24	มากที่สุด
14	วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาคำการเขียนย่อความได้อย่างเป็นระบบ	4.89	0.32	มากที่สุด
ด้านที่ 4 การเรียนการสอน		4.70	0.23	มาก
15	สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.94	0.24	มากที่สุด
16	สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	4.44	0.70	มาก
17	สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	4.72	0.46	มากที่สุด
ด้านที่ 5: วัดและประเมินผล		4.98	0.14	มากที่สุด
18	ความยุติธรรมในการให้คะแนน	4.94	0.24	มากที่สุด
19	เกณฑ์การให้คะแนนประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
20	ช่วยให้ทราบความก้าวหน้าของความสามารถในการเรียนรู้ การเขียนย่อความ	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม		4.86	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 5 วัดและประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.14 รองลงมาคือ ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.14 ส่วน ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.22 ต่อมา ด้านที่ 1 หลักสูตร นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.11 ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 4 การเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.70 และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน S.D. = 0.23 และในแต่ละด้านยังสามารถเรียงลำดับคะแนนจากความพึงพอใจมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ด้านที่ 5 วัดและประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.14 พิจารณาเป็นข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 19. เกณฑ์การให้คะแนนประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.00 ข้อที่ 20. ช่วยให้ทราบความก้าวหน้าของความสามารถในการเรียนรู้ การเขียนย่อความ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.00 และ ข้อที่ 18. ความยุติธรรมในการให้คะแนน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.24

ด้านที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.14 พิจารณาเป็นข้อเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อ 12. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.00 ข้อ 11. การสอนตามขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้เข้าใจ กระบวนการเขียนย่อความได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.24 ข้อ 13. การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนย่อความมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.24 และข้อ 14. วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนย่อความได้อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.32

ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.22 ข้อ 8. ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.00 ข้อ 9. ครูมีความกระตือรือร้น ในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการ สื่อสาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.24 ข้อ 10. ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.47 ข้อ 7. ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.51 ข้อ 6. ครูมีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาเป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.49

ด้านที่ 1 หลักสูตร นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.11 ข้อ 2. เทคนิค 5W1H ที่ครูแนะนำใช้ในการสังเกต ใจความสำคัญช่วยในการเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.32 ข้อ 4. เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.32 ข้อ 5. จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})

= 4.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.38 ข้อ 3. เนื้อหาในการเรียนน่าสนใจไม่น่าเบื่อ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.55 และข้อ 1. เนื้อหาการเขียนสื่อสาร มีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.51

ด้านที่ 4 การเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.23 ข้อ 15. สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.24 ข้อ 17. สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจ บทเรียนได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.46 ข้อ 16. สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.70

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ให้มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ การจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5-Steps ร่วมกับ 5W1H จำนวน 7 แผน เวลาสอน 14 ชั่วโมง มีคุณภาพอยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}= 4.98$) และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบการเขียนย่อความ แบบทดสอบอัตนัย 3 ข้อ เพื่อวัดความสามารถ 1. เรื่องการเขียนย่อความจากนิทาน 2. เรื่องการเขียนย่อความจากประวัติ 3. เรื่องการเขียนย่อความจากพระราชดำรัส มีค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.50-0.60 ค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ระหว่าง 0.20-0.32 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 และแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 สำหรับการหาประสิทธิภาพของแบบวัดใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1951 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ซึ่งมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.70 ขึ้นไป พบว่าทั้งฉบับอยู่ที่ 0.81

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ และทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สามารถสรุปผล อภิปรายการวิจัย ได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

1. ผลวัดความสามารถการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวนนักเรียน 18 คน มีคะแนนเต็ม 60 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ **45.94** คิดเป็นร้อยละ **76.57** ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน **14** คน คิดเป็นร้อยละ **77.78** ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และจากตารางที่ 4.3 ความสามารถในการเขียนย่อความรายด้านที่มีคะแนนรวมมากที่สุด จากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ มีค่ารวมอยู่ที่ **12.12** รองลงมาคือด้านที่ 4 ด้านการเขียนสะกดคำ มีค่ารวมอยู่ที่ **11.56** ด้านที่ 3 คือด้าน หลักภาษา มีค่าอยู่ที่ **11.45** และด้านที่มีค่ารวมน้อยที่สุดคือด้านที่ 2 ด้านส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความ มีค่ารวมอยู่ที่ **10.72** ทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ **45.94**

2. จากตารางที่ 4.4 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = **4.86** และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = **0.28** เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 5 วัดและประเมินผลนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = **4.98** และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = **0.14** รองลงมาคือ ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = **4.94** และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = **0.14** ส่วน ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = **4.87** และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = **0.22** ต่อมา ด้านที่ 1 หลักสูตร นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = **4.79** และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = **0.11** ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 4 การเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) **4.70** และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = **0.23**

5.2 อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ให้มีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า ผลวัดความสามารถการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวนนักเรียน 18 คน มีคะแนนเต็ม 60 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ **45.94** คิดเป็นร้อยละ **76.57** ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน **14** คน คิดเป็นร้อยละ **77.78** ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดย GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอน

ชัดเจน กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้เป็นลำดับจากง่ายไปสู่ยาก เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน ให้ครูผู้สอนเป็นผู้คอยแนะนำตามกระบวนการตามแผนการจัดการเรียนรู้และนักเรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยเริ่มจาก ขั้นที่1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล ครูผู้สอนจะให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจ หลักการเขียนย่อความตามความเข้าใจของนักเรียน จากนั้นนักเรียนจะได้ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความจากใบความรู้ที่ครูผู้สอนเตรียมไว้ให้ ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความจากเรื่องที่ครูผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ตามแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน ที่เปลี่ยนเรื่องที่เขียนย่อความไปตลอด จากนั้นครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไปว่า มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who) กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What) เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where) เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When) เพราะอะไรถึงเกิด (Why) ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How) แล้วจากนั้นนักเรียนช่วยกันตอบคำถามเพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญ ก่อนที่จะเขียนย่อความ ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ เป็นการทำใบงานที่ 1 เขียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทต่าง ๆ จากนั้นนักเรียนทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค 5W1H ที่ครูถามก่อนหน้าและนักเรียนได้ช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 ที่ผ่านมาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ นักเรียนจะได้นำเสนอใบงานการเขียนย่อความของตนเองเป็นรายบุคคลหน้าชั้นเรียน ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ ในขั้นนี้ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ 5W1H ที่ใช้ช่วยในการเขียนย่อความ จากการจัดการเรียนรู้โดย GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ดังกล่าวที่เป็นขั้นตอนและชัดเจนที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ส่งผลทำให้นักเรียนมุ่งมั่นในการเรียน เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น เข้าใจวิธีการเขียนมากขึ้น และเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนเขียนย่อความได้ดีขึ้นจึงส่งผลให้ความสามารถการเขียนย่อความของนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ สอดคล้องกับ เทวราช มังคะละ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบ ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งสอดคล้องกับ สุพรรณิ สุตสนธิ์ และ อัฐพล อินตะเสนา (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 23.78, S.D. = 1.13) หลังเรียน

สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.7053 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.53 จึงเห็นได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับ สุภาพร เหล่ารอด (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถการเขียนย่อความรายด้านที่มีคะแนนรวมมากที่สุดจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ มีค่ารวมอยู่ที่ 12.12 รองลงมาคือด้านที่ 4 ด้านการเขียนสะกดคำ มีค่ารวมอยู่ที่ 11.56 ด้านที่ 3 คือด้าน หลักภาษา มีค่าอยู่ที่ 11.45 และด้านที่มีค่าน้อยที่สุดคือด้านที่ 2 ด้านส่วนเนื้อหาของกรเขียนย่อความ มีค่ารวมอยู่ที่ 10.72 ทั้ง 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 45.94 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนชัดเจนจากง่ายไปหายาก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ดีขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้อง นรรัตน์ ผืนเชียร (2564) ได้มีการอธิบายความหมายของ GPAS 5 Steps ว่า GPAS ถือเป็นกระบวนการคิดที่ซับซ้อนขั้นสูงในลักษณะระบบ ที่นับว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ Active Learning โดยการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ดังนั้น GPAS จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยผู้เรียนมีวิธีในการศึกษาที่ทำให้สามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริง และยังถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งทำให้พวกเขามีวิธีการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมาเหนือกว่า และช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอน GPAS 5 Steps ว่า GPAS 5 Steps มีดังนี้ ขั้นที่1 ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล เริ่มจากคำถามที่กระตุ้นผู้เรียนให้สังเกต สงสัย กระตุ้นความสนใจ ตระหนัก ในปัญหา ตั้งสมมุติฐาน ตั้งข้อสงสัย เพื่อที่รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาคัดเลือกและจัดเก็บเพื่อที่จะนำไปสู่การกระทำให้เกิดความหมายต่อไป ขั้นที่ 2 คือขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้ เป็นการจัดการกระทำข้อมูล โดยใช้แผนภาพความคิดมาช่วยจัดความคิดให้เป็นระบบ เช่น การจำแนก การจัดกลุ่มจัดลำดับ เปรียบเทียบ เชื่อมโยงสัมพันธ์ และเชื่อมโยงสู่โครงสร้างความคิด คุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมเชิงบวก แล้วนำไปสู่การออกแบบสร้างทางเลือกตัดสินใจและวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ขั้นที่ 3 คือขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้ หลังการปฏิบัติ เขียนขั้นตอนการปฏิบัติงาน แล้วลงมือทำจริง โดยมีการตรวจสอบเพื่อแก้ไขปัญหา

หรือพัฒนาให้เกิดผลดีกว่าเดิมในแต่ละขั้นตอน แล้วสรุปเป็นความรู้ ความคิดรวบยอด หลักการ แบบแผน และนำกระบวนการ ทักษะ และหลักการไปขยายความรู้สู่ท้องถิ่นและสังคมที่กว้างไกลออกไป จนถึงระดับโลก ขั้นที่ 4 คือขั้นสื่อสารและนำเสนอ นำร่องรอยการคิด การคิดสร้างสรรค์ที่หลอมรวม คุณธรรม ค่านิยมเชิงบวรร่องรอยการทำงาน การแก้ปัญหา จนเกิดผลงานที่มีคุณภาพกว่าเดิม มีคุณค่ามากกว่าเดิม จนสามารถสรุปเป็นหลักการนำเสนอเป็นรายงาน การบรรยาย การอภิปราย เอกสารเผยแพร่ จัดทำเป็น Video Presentation หรือเผยแพร่ผ่าน Website และ ขั้นที่ 5 คือขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ เป็นการพัฒนาการประเมินเชิงระบบ เพื่อให้เห็นจุดอ่อนจุดแข็งของกลไก ทีมงานและตนเอง เพื่อปรับปรุงแก้ไข และปรับเพิ่มคุณค่าด้าน คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่จะขยายประโยชน์ คุณค่าให้ถึงสังคมทุกมิติ ทั้งเศรษฐกิจ ความเป็นพลเมือง สังคม ความเป็นพลเมืองโลกสิ่งแวดล้อมโลก จนตกผลึกเป็นตัวตนกลายเป็นบุคลิก มีเหตุผล รักสิ่งแวดล้อม สังคม ชชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตรงตามสมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และตัวชี้วัด ครอบคลุมทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล และความเป็นพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ เทคนิค 5W1H ยังเป็นเทคนิคที่สำคัญที่ช่วยในการจับใจความสำคัญว่า ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม อย่างไร ทำให้การเขียนย่อความง่ายขึ้นและตรงประเด็นใจความสำคัญมากขึ้นเมื่อนักเรียน นำมาเขียนย่อความ ใจความสำคัญของเรื่องจึงมีความใจความสมบูรณ์หรือคงใจความไว้ได้มากที่สุด ทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการเขียนย่อความได้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ได้ให้ความหมายของ 5W1H ไว้ว่า เทคนิค 5W1H หมายถึง ครูผู้สอน นำเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ซึ่งประกอบด้วย Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) How (อย่างไร) เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นตัวชี้้นำ ในการถามนักเรียนเพื่อหาคำตอบ ตามที่สอดคล้องกับความต้องการที่กำหนดไว้ และสอดคล้อง นิธิภัย จันทรสวัสดิ์ (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ 5W1H ไว้ดังนี้ 5W1H ประกอบด้วย Key Ward 6 คำ มี W ขึ้นต้น 5 คำ และ H ขึ้นต้น 1 คำ คือ 1. “Who” ใคร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่อง นั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องการถาม เช่น ใครเป็นผู้รับผิดชอบ, มีใครเกี่ยวข้องบ้าง, ใครเป็นผู้ได้รับ ผลกระทบหรือในเรื่องนั้น ๆ มีใครร่วมอยู่บ้าง 2. “What” อะไร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการ ของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องถาม เช่น เราจะทำอะไร, แต่ละคนต้องทำอะไรบ้าง 3. “Where” ที่ไหน คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องถาม สถานที่ที่เราจะทำ อยู่ที่ไหน, เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นอยู่ที่ไหน 4. “When” เมื่อไหร่ คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการ ของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องถาม ระยะเวลาที่จะทำจนถึงสิ้นสุด เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้น ทำเมื่อไหร่ วัน เดือน ปี ไต 5. “Why” ทำไม คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องถามสิ่งที่เราจะทำนั้น ว่าทำด้วยเหตุผลใด, เหตุใดจึงต้องทำสิ่งนั้นหรือ

เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ 6. “How” อย่างไร คือสิ่งที่เราต้องการจะดำเนินการของเรื่องนั้น ๆ รายละเอียดที่เราต้องถาม เราจะสามารถทำทุกอย่างให้บรรลุผลได้อย่างไร, เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำอย่างไรบ้าง และยิ่งสอดคล้องกับ ศตวรรษ ดิกระจำม และปพิชญา พรหมกันธา (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะนิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางอำพันวิทยาคม ตำบลบ้านตาล อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนย่อความมีคะแนนรวมหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 24.88 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70

2. 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่ 5 วัดและประเมินผล นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.14 รองลงมาคือ ด้านที่ 3 วิธีการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.14 ส่วน ด้านที่ 2 ครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.22 ต่อมา ด้านที่ 1 หลักสูตร นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.11 ส่วนด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านที่ 4 การเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.23 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดย GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H เป็นการจัดการเรียนตามขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้การเรียนไม่ยุ่งยากสับสน และมีการสังเกตใจความสำคัญที่ตรงประเด็นชัดเจนเพื่อนำมาเขียนย่อความทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเขียนย่อความที่เข้าใจง่ายขึ้น อีกทั้งยังมีกิจกรรมการนำเสนอใบงานที่ทำให้นักเรียนได้แสดงออกคือเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมการเรียนแบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ทำให้ครูผู้สอนและนักเรียนได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้อง เทวราช มังคะละ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลของความพึงพอใจพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.64, S.D.=49)และสอดคล้องกับสุภาพร เหล่ารอด (2565)

ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ความพึงพอใจพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPS ร่วมกับเทคนิค 5W1H อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.52, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.47) อีกทั้งสอดคล้องกับ ศตวรรษ ตีกระจ่างม และ ปพิชญา พรหมกันธา (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ ชุดแบบฝึกทักษะนิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บางอำพันวิทย์วิทยาเขต ตำบลบ้านตาล อำเภอบ้านเขวาสันติ จังหวัดชัยภูมิ ความพึงพอใจพบว่า ผู้ตอบแบบประเมินมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ นิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค 5W1H อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.31 คิดเป็นร้อยละ 85.67

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจ ในกระบวนการ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H อย่างละเอียดก่อนนำไปจัดการเรียนรู้
2. ก่อนการจัดการเรียนรู้ควรชี้แจงแก่นักเรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและไม่เกิดปัญหา
3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรม ค่อนข้างหลายขั้นตอน ควรมีการปรับความยืดหยุ่นของเวลาในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสม เพื่อให้ การจัดกิจกรรมการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H กับเนื้อหา ภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นเรียนอื่น ๆ
2. ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ร่วมกับเทคนิควิธี การสอนอื่น ๆ เช่น ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบร่วมมือ ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบสมองเป็นฐาน เป็น กับเนื้อหาภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
ประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2554). แผนการจัดการเรียนรู้. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กัลญัญ เพชรภรณ์. (2563). วิทยาการจัดการเรียนรู้. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- กลยุทธ์ บพิตร. (2568). 5W1H คืออะไร เทคนิคที่เข้าใจง่ายใช้ง่าย แต่ทรงพลัง ในการวางแผน หรือ
แก้ปัญหาต่างๆ พร้อมตัวอย่างการส่งงานด้วย Project management tool อย่างClickUp.
<https://shorturl.asia/jD2JN>
- กุลิสรา จิตรชญาณีช. (2562). การจัดการเรียนรู้. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
และสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (ม.ป.พ.). การใช้เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมยกระดับ
คุณภาพการเรียนรู้แบบ Active Learning ตามแนวคิด GPAS 5 Steps เพื่อพัฒนาพหุปัญญา
และสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ขับเคลื่อนสู่ไทยแลนด์ 4.0. บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ
(พว.) จำกัด.
- คณาจารย์สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
(2553). ภาษาไทยกับการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 5). บริษัท แอปเปิ้ล ฟรินดิง กรุ๊ป จำกัด.
- จันทร์พอง ปัญญาวงศ์ และ วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโพรบลิค
ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการ
เขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสาร
ศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย.
- จิตต์นิภา ศรีไสย์ และประนอม วิบูลย์พันธุ์. (2556). หนังสือเรียน รายวิชาภาษาไทย หลักภาษาและ
การใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. พัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.).
- จิตต์รัตน์ แสงเลิศอูทัย. (2558). เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. วารสารบัณฑิตศึกษา. 12(58). 13-24

จิราพร เตียวตระกูล. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมแข่งขัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ และการเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ,วีรวัฒน์ อินทรพร. (2558). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร(พิมพ์ ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนะชนม์ สวัสดิ์นุชาติ (2563). การเขียนย่อความ. <https://shorturl.asia/z5V7U>

ชนกพร สุริโย. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชัชวาล เหลืองคำ. (2565). การจัดการเรียนรู้ตามหลักอริยสัจ 4 รายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบำรุงรวิวรรณ์วิทยา เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา, ตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ชาญณรงค์ ธนะมูล. (2556). ความพึงพอใจของประชาชนและมาตรการในการบริการของเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ฉัตรญาณิน แก้วกอก, สุภาวดี พรมสอน และ พัชรวัลย์ มีทรัพย์. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ชาวพุทธที่ดีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดไทยชุมพล (ดำรงประชาสรรค์). วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ฉัตรมงคล แก้วรัศมี. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง อริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุดมวิทยา. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร, ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ณัฐภา ผิวมา และ ปรีศนา มัชฌิมา. (2560). การพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยเทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา เรื่อง การทำบาตรของชุมชน บ้านบาตร. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

ดวงพร เฟื่องฟู. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริม การอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ถิรพัฒน์ หล้าเตียง. (2566). การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

ทิตินา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทวราช มังคะละ. (2565). การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการออกแบบการเรียนรู้ แบบย้อนกลับ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS 5 Steps) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยนเรศวร. <https://shorturl.asia/0ktiZ>

นวัตกรรม GPAS ร.บ. (2564). การเรียนรู้ GPAS 5 Steps. <https://shorturl.asia/oWZ7V>

นฤกร รุจิเรข. (2560). ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. พัฒนา คุณภาพวิชาการ. (พว).

นิตยา ย้อยแก้ว และ ณัฐพล รำไพ. (2564) การพัฒนาสื่อแอปพลิเคชันความจริงเสริมร่วมกับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้คำถาม ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล. วารสารเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน มทร. พระนคร.

นิติ เอี่ยมชื่น, พิษณุ อนุชาญ, จเร สุวรรณชาติ และ ธิดาภัทร อนุชาญ (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ตามรอยพระพุทธเจ้าหลวง (รัชกาลที่ 5) ของจังหวัดสงขลา, วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา.

นรินทร์ จันทร์สวัสดิ์. (2565). 5W1H. <https://shorturl.asia/mXKs2>

นรรักษ์ต์ ฝืนเชียร. (2561). เทคนิคการออกข้อสอบ. <https://shorturl.asia/ruo4D>

นรรักษ์ต์ ฝืนเชียร. (2564). กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS.
<https://shorturl.asia/MKG85>

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่10). สุวีริยาสาส์น.

ประภาศ ปานเจียง. (2558). ภาษาไทย ภาษาชาติและการสอนของครู.
<https://www.sanook.com/campus/1378619/>

ปรัชกร พรหมมา และ ไพฑูรย์ ศรีฟ้า. (2560). การพัฒนาแอปพลิเคชันเกมสามมิติประเภทสวมบทบาท เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ในระดับต่ำ. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มลิวลัย ทองขวัญ (2564). การเขียนย่อความ. <https://shorturl.asia/yJ6fl>

มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). วิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ยุวรัตน์ นักทำนา. (2563). การจัดกิจกรรมชมรมดนตรีสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิด GPAS 5 Steps เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

ยุพา สวัสดิ์. (2555). การเขียนย่อความ. <https://shorturl.asia/iNc1q>

พระพรหมวชิรปัญญาจารย์. (2568,29 มกราคม). ความสำคัญของการสอบ, Facebook.
<https://shorturl.asia/0mncE>

พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒน์ชัย, จีระศักดิ์ ทัพผา. (2564). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามพึงพอใจในงาน. คณะบริหารธุรกิจ, สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอโยธยา, คณะสาธารณสุขศาสตร์, สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอโยธยา.

พีระพงษ์ เครื่องสนุก. (2558). แบบทดสอบ. <https://shorturl.asia/zvHrB>

- พิรุณมัย ยี่นงอก. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิเคราะห์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (5 STEPs) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เรื่องทรัพยากรธรรมชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
- เพชรราวี จงประดับเกียรติ. (2554). กระบวนการสร้างแบบทดสอบ. <https://shorturl.asia/E1K6r>
- พงศ์ผกา เดชโนนสังข์. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสื่อสารภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ประกอบแบบฝึก. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร, ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พงษ์ศักดิ์ อบอุ่น. (2565). การพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับเทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์จันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (ม.ป.ป.). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจก. จำกัด.
- ลิลลา อุดยศศาสน์. (2561). การพัฒนาแอปพลิเคชันบนแท็บเล็ตเพื่อพัฒนาการคิดเชิงเรขาคณิต ที่เน้นการเรียนรู้เรื่องเรขาคณิตแบบใช้ขั้นตอนเป็นฐานของแวนฮีลี. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. โรงพิมพ์สุวีรียาสัน.
- วัชริน ขวัญพะงุ้น. (2551). ข้อสอบ แบบทดสอบ การวัด และการประเมินผลต่างกันอย่างไร. <https://shorturl.asia/HkPGb>
- วัชรพล วิบูลย์ศรี. (2561). วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์สมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. ดอกหญ้า.

วีรชาติ มาตรหลบลูเลา. (2568, 15 มีนาคม). การสร้าง prompt ด้วยเทคนิค 5W1H. Facebook.

<https://shorturl.asia/XtC6w>

ศตวรรษ ดิกระจำม และปพิชญา พรหมกันธา. (2566). การพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะนิทานพื้นบ้านร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางอำพันวิทยาคม ตำบลบ้านตาล อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ. วารสารล้านนาวิจัยปริทรรศน์.

ศิรินาถ ส่งแสง. (2562). ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5-6 โรงเรียนวีรนาทศึกษามูลนิธิ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

file:///C:/Users/acer/Downloads/FULLTEXT.pdf

ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

ศิริลักษณ์ พุ่มวันดี, กองใจฉันทช ยืนยง และ อัจจิมา มั่นทน. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมสอบ O-Net ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ในรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระหว่างสถาบัน.

ศธ. 360 องศา (2564). ศธ.ประกาศเดิหน้าพลิกโฉมสร้างนวัตกรรมครูสู่นวัตกรมนักเรียน จาก Passive Learning สู่ Active Learning ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps. <https://moe360.blog/2021/09/21/gpas-5-steps/>

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.) (2564). การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สูการสร้างนวัตกรรมด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps. บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.

สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (2563). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. หจก. วรานนท์ เอ็นเตอร์ไพรส์.

สกุลกาญจน์ วลีอิทธิภัสร์.(2566). วิธีการและเทคนิคการสร้างข้อสอบ. <https://shorturl.asia/dtuRp>

สุพรรณณี สุดสนธิ์ และ อัฐพล อินตะเสนา (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้กิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน (5 STEPS) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภาพร เหล่ารอด (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPSร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุรางค์ ไควตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 3. ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สุรรัตน์ พะจุไทย. (2558). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบสอบ 7Eร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี). คลังปัญญามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือการอบรมครูแนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิทยาศาสตร์. โรงพิมพ์การศาสนา.

สำนักงาน กศน. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). คู่มือการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). รังษีการพิมพ์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

อนุสนธิ์ สุขม่วง. (2549). คุณภาพแบบทดสอบ. วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ. 54 (171), 23-25.

อมรรัตน์ ศรีวิเศษ. (2566). การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้.

https://amornratsri.blogspot.com/2023/02/blog-post_23.html

อลิสสา เลี้ยงรื่นรมย์ (2563,12 ธันวาคม). GPASคืออะไร. Facebook. <https://shorturl.asia/t5ilQ>

อลงกรณ์ พลอยแก้ว. (2564). การเขียนย่อความ.

<https://www.truelookpanya.com/learning/detail/34226>

อะหฺรอม อุหมัน (2564). การเขียนย่อความ. <https://shorturl.asia/ovRNI>

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

อินทร์วุธ เกษตรระชนม์. (2557). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).

เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2552). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. แนวคิดสู่ปฏิบัติ. บุ๊คพอยท์.

Alam, B. P. (2021). Short structured summary using 5W1H to improve 10th grade students' writing competence. RETAIN (Research on English Language Teaching inIndonesia),9(2),1-9.

<https://ejournal.unesa.ac.id/index.php/retain/article/view/39981>

EdSociate. (2023, 17 พฤศจิกายน). กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ - Active Learning GPAS 5 Steps. Facebook. <https://shorturl.asia/TQCj2>

Huapood. (2023). 5W1H คืออะไร? มีเทคนิคการใช้อย่างไร ? พร้อมตัวอย่างสถานการณ์ต่าง ๆ.

<https://shorturl.asia/6nf7Y>

FLSAH IDEAS. (2020). การคิดเชิงวิพากษ์ด้วยการตั้งคำถามแบบ 5W1H.

<https://shorturl.asia/MTrQz>

Inskru. (2567). กระบวนการคิดขั้นสูง GPAS 5 Steps อัดลักษณะวิถี. <https://shorturl.asia/N1ntr>

Jaydee Reyes. (2025). A Comprehensive Guide to the 5W1H Method.

<https://safetyculture.com/topics/5w1h/>

Maslow. A. (1970). Motivation and personality. New york: Harper and Row.

Medium (2024). 5W1H: เครื่องมือที่ทรงพลังในการเข้าใจทุกมุมมอง. <https://shorturl.asia/tPbLw>

MV E-Learning. (2020,มิถุนายน). ภาษาไทย ม 3 การเขียนย่อความ. [Video]. Youtube.

<https://shorturl.asia/F9c6v>

NOVEMBER (2020). Critical Thinking with 5W1H. <https://shorturl.asia/MTrQz>

RULLU, S. M. (2019). 5W+1H QUESTIONS IN ENHANCING STUDENTS' WRITING ABILITY. *Jurnal Pendidikan Glasser*, 3(2).
<https://ejournal.unismuhluwuk.ac.id/glasser/article/view/340>

Tsuji, K. (2017). Implementation of the Writing Activity Focusing on 5W1H Questions: An Approach to Improving Student Writing Performance. *LET Journal of Central Japan*, 28(0), 1-12. https://doi.org/10.20656/letcj.28.0_1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1. พระมหาจรรุวัฒน์ จีรวุฑโฒ
ตำแหน่ง : ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย
สถานที่ทำงาน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์กาฬสินธุ์
2. พระมหาอธิวัฒน์ ภัทรกวี ดร.
ตำแหน่ง : ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย
สถานที่ทำงาน : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
3. ดร.ทองคำ เกษจันทร์
ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
สถานที่ทำงาน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์กาฬสินธุ์
4. นายปฏิพล ยลวิลาศวงศ์
ตำแหน่ง : ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน : โรงเรียนบ้านม่วงวิทย์ายน ต. ม่วงนา อ. ดอนจาน จ. กาฬสินธุ์
5. นายอานันท์ กรมน้อย
ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๘๕๙

ที่ อว ๗๙๑๔/ว๐๔๑๓

วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระมหาจรรวัฒน์ จิรวุฑโฒ (สุทินาล)

ด้วย พระกิตติพนธ์ ธรรมเมธี (คันที) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๑ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๒ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5Steps ร่วมกับ SW1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑ โรงเรียนกัทนะเขษบาล ๒ วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในกรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(พระสุวิจิตรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ฉันจัดเป็นไฟล์แยกต่างหาก

พ.ล. สุทินาล

๓๐ ส.ค. ๖๔

ที่ อว ๓๓๓๓๔/วอ ๓๓๓๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๓๘ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๙๐๐๐๐
โทร ๐๙๓-๒๙๑-๙๙๙, ๐๙๓-๒๙๓-๓๐๖

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พระมหาดิพนธ์ ภัทรกวี บุตตานาง

พระกิตติพนธ์ ชมรมเมธี (คันทิ) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๒๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๑ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
"การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓/๑ โรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์"
ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ก่อนที่จะ
นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ในกรณี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี เช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุธีธีรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ตรวจล้อนพื้นที่
แล้วไม่พบข้อบกพร่อง
แล้วนำไปใช้ได้

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ติดต่อประสานงาน : พระกิตติพนธ์ ชมรมเมธี (คันทิ) โทร. ๐๖๔-๕๒๔๑๑๙๘๒

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๘๕๕

ที่.....อว ๗๔๑๔/ว๐๔๑๓

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร ดร.ทองคำ เกษจันทร์

ด้วย พระกิตติพันธ์ ธรรมเมธี (คันที) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๑ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑ โรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระสุธีวชิรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัย

๑๖/๐๘/๒๕๖๘
 จ.ทองคำ เกษจันทร์
 ๑ กันยายน ๒๕๖๘

ที่ บว ๓๖๑๙๔/ว๑๙๓๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
๙/๙๓ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
โทร ๐๔๓-๒๕๑-๕๑๑๑, ๐๔๓-๒๕๑-๓๐๖๖

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายปฏิพล ยลวิลาศวงศ์

พระกิตติพันธ์ ธมฺมเมธี (คันที) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๐๑๑๒๐๐๑ นักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๙๖๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓/๓ โรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสวางคตศก สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์”
ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะ
นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ย.ห.ค. (เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
- ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และพิจารณาวิทยานิพนธ์
(ลายเซ็น)
(นายปฏิพล ยลวิลาศวงศ์)
๓๑ ส.ค. ๒๕๖๔

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ติดต่อประสานงาน : พระกิตติพันธ์ ธมฺมเมธี (คันที) โทร. ๐๖๔-๕๒๔๑๑๘๒๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงานมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน โทร. ๐๔๓ ๒๔๑๘๕๕

ที่ อว.๗๙๑๔/๖๐413

วันที่ 29 สิงหาคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เจริญพร นายอานันท์ ทรมน้อย

ด้วย พระกิตติพันธ์ ธมฺมเมธี (คันที) เลขทะเบียนนักศึกษา 6620440112001 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ 3/2566 กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาต่อไป

ในการนี้ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็น อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาเครื่องมือวิจัยของนักศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีเช่นเคย ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

๓๐๖ ไร่ ๕๐๖ ไร่ ๕๐๖ ไร่

๓ ก.ย. ๖๘

๓ ก.ย. ๖๘

(พระสุธีวีรธรรม, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้
กับการจัดการเรียนการเรียนรู้ และการวัดผลการประเมินผล**

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

วิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษา เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์โดยแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการเขียนย่อความทางการเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อความคำถามในแบบตรวจสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 หรือ 4 หรือ 3 หรือ 2 หรือ 1 โดย

5 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

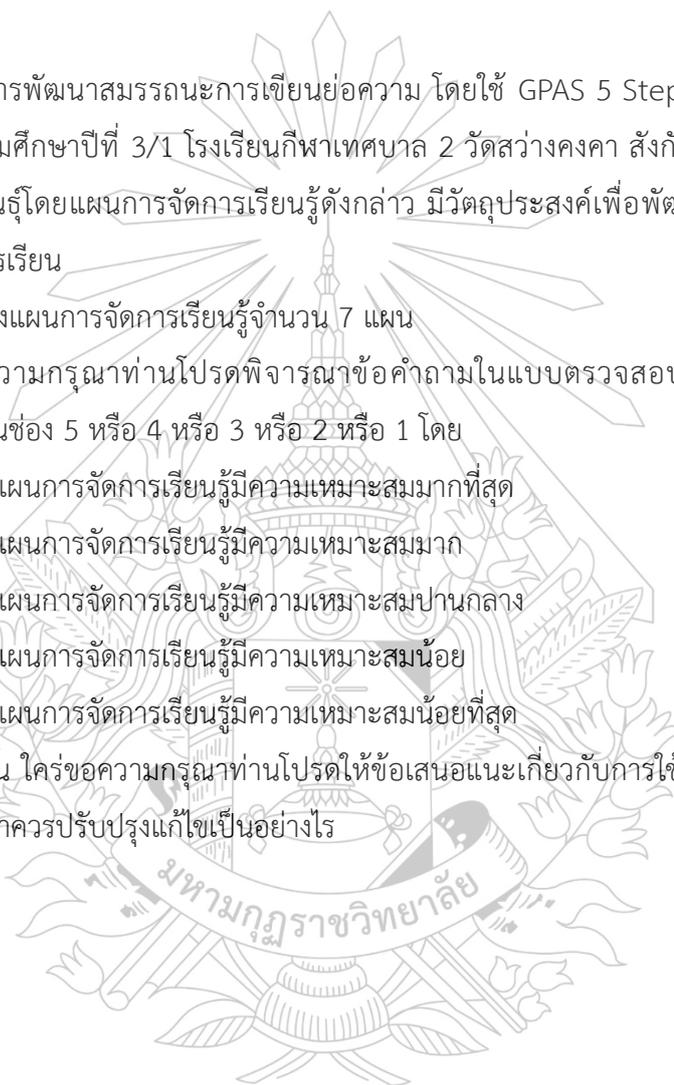
4 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาในคำถามที่เห็นว่าไม่เหมาะสม ว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
1	ส่วนนำ						
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน						
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
3	สาระสำคัญ						
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
4.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์						
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล						
5.	สาระการเรียนรู้						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
6.	กระบวนการจัดการเรียนรู้						
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H						
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล						
7.	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุง
		5	4	3	2	1	
8.	การวัดและประเมินผล						
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1								
การเขียนย่อความจากนิทาน								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.40
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.40
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	4	4.80	0.40
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							

	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	รวม						4.97	0.14

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2								
การเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	4	4.80	0.40
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							

	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	รวม						4.99	0.08

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3								
การเขียนย่อความจากหนังสือราชการ								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	4	4.80	0.40
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.40
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							

	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	รวม						4.98	0.12

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4								
การเขียนย่อความจากแถลงการณ์								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							

	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.40
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	รวม						4.99	0.08

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5								
การเขียนย่อความจากจดหมาย								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							

	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.40
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.40
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	รวม						4.99	0.08

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6								
การเขียนย่อความจากประวัติ								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	5	4.80	0.40
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00

7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.40
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.40
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	รวม						4.98	0.12

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7								
การเขียนย่อความจากประวัติ								
ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.
		1	2	3	4	5		
1	ส่วนนำ							
	1.1 มีรายละเอียดครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3	สาระสำคัญ							
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	4	5	5	5	5	4.80	0.40
4	จุดประสงค์การเรียนรู้							
	4.1 มีองค์ประกอบครบ 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.40
	4.4 สอดคล้องกับการเรียนรู้และประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5	สาระการเรียนรู้							
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	5.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6	กระบวนการจัดการเรียนรู้							
	6.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	6.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5.00	0.00
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							

	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
	7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
8	การวัดและประเมินผล							
	8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.40
	8.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.40
	8.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
						รวม	4.97	0.14

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ
(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความ” โดยแบบทดสอบดังกล่าว มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถการเขียนย่อความ ความสามารถของกระบวนการเก็บใจความสำคัญจากข้อความที่อ่านหรือฟัง แล้วนำมาเขียนสรุปใหม่ให้กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย โดยยังคงเนื้อหาสาระสำคัญไว้ครบถ้วน ผู้ย่อจะต้องเรียบเรียงข้อความใหม่ด้วยภาษาของตนเองให้ถูกต้องตามหลักการย่อความ

ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบทดสอบ อัตนัย 3 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน รวม 60 คะแนน จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาข้อทดสอบในแบบทดสอบข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อทดสอบไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ขณะเดียวกัน ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในข้อทดสอบที่ท่านเห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
เรื่องการเขียนย่อความ					
Process	<p>ตอนที่ 2 อัจฉริยะ</p> <p>ข้อที่ 1 นิทานเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่</p> <p>ครั้งหนึ่งนานมาแล้วในฤดูฝน มีการเตรียมปักดำกล้าข้าว ทุกครอบครัวจะออกไปไถนาเตรียมการเพาะปลูก มีครอบครัวของชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังจะไปปฏิบัติภารกิจเช่นเดียวกัน วันหนึ่งเขาไถนาอยู่นานจนสายตะวันขึ้นสูงแล้ว เขารู้สึกเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียมากกว่าปกติและหิวข้าวมากกว่าทุกวัน ปกติแล้วแม่ผู้ชราจะมาส่งข้าวให้ทุกวัน แต่วันนี้กลับมาช้าผิดปกติเขาจึงหยุดไถนา เข้ามาพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ปล่อยให้พายุไปกินหญ้า สายตาเหมือนมองไปทางบ้านรอคอยแม่ที่จะมาส่งข้าวด้วยความรู้สึกกระวนกระวายใจ ยิ่งสายตะวันขึ้นสูงแดดยิ่งร้อนความหิวกระหายยิ่งทวีคูณขึ้น</p> <p>ทันใดนั้นเขามองเห็นแม่เดินเลียบมาตามคันนา พร้อมกับก่องข้าวน้อย เขารู้สึกไม่พอใจที่แม่เอาก่องข้าวน้อยนั้นมาช้ามาก ด้วยความหิวกระหายจนตาสายอารมณ์พลุ่งพล่าน เขาคิดว่าในก่องข้าวน้อยนั้นคงกินไม่อิ่มเป็นแน่ จึงเอ่ยต่อว่าแม่ของตนว่า</p> <p>“อีแก่มึงไปทำอะไรอยู่ถึงมาส่งข้าวให้กูกินช้านัก ก่องข้าวกี่เอามาแต่ก่องน้อยๆ กูจะกินอิมหรือ”</p>				

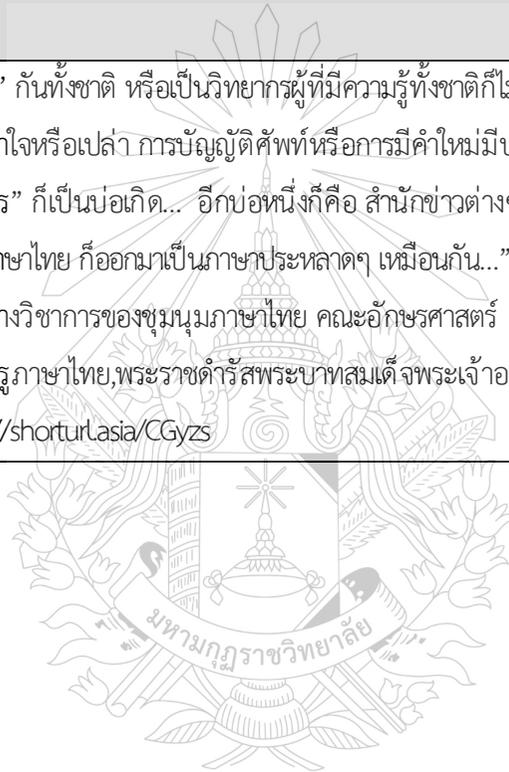
จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	<p>ผู้เป็นแม่เอ่ยปากตอบลูกว่า</p> <p>“ถึงก๋อ่งข้าวจะน้อยแต่ก็ น้อยต่อนแต่นั่นใน ดอกลูกเอ๋ย ลองกินดูก่อน”</p> <p>ด้วยความหิว ความเหน็ดเหนื่อย ความไม่ไหวหือ้อตลาลัย ไม่ยอมฟังเสียงใดๆเกิดบันดาลโทสะอย่างแรง จึงคว้าไม้เข้าตีแม่ที่แกชราล้มลงแล้วเดินไปกินข้าวจนอิ่ม แต่แล้วข้าวยังไม่หมดก๋อ่ง จึงรู้สึกผิดชอบชั่วดีรีบไปดูอาการของแม่ และเข้ามาสวมกอดแม่ชายหนุ่มร้องไห้โฮ สำนึกผิดที่ฆ่าแม่ของตนด้วยอารมณ์เพียงชั่ววูบ เมื่อชายหนุ่มปลงศพแม่แล้วขอรับชกขวนญาติมิตรชาวบ้าน ช่วยกันปั้นอิฐก่อเป็นธาตุเจดีย์บรรจุอัฐิแม่ไว้จึงให้ชื่อว่า “ธาตุก๋อ่งข้าวน้อยฆ่าแม่” จนตราบทุกวันนี้</p> <p>ผู้เผยแพร่ข้อมูล : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร 13 ก.พ. 2561 https://shorturl.asia/qDnOd</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	<p>ตอนที่ 2 อัตนัย</p> <p>ข้อที่ 2 เรื่อง ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์</p> <p>สมัย กรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ.2310 พระเจ้าองค์เวียงจันทน์แห่งนครเวียงจันทน์ ได้สิ้นพระชนม์ โอรส ท้าวเพี้ยเมืองแสนได้ยกกองทัพเข้ายึดเมืองเวียงจันทน์และได้สถาปนา ขึ้นเป็น พระเจ้าแผ่นดินสืบแทน ทรง พระนามว่า "พระเจ้าศิริบุญสาร" พ.ศ. 2320 ท้าวโสมพะมิตร และ อุปราชเมืองแสนขี้เือง เมืองแสนหน้าจ้ำ เกิดขัดใจกับพระเจ้าศิริบุญสาร จึงรวบรวมผู้คนอพยพจากดินแดนทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง ข้ามมาตั้งบ้านเรือน บริเวณลุ่มน้ำก่ำแถบบ้านพรรณา (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดสกลนคร) ต่อมาท้าวศิริบุญสารได้ยกกองทัพ ติดตามมา ท้าวโสมพะมิตรจึงอพยพต่อไปโดยแยกเป็น 2 สาย คือ สายที่ 1 มี เมืองแสนหน้าจ้ำเป็นหัวหน้า อพยพไปทางทิศตะวันออกสมทบกับพระวอหลบหนีไปจนถึงนครจำปาศักดิ์ขอพึ่งบารมี ของ พระเจ้าหลวง แห่งนครจำปาศักดิ์ และตั้งบ้านเรือน ณ ดอนค้อนกอง ต่อมาเรียกว่า "ค่ายบ้านดู่บ้านแก" ในปี พ.ศ. 2321 พระเจ้าศิริบุญสาร ให้เพี้ยสรรคสุโขย ยกกองทัพมาปราบ พระวอตายในสนามรบ ผู้คนที่เหลือจึงอพยพไปอยู่ ในเกาะกลางลำแม่น้ำมูล ชื่อว่า "ดอนมดแดง" (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี) สายที่ 2 มีท้าวโสมพะมิตรเป็นหัวหน้า ได้อพยพข้ามสันเขาภูพานลงมาทางใต้ และตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านกลาง หมื่น ต่อมาท้าวโสมพะมิตร ได้ส่งท้าวตรัยและคณะ ออกเสาะหาชัยภูมิที่จะสร้างเมืองใหม่ใช้เวลาประมาณปี</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	<p>เศษจึงพบทำเลที่เหมาะสม คือบริเวณลำน้ำปาวและเห็นว่าแก่งสำโรงชายสองเปลือยมีดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ จึงอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือนและได้จัดตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมือง พ.ศ. 2336 ท้าวโสมพะมิตรได้นำเครื่องบรรณาการ คือ กาน้ำสัมฤทธิ์ เข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี และขอตั้งบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง ได้รับพระราชทานนามว่า "กาฬสินธุ์" และได้แต่งตั้งให้ ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระยาชัยสุนทร" พ.ศ. 2437 สมัยพระยาชัยสุนทร (ท้าวเก) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเป็นแบบเทศาภิบาล มี มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และให้เมืองกาฬสินธุ์เป็น "อำเภออุทัยกาฬสินธุ์" ขึ้นกับจังหวัดร้อยเอ็ด วันที่ 1 สิงหาคม 2456 ได้ยกฐานะอำเภออุทัยกาฬสินธุ์เป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" ให้มีอำนาจปกครอง อำเภออุทัยกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอ กมลาไสย และอำเภอยางตลาด โดยให้ขึ้นต่อมณฑลร้อยเอ็ด วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2474 จังหวัดกาฬสินธุ์ถูกยุบเป็นอำเภอ ขึ้นกับจังหวัดมหาสารคาม และ 1 ตุลาคม 2490 ได้ยกฐานะเป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" จนถึงปัจจุบัน</p> <p>กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทางโบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ 1,600 ปี จากหลักฐานประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไพร่พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำปาว เรียกว่า “บ้านแก่งสำโรง” แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาโลกมหาราช ต่อมาได้รับพระกรุณา</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	<p>โปรดเกล้า ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำดำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล “กาฬ” แปลว่า “ดำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำดำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรกจังหวัด กาฬสินธุ์ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ ประมาณ 6,946.746 ตร.กม. หรือ ประมาณ 4,341,716 ไร่ หรือ ร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>อ้างอิงข้อมูลจาก สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์, ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์, https://www.kalasin.go.th/t/th/provinfo/histo.html</p>				
Process	<p>ตอนที่ 2 อัตนัย</p> <p>ข้อที่ 3 เรื่อง พระราชดำริช</p> <p>“ภาษาไทยหรือภาษาทั้งหลายที่ใช้กันในปัจจุบันนั้นเป็นภาษาที่มีชีวิต เป็นภาษาที่ประชาชนใช้ ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงในความหมาย ถ้าเราบัญญัติศัพท์อะไรขึ้นมา ก็จะขอให้ประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้ที่มี</p>				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อทดสอบ	ความเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข
		+1	0	-1	
	<p>ความคิดในด้านภาษาเป็น “ศัพท์บัญญัติกร” กันทั้งชาติ หรือเป็นวิทยากรผู้ที่มีความรู้ทั้งชาติก็ได้... ทางที่ดีเราบัญญัติศัพท์แล้วก็ต้องลองดูว่าเขาเข้าใจหรือเปล่า การบัญญัติศัพท์หรือการมีคำใหม่มีบ่อเกิดหลายทาง... ท่านทั้งหลายที่เป็น “ศัพท์บัญญัติกร” ก็เป็นบ่อเกิด... อีกบ่อหนึ่งก็คือ สำนักข่าวต่างๆ ที่แปลจากภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ก็ออกมาเป็นภาษาประหลาดๆ เหมือนกัน...”</p> <p>อ้างอิงที่มา...พระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 29กรกฎาคม 2505 สยามนครภาษาไทย,พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าด้วยภาษาไทยและความสำคัญของหนังสือhttps://shorturl.asia/CGyzs</p>				

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากนิทาน

รายการประเมินความสามารถการเขียนย่อความจากนิทาน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 ชื่อเรื่อง 1.3 ผู้แต่ง 1.4 ที่มา 1.5 เลขหน้า 1.6 ความว่า	ระบุส่วนประกอบส่วน ขึ้นต้นของการเขียน ย่อความได้ครบทุกข้อ	ระบุส่วนประกอบส่วน ขึ้นต้นของการเขียน ย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุส่วนประกอบส่วน ขึ้นต้นของการเขียน ย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุส่วนประกอบส่วน ขึ้นต้นของการเขียน ย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุส่วนประกอบส่วน ขึ้นต้นของการเขียน ย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบ ตามเทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความได้ ครบทุกข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ภาษา 3.1 ย่อหน้าและเว้นวรรคถูกต้อง 3.2 ใช้คำถูกต้องตามบริบท	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษาทุก ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา ขาด ไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา ขาด ไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา ขาด ไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลักการใช้ภาษา ขาด ไป 4 ข้อ

3.3 ใช้คำเชื่อมได้เหมาะสมกับเนื้อความ					
3.4 ใช้ภาษาระดับเดียวกันและใช้ภาษาระดับกึ่งทางการขึ้นไป ไม่ใช่ภาษาพูดหรือภาษาถิ่น					
4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำผิด 3-4 คำ	เขียนสะกดคำผิด 3-4 คำ	เขียนสะกดคำผิด 5 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ชื่องาน : แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนย่อความอันทันย(คัดเลือกข้อสอบใช้จริง)

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อสอบทั้งหมด จำนวน 3 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 3 ข้อ และไม่มีข้อสอบที่ต้องตัดทิ้ง/ปรับปรุง

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หรือความเที่ยงตรงรายข้อของข้อสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ดังนั้นจึงพบว่าข้อสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 3 ข้อ จากทั้งหมด 3 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่าข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 3 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ

(Index of Item - Objective Congruence: IOC)

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์

ผู้วิจัยได้สร้าง “แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ”

โดยแบบสอบถามความพึงพอใจดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ด้าน จำนวน 20 ข้อ

จึงใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณาแบบสอบถามความพึงพอใจข้างล่าง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1 หรือ 0 หรือ -1 โดย

+ 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจในความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ใคร่ขอความกรุณาท่านโปรดให้ข้อเสนอแนะในแบบสอบถามความพึงพอใจที่เห็นว่าไม่เหมาะสมว่าควรปรับปรุงแก้ไขเป็นอย่างไร

ผู้วิจัย

ข้อ	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	หลักสูตร				
	1.1 เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน				
	1.2 เทคนิค 5W1H ที่ครูแนะนำใช้ในการสังเกตใจความสำคัญช่วยในการเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น				
	1.3 เนื้อหาในการเรียนนำเสนอไม่น่าเบื่อ				
	1.4 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้				
	1.5 จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				
2	ด้านครูผู้สอน				
	2.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี				
	2.2 ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย				
	2.3 ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์				
	2.4 ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร				
	2.5 ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียน				
3	วิธีการสอน				
	3.1 การสอนตามขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนย่อความได้ดีขึ้น				
	3.2 กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ				
	3.3 การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนย่อความมีความเหมาะสม				
	3.4 วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนย่อความได้อย่างเป็นระบบ				
4	การเรียนการสอน				
	4.1 สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
	4.2 สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน				
	4.3 สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น				
5	วัดและประเมินผล				
	5.1 มีความยุติธรรมในการให้คะแนน				
	5.2 เกณฑ์การให้คะแนนประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
	5.3 ช่วยให้ทราบความก้าวหน้าของความสามารถในการเรียนรู้การเขียนย่อความ				

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ชื่องาน : แบบประเมินความพึงพอใจ

สำหรับผู้ประเมิน/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่มีข้อมูลทั้งหมด จำนวน 20 -ข้อ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 20 -ข้อ และไม่มีข้อสอบที่ถูกดัดแปลง/ปรับปรุง

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

จากผลการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งก็คือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

หรือความเที่ยงตรงรายข้อของข้อสอบแต่ละข้อ โดยจะพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

ดังนั้นจึงพบว่ามีข้อสอบที่เข้าเกณฑ์หรือมีความตรงหรือสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ จำนวน 20 ข้อ

จากทั้งหมด 20 ข้อ

สรุปผลจากการวิเคราะห์พบว่า มีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 20 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อที่	ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC					ผลการวิเคราะห์		
	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง จริยธรรมในมนุษย์

AF 04-03

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 ต่อ 131
 E-mail: scphyl.irb@yala.ac.th Website: http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ SW1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIRB-2568/618		
ผู้วิจัยหลัก	พระกิตติพงษ์ ชมมเมธี (คันทิ)		
สังกัด	หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	26 สิงหาคม 2568	วันที่พิจารณา	28 สิงหาคม 2568
วันที่รับรอง	12 กันยายน 2568	วันหมดอายุ	12 กันยายน 2569

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางการศึกษาจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ตามระเบียบแนวทาง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 12 มิถุนายน 2569 แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 12 ตุลาคม 2569 แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการรับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติปรับรายละเอียด และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติขยายระยะเวลา แบบฟอร์ม AF 03-18

(นายอวิรุทธ์ สิงห์กุล)

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์

(ผศ.ดร.กัณฐ์ วีรขจร)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์

(หนังสือรับรองมีป็นนุตราสัญลักษณ์วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา)

ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

แบบทดสอบการเขียนย่อความ อัดนัย (Try out)

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากเนื้อเรื่องจำนวน 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 นิทานเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วในฤดูฝน มีการเตรียมปักดำกล้าข้าว ทุกครอบครัวจะออกไปไถนา เตรียมการเพาะปลูก มีครอบครัวของชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังจะไปปฏิบัติภารกิจ เช่นเดียวกัน วันหนึ่งเขาไถนาอยู่นานจนสายตะวันขึ้นสูงแล้ว เขารู้สึกเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียมากกว่าปกติและหิวข้าวมากกว่าทุกวัน ปกติแล้วแม่ผู้ชราจะมาส่งข้าวให้ทุกวัน แต่วันนี้กลับมาช้าผิดปกติ เขาจึงหยุดไถนา เข้ามาพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ปล่อยให้พายุไปกินหญ้า สายตาเหมือนมองไปทางบ้านรอคอย แม่ที่จะมาส่งข้าวด้วยความรู้สึกกระวนกระวายใจ ยิ่งสายตะวันขึ้นสูงแดดยิ่งร้อนความหิวกระหายยิ่งทวีคูณขึ้น

ทันใดนั้นเขามองเห็นแม่เดินเลียบมาตามคันนา พร้อมกับก่องข้าวน้อย เขารู้สึกไม่พอใจที่แม่เอาก่องข้าวน้อยนั้นมาช้ามาก ด้วยความหิวกระหายจนตาลายอารมณ์พลุ่งพล่าน เขาคิดว่าในก่องข้าวน้อยนั้นคงกินไม่อิ่มเป็นแน่ จึงเอ่ยต่อว่าแม่ของตนว่า

“อีแก่มึงไปทำอะไรอยู่ถึงมาส่งข้าวให้ลูกกินช้านัก ก่องข้าวกี่เอามาแต่ก่องน้อยๆ กูจะกินอิมหรือ”

ผู้เป็นแม่เอ่ยปากตอบลูกว่า

“ถึงก่องข้าวจะน้อยแต่ก็ น้อยด่อนแต่นั่นใน ดอกลูกเอ๋ย ลองกินดูก่อน”

ด้วยความหิว ความเหน็ดเหนื่อย ความโมโหหือ้อตาลาย ไม่ยอมฟังเสียงใดๆเกิดบันดาลโทสะอย่างแรง จึงคว้าไม้เข้าตีแม่ที่แก่ชราล้มลงแล้วเดินไปกินข้าวจนอิม แต่แล้วข้าวยังไม่หมดก่อง จึงรู้สึกผิดชอบชั่วดีรีบไปดูอาการของแม่ และเข้ามาสวมกอดแม่ชายหนุ่มร้องไห้โฮ สำนึกผิดที่ฆ่าแม่ของตนด้วยอารมณ์เพียงชั่ววูบ เมื่อชายหนุ่มปลงศพแม่แล้วขอรับรองชักชวนญาติมิตรชาวบ้าน ช่วยกันปั้นอิฐก่อเป็นธาตุเจดีย์บรรจุอัฐิแม่ไว้จึงให้ชื่อว่า “ธาตุก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” จนตราบนทุกวันนี้

ผู้เผยแพร่ข้อมูล : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

13 ก.พ. 2561

<https://shorturl.asia/qDnOd>

ข้อที่ 2 เรื่อง ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์

สมัย กรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ.2310 พระเจ้าองค์เวียงตาแห่งนครเวียงจันทน์ ได้สิ้นพระชนม์ โอรสทำวเพี้ยเมืองแสนได้ยกกองทัพเข้ายึดเมืองเวียงจันทน์และได้สถาปนา ขึ้นเป็น พระเจ้าแผ่นดิน สืบแทน ทรงพระนามว่า "พระเจ้าศิริบุญสาร" พ.ศ. 2320 ท้าวโสมพะมิตร และ อุปราชเมืองแสน ฮ่องโปง เมืองแสนหน้าจ้ำเกิดขัดใจกับพระเจ้าศิริบุญสาร จึงรวบรวมผู้คนอพยพจากดินแดนทางฝั่ง ซ้ายแม่น้ำโขง ข้ามมาตั้งบ้านเรือนบริเวณลุ่มน้ำก่ำแถบบ้านพรรณา (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัด สกลนคร) ต่อมาท้าวศิริบุญสารได้ยกกองทัพติดตามมา ท้าวโสมพะมิตรจึงอพยพต่อไปโดยแยกเป็น 2 สาย คือ สายที่ 1 มี เมืองแสนหน้าจ้ำเป็นหัวหน้า อพยพไปทางทิศตะวันออกสมทบกับพระวอหลบหนี ไปจนถึงนครจำปาศักดิ์ขอพึ่งบารมี ของ พระเจ้าหลวงแห่งนครจำปาศักดิ์ และตั้งบ้านเรือน ณ ดอน ค้อนกอง ต่อมาเรียกว่า "ค่ายบ้านคูบ้านแก" ในปี พ.ศ. 2321 พระเจ้าศิริบุญสาร ให้เพี้ยสรรคสุโขย ยกกองทัพมาปราบ พระวอตายในสนามรบ ผู้คนที่เหลือจึงอพยพไปอยู่ในเกาะกลางลำแม่น้ำมูล ชื่อว่า "ดอนมดแดง" (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี)

สายที่ 2 มีท้าวโสมพะมิตรเป็นหัวหน้า ได้อพยพข้ามสันเขาภูพานลงมาทางใต้ และตั้ง บ้านเรือนอยู่ที่บ้านกลางหมื่น ต่อมาท้าวโสมพะมิตร ได้ส่งท้าวตรีและคณะ ออกเสาะหาชัยภูมิที่จะ สร้างเมืองใหม่ใช้เวลาประมาณปีเศษจึงพบทำเลที่เหมาะสม คือบริเวณลำน้ำปาวและเห็นวังกังสำโรง ชายสงเปลือยมีดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ จึงอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือนและได้จัดตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

พ.ศ. 2336 ท้าวโสมพะมิตรได้ นำเครื่องบรรณาการ คือ กาน้ำสัมฤทธิ์ เข้าถวายสวามิภักดิ์ ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี และขอตั้งบ้านแก่ง สำโรงขึ้นเป็นเมือง ได้รับพระราชทานนามว่า "กาฬสินธุ์" และได้แต่งตั้งให้ ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระ ยายชัยสุนทร"

พ.ศ. 2437 สมัยพระยาชัยสุนทร (ท้าวเก) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเป็นแบบ เทศาภิบาล มี มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และให้เมืองกาฬสินธุ์ เป็น "อำเภออุทัยกาฬสินธุ์" ขึ้นกับ จังหวัดร้อยเอ็ด

วันที่ 1 สิงหาคม 2456 ได้ยกฐานะอำเภออุทัยกาฬสินธุ์เป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" ให้มีอำนาจ ปกครอง อำเภออุทัยกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอภูพานารายณ์ อำเภอ กมลาไสย และอำเภอยาง ตลาด โดยให้ขึ้นต่อมณฑลร้อยเอ็ด

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2474 จังหวัดกาฬสินธุ์ถูกยุบเป็นอำเภอ ขึ้นกับจังหวัดมหาสารคาม และ 1 ตุลาคม 2490 ได้ยกฐานะเป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" จนถึงปัจจุบัน

กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทาง โบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ

1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไพร่พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่าว เรียกว่า “บ้านแก่งสำโรง” แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาลงกรณ์ราช ต่อมาได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำดำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล “กาฬ” แปลว่า “ดำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำดำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรก

จังหวัด กาฬสินธุ์ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,946.746 ตร.กม. หรือ ประมาณ 4,341,716 ไร่ หรือ ร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์ ,ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์,
<https://www.kalasin.go.th/t/th/provinfo/histo.html>

ข้อที่ 3 เรื่อง พระราชดำรัส

“ภาษาไทยหรือภาษาทั้งหลายที่ใช้กันในปัจจุบันนี้เป็นภาษาที่มีชีวิต เป็นภาษาที่ประชาชนใช้ ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงในความหมาย ถ้าเราบัญญัติศัพท์อะไรขึ้นมา ก็จะขอให้ประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้ที่มีความคิดในด้านภาษาเป็น “ศัพท์บัญญัติกร” กันทั้งชาติ หรือเป็นวิทยากรผู้ที่มีความรู้ทั้งชาติก็ได้... ทางที่ดีเราบัญญัติศัพท์แล้วก็ต้องลองดูว่าเขาเข้าใจหรือเปล่า การบัญญัติศัพท์หรือการมีคำใหม่มีบ่อเกิดหลายทาง... ทานทั้งหลายที่เป็น “ศัพท์บัญญัติกร” ก็เป็นบ่อเกิด... อีกบ่อหนึ่งก็คือ สำนักข่าวต่างๆ ที่แปลจากภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ก็ออกมาเป็นภาษาประหลาดๆ เหมือนกัน...”

พระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 29กรกฎาคม 2505

สมาคมครูภาษาไทย,พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าด้วยภาษาไทยและความสำคัญของหนังสือ

<https://shorturl.asia/CGyzs>

สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ชื่อแบบทดสอบ แบบทดสอบอัตนัย

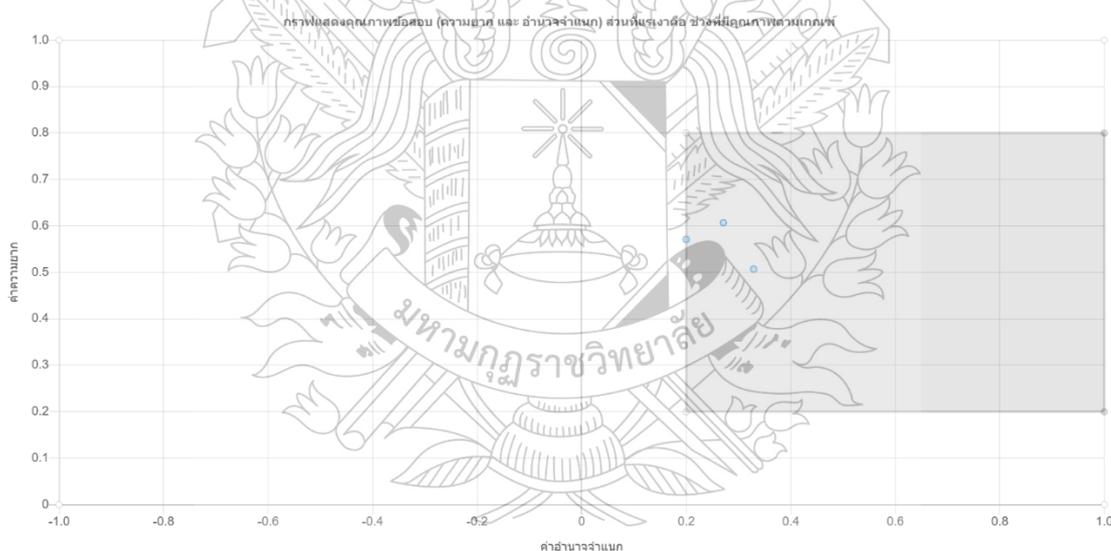
จำนวนผู้สอบ 30 คน

จำนวนข้อสอบ 3 ข้อ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบอัตนัย

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพ
1	0.507	0.329	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
2	0.571	0.2	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์
3	0.607	0.271	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	ผ่านเกณฑ์

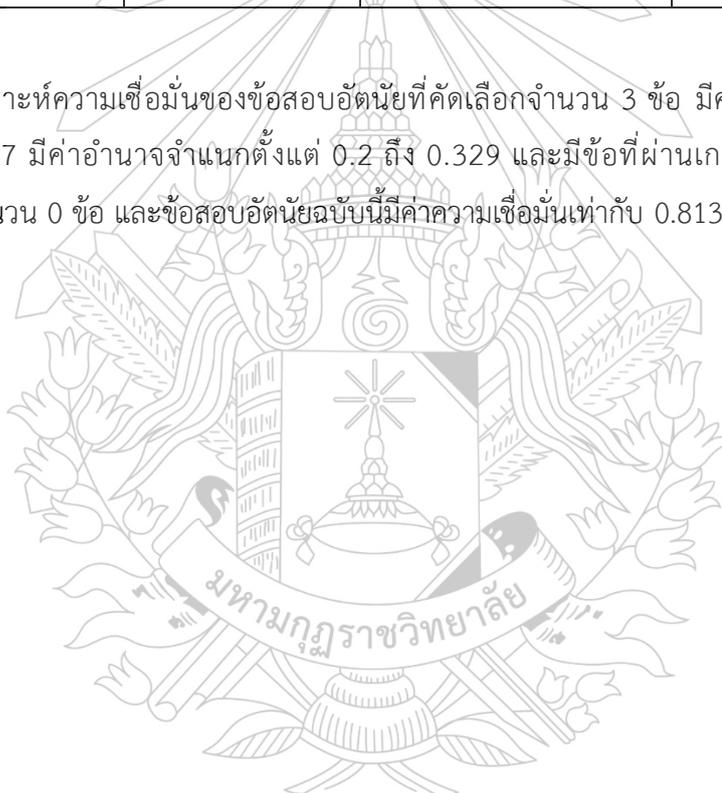
สรุปผลการวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ
มีค่าความยากตั้งแต่ 0.507 ถึง 0.607 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.329
และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น(Cronbach\'s alpha coefficient)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.507	0.329	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	0.813
2	0.571	0.2	ยากปานกลาง อำนาจจำแนกปานกลาง	
3	0.607	0.271	ค่อนข้างง่าย อำนาจจำแนกปานกลาง	

สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบอัตนัยที่คัดเลือกจำนวน 3 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.507 ถึง 0.607 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.329 และมีข้อที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 ข้อ ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 0 ข้อ และข้อสอบอัตนัยฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.813

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ (Try out)

ข้อชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจ ดังนี้

1 = พอใจน้อยมาก 2 = พอใจน้อย 3 = พอใจปานกลาง 4 = พอใจมาก
5 = พอใจมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 หลักสูตร						
1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน					
2	เทคนิค 5W1H ที่ครูแนะนำใช้ในการสังเกตใจความสำคัญช่วยในการเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น					
3	เนื้อหาในการเรียนน่าสนใจไม่น่าเบื่อ					
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน						
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี					
7	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
8	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์					
9	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร					
10	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียน					
ด้านที่ 3 วิธีการสอน						
11	การสอนตามขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนย่อความได้ดีขึ้น					
12	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ					
13	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนย่อความมีความเหมาะสม					
14	วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนย่อความได้อย่างเป็นระบบ					

ผลค่าวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามความพึงพอใจ

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามความพึงพอใจ																						
	ข้อที่1	ข้อที่2	ข้อที่3	ข้อที่4	ข้อที่5	ข้อที่6	ข้อที่7	ข้อที่8	ข้อที่9	ข้อที่10	ข้อที่11	ข้อที่12	ข้อที่13	ข้อที่14	ข้อที่15	ข้อที่16	ข้อที่17	ข้อที่18	ข้อที่19	ข้อที่20	เชื่อมั่น	
เลขที่ 1	5	4	4	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	4	92	
เลขที่ 2	5	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	5	4	5	86	
เลขที่ 3	4	5	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	4	4	89	
เลขที่ 4	4	5	4	4	5	5	5	4	5	4	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	93	
เลขที่ 5	4	4	5	4	4	5	4	4	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	4	88	
เลขที่ 6	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	4	94	
เลขที่ 7	4	5	4	5	5	4	5	4	4	5	4	5	5	5	4	5	4	5	4	5	91	
เลขที่ 8	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	4	4	5	5	4	5	5	5	4	91	
เลขที่ 9	4	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4	5	5	93	
เลขที่ 10	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	5	94	
เลขที่ 11	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	5	4	4	5	5	4	5	5	5	4	88	
เลขที่ 12	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	4	5	4	4	5	5	93	
เลขที่ 13	5	5	4	4	4	4	4	5	4	4	5	5	4	4	5	4	5	5	4	5	89	
เลขที่ 14	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	97	
เลขที่ 15	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5	4	4	4	4	5	5	4	4	5	4	87	
เลขที่ 16	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	93	
เลขที่ 17	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5	5	95	
เลขที่ 18	4	5	4	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4	5	4	5	5	4	91	
เลขที่ 19	4	5	5	5	5	4	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	95	
เลขที่ 20	4	5	4	4	4	4	5	4	4	4	5	4	4	4	5	4	4	5	4	5	87	
เลขที่ 21	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5	4	4	4	4	5	5	4	4	4	88	
เลขที่ 22	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	88	
เลขที่ 23	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	88	
เลขที่ 24	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	84	
เลขที่ 25	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	82	
เลขที่ 26	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4	5	4	4	4	4	4	83	
เลขที่ 27	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	80	
เลขที่ 28	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	81	
เลขที่ 29	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	80	
เลขที่ 30	5	5	4	5	5	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	88	
	0.25	0.25	0.25	0.25	0.24	0.25	0.25	0.24	0.24	0.25	0.24	0.24	0.24	0.21	0.25	0.25	0.21	0.25	0.25	0.25	4.84	
																					แบบปรวน	21.00
																					สัมประสิทธิ์แอลฟา	0.81

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ อว ๗๙๑๔/๑๑๒๖

โรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสว่างคงคา
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
 ๗/๓๗ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง
 จังหวัดขอนแก่น ๕๐๐๐๐ 3 ๗๐๖๘
 โทร ๐๙๑-๒๕๔-๙๘๙, ๐๙๓-๒๗๒-๙๘๖
 เวลา.....

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสว่างคงคา

- กลุ่มบริหารงานวิชาการ
- กลุ่มบริหารงานงบประมาณ
- กลุ่มบริหารงานบุคคล
- กลุ่มบริหารงานทั่วไป

ด้วย พระกิตติพนธ์ ธมฺมเมธี (คันที) เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๑ นักศึกษา
 หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย รุ่นที่ ๓/๒๕๖๖ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
 “การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 ๗/๑ โรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสว่างคงคา สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
 การศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ดร.คชา ปราณีตพลกรัง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
 ราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ พระกิตติพนธ์ ธมฺมเมธี (คันที)
 ได้ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว รายละเอียดตาม
 เอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
 ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

ขอมุขำนายการโรงเรียนกีฬาเทศบาล ๒ วัดสว่างคงคา
 เพื่อโปรดพิจารณา

กิตติพนธ์ ธมฺมเมธี
 หมายเลข ๖๖๒๐๔๔๐๑๑๒๐๐๑
 ๖/๓๗ หมู่ ๑๒

de
 3 ๗๐๖๘

ภาคผนวก ซ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน 7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความจากนิทาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2568	
ผู้สอน พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)		สอนวันที่ 3-4 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความใบงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมง ที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

ชั่วโมง ที่ 2

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วย

ในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากนิทาน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียน มีความร่วมมือดี ผู้เรียน บางคนที่ยังไม่เข้าใจเทคนิค 5 พ 1 H เลขทำเนียบย่อความจากนิทานแล้วกลับมาขังไม่ได้ ใจความเท่าที่ควร

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียน ได้ความร่วมมือในการเรียนรู้ แต่มีบางคนที่ยังไม่เข้าใจ เทคนิค 5 พ 1 H เลขย่อความได้ ไม่ตรงกับตามเท่าที่ควร

9.3 แนวทางแก้ไข

ผู้สอน ๑ คน ขาด เพิ่มเพิ่ม ต่อที่ เก็บไว้ ๕ ปี ๑๙๕๐
ใช้งานหน้าห้อง เพื่อนำมาใช้ และเก็บไว้ ๑๕ ปี ๑๙๕๐ หน้า

ลงชื่อ.....

พระกิตติพันธ์ ธรรมเมธี

(พระกิตติพันธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)

(ผู้วิจัย)

10. ความคิดเห็น

ใช้แผนการสอนที่ ๑๙๕๐

ลงชื่อ.....

(นางสาวศศิธร ตอนชวนชม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนที่มีความเหมาะสม

ลงชื่อ.....

(นายไมตรี ภูสอดสี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราชาวาท เป็นต้น

การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลงฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิม จะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นกระบวนการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตการวิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงสมควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน

2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ

3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่ายกะทัดรัด ได้ใจความ

ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2 ข้อความในเครื่องหมายอัฒประกาศให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องๆ" อัฒประกาศในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ. ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้

4. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว

5. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง

6. การเรีอย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นกรขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่น่ามาย่อความ

สำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....

หน้า.....ความว่า

.....

.....

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....

ความว่า

.....

.....

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

.....

.....

เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

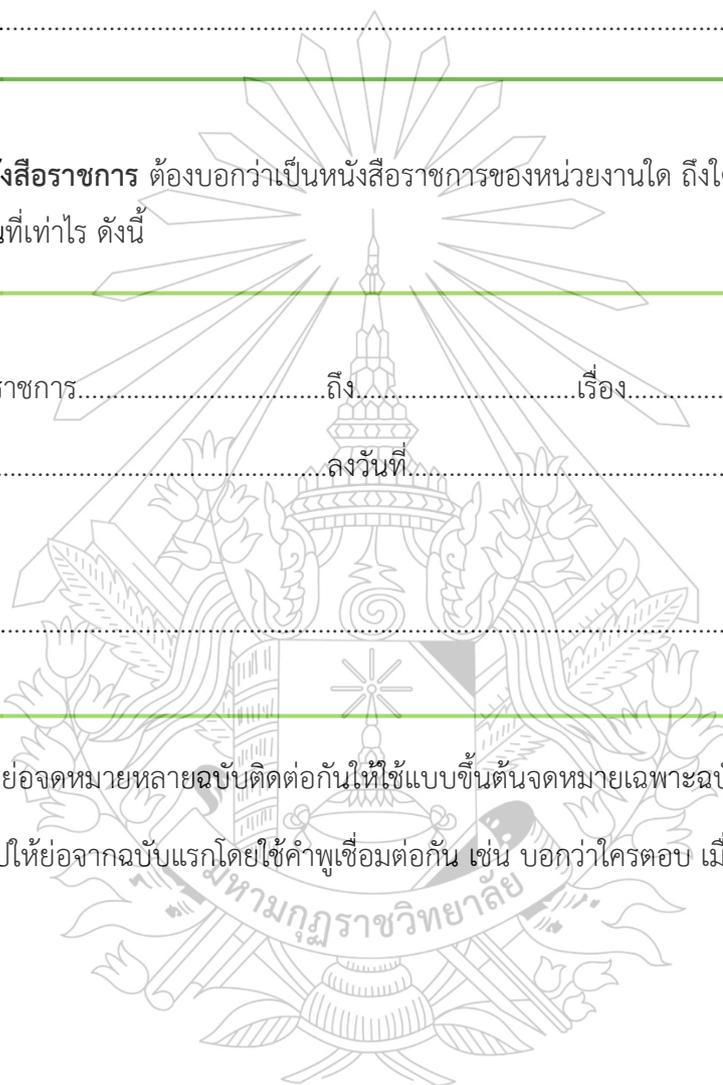
เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า

.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก

ส่วนฉบับต่อ ๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพู่เชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจน์ ปาฐกถา คำปราศรัย
ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....
เรื่อง.....เนื่องใน.....
ณ.....วันที่.....
ความว่า
.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....
เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....
ความว่า.....
ผู้ตอบกล่าวว่า.....

เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มาหน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....

ตอน.....จาก.....หน้า.....

ความว่า

.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 1

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1. นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทนิทาน

.....

.....

.....

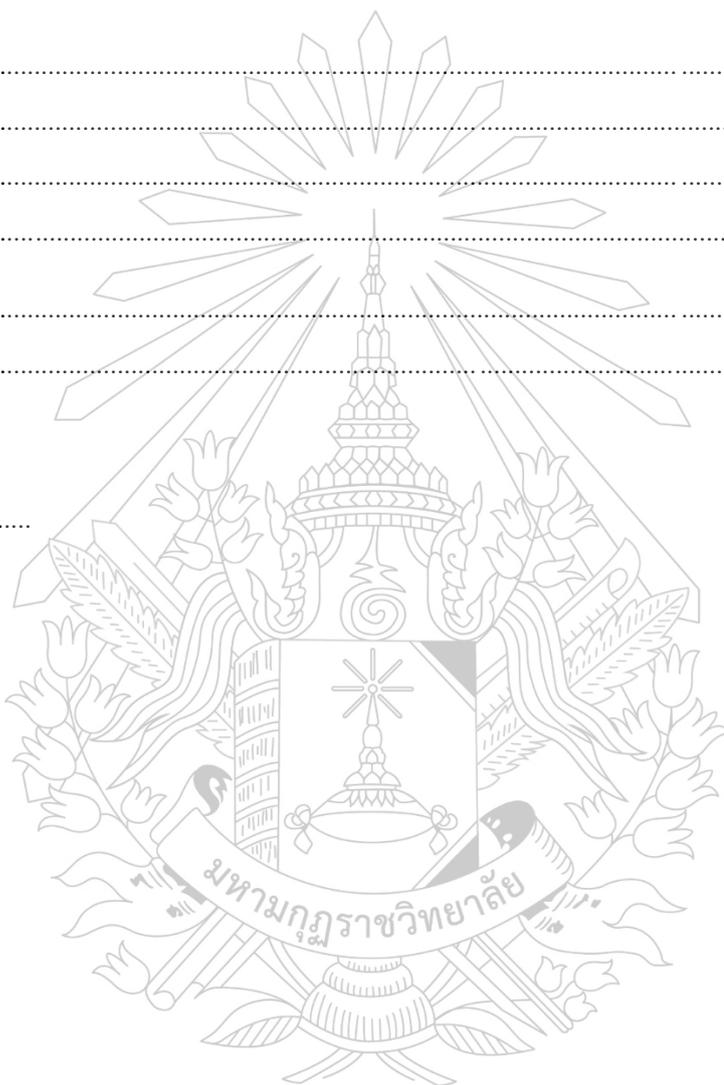
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องเขียนย่อความจากนิทาน

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ตำนานผาแดง-นางไอ่

“พระยาขอม” ผู้ครองเมืองเอกชะธิตา (เมืองสุวรรณโคทม) มีธิดานางหนึ่งชื่อ “นางไอ่” ซึ่งจัดเป็นหญิงที่มีรูปร่างงดงามในวัยแตกเนื้อสาว ซึ่งจะหาสาวงามนางใดในสามไตรภพมาเทียบมิได้ ความงามตรงามของเธอเป็นที่เลื่องลือไปทั่วแดนไกล เจ้าชายหลายหัวเมืองต่างหมายปองอยากได้มาเป็นคู่ครองกันทุกคน “ท้าวผาแดง” เจ้าชายเมืองผาโพง ทราบข่าวเล้าลือถึงสิริโฉมอันงดงามของ นางไอ่ ก็เกิดความหลงใหลใฝ่ฝันในตัวนางเป็นอย่างมาก จึงวางแผนทอดสัมพันธ์ไมตรีด้วยการส่งแก้วแหวนเงินทอง และผ้าแพรพรรณเนื้อดีไปฝาก นางไอ่ เมื่อมหาดเล็กนำเอาสิ่งของไปมอบให้ แถมยังได้บอก นางไอ่ ถึงความรูปหล่อ งามอาจ ฝั่งผายของ ท้าวผาแดง ให้ฟัง เท่านั้นเองนางก็เกิดความสนใจและฝากเครื่องบรรณาการไปฝาก ท้าวผาแดง เป็นการตอบแทนด้วย ท้าวผาแดง จึงขี่ม้าแอบมาหานางไอ่ และได้สมัครรักใคร่กัน แล้วสัญญากันว่าจะทำพิธีสู่ขอและแต่งงานกันตามประเพณีในไม่ช้านี้ฝ่าย “ท้าวพังคี่” ลูกชายพญาศรีสุทโธ พญานาคผู้ครองเมืองบาดาล ก็เป็นอีกตนหนึ่งที่มีความใฝ่ฝันอยากยลสิริโฉมของ นางไอ่ ทั้งนี้เพราะเป็นเวรกรรมในอดีตชาติที่นั่นบันดาลให้มีอันเป็นไปโดยเรื่องมีอยู่ว่า ท้าวพังคี่ เมื่อชาติก่อน เป็นชายหนุ่มที่ยากจนและเป็นคนใบ้ เดินทางเที่ยวขทานไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ จนมาถึงหน้าบ้านเศรษฐีคนหนึ่ง และได้เข้าไปอาศัย ช่วยทำงานให้บ้านของเศรษฐี โดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ทำให้เศรษฐีมีความรักใคร่เอ็นดูอย่างมาก ถึงกับยกลูกสาวสวยนางหนึ่งให้เป็นภรรยา ลูกสาวของเศรษฐีนางนี้คือนางไอ่ในชาติปางก่อน ท้าวพังคี่ในชาตินี้เป็นคนไม่เอาไหน แทนที่จะรักภรรยาลูกเศรษฐีกลับไม่สนใจใยดี ไม่ยอมหลับนอนด้วยกันฉันทสามี่ – ภรรยาแม้แต่ครั้งเดียว ภรรยาก็ไม่ปรึกษาบอกใครทราบ พรณนิบัติสามีเยี่ยงภรรยาที่ดี เสมอมา

อยู่มาวันหนึ่ง ท้าวพังคี่ก็คิดถึงญาติพี่น้องที่บ้านเกิดของตน จึงพาภรรยาคลับไปเยี่ยมบ้านเศรษฐีผู้เป็นบิดาได้จัดแจงให้ลูกสาวหาบเสบียงอาหารตามฝั้วไป ท้าวพังคี่หนุ่มใบ้ก็ไม่เคยช่วยเหลือนางด้วยการหาบแทนเลย นางทนลำบากหาบของหนักข้ามห้วย และป่าเขา จนกระทั่งเสบียงอาหารหมดลงกลางทาง ท้าวพังคี่เห็นมะเตี้อสุกเต็มต้น จึงขึ้นไปเก็บกินแทนข้าว ฝ่าย นางไอ่ชะเง้อคอแหงนหน้าขึ้นมองท้าวพังคี่ผู้รักให้โยนลูกมะเตี้อลงไปให้กินบ้าง แต่ท้าวพังคี่ กลับไม่ใส่ใจเนื่องจากเป็นคนใจแคบ กินอ้มคนเดียวแล้วก็ลงจากต้นมะเตี้อเดินหนีไป นางจึงขึ้นเก็บกินเอง เมื่อนางกินอ้มแล้วก็ลงมาแต่ไม่พบท้าวพังคี่ จึงออกเดินตามหาแต่หาเท่าไรก็ไม่พบ นางมีความทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง พอเดินทางถึงต้นไทรริมฝั่งแม่น้ำ นางจึงลงอาบน้ำและดื่มกินจนมีความสดชื่นขึ้นมา

จึงตัดสินใจแล้วอธิษฐานว่า “ชาติหน้าขอให้สามิตายอยู่บนกิ่งไม้ และอย่างได้เป็นสามี - ภรรยา กันอีกเลย” ด้วยแรงอธิษฐานของนาง ชาติต่อมา “เจ้าใบ้” สามีจึงเกิดมาเป็นท้าวพังคี ส่วนเธอเอง ได้เกิดมาเป็นนางไอ่ฝ่ายพระยาขอม เห็นว่านางไอ่ธิดาสาวผู้มีเรือนร่าง และใบหน้าอันสิริโฉม หาดหญิง ใด ในหล้ามาเปรียบเทียบมิได้ ปัจจุบันเธอก็โตเต็มสาวแล้ว จึงมีใบบอกแจ้งไปยังหัวเมืองน้อยใหญ่ ให้ทำบังไฟมาจุดแข่งขันกันที่เมืองเอกชะธิตา เพื่อจุดถวายพญาแถนผู้เป็นใหญ่ในชั้นฟ้าบันดาล ให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล ประการหนึ่ง ส่วนอีกประการหนึ่ง หากบังไฟเมืองไหนขึ้นสูงกว่าคนอื่น ก็จะได้นางไอ่ธิดาสาวผู้เลอโฉมไปเป็นคู่ครองพระยาขอม ได้กำหนดวันขึ้น 15 ค่ำ เดือนหกเป็นวันงาน ทำให้เจ้าชายเมืองต่าง ๆ ทำบังไฟหมื่น บังไฟแสน มาจุดแข่งขันกันอย่างมากมาย บุญบังไฟครั้งนั้น นับเป็นงานบุญที่ยิ่งใหญ่มหัศจรรย์ พอถึงวันงานผู้คนก็หลั่งไหลมาทั่วทุกสารทิศ ทั้งยังมีการแข่งขันตี กลอง ซึ่งคนอีสานเรียกว่า “เส็งกอง” กัน อย่างครึกครื้น หนุ่ม - สาวต่าง ถวายพาราตีกัน อย่างสนุกสนาน “บุญบังไฟ” ในครั้งนี้ แม้ท้าวผาแดงจะไม่ได้รับใบบอกบุญเชิญให้นำเอาบังไฟ ไปร่วมงานด้วยก็ตาม แต่พระยาขอมว่าที่พ่อตา ก็ให้การต้อนรับท้าวผาแดงเป็นอย่างดี

ฝ่าย ท้าวพังคี เจ้าชายเมืองบาดาล ก็อยากมาร่วมงานกับมนุษย์ เพราะต้องการยลโฉม นางไอ่ เป็นกำลัง และคิดและวางแผนในใจว่า บุญบังไฟครั้งนี้ข้าต้องไปให้ได้ แม้พ่อข้าจะทัดทาน อย่างไรก็ตาม จากนั้นก็พาไพร่พลส่วนหนึ่งออกเดินทางขึ้นมาเมืองมนุษย์ก่อนโผล่ขึ้นเมืองเอกชะธิตา ของพระยาขอม ผู้เป็นใหญ่ ท้าวพังคีก็พาบริวารแปลงร่างเป็นมนุษย์บ้าง สัตว์บ้าง ส่วนท้าวพังคี ได้แปลงร่างเป็น กระรอกเผือก ซึ่งชาวอีสานเรียกว่า กะฮอกต่อน ได้ออกติดตามลอบชมโฉมนางไอ่ ในขบวนแห่ของ พระยาขอม เจ้าเมืองไปอย่างหลงใหลในความงามของนาง การจุดบังไฟแข่งขัน เป็นไปอย่างสนุกสนาน ทุกคนใจจดจ่ออยากรู้ว่า บังไฟเจ้าชายเมืองไหนชนะและได้ นางไอ่ ไปครอง ซึ่งการจุดบังไฟครั้งนั้น ท้าวผาแดง และ พระยาขอม มีเดิมพันกันว่า ถ้าบังไฟท้าวผาแดง ชนะบังไฟ พระยาขอม แล้ว ก็จะยกนางไอ่ธิดาสาวให้ไปเป็นคู่ครองผลปรากฏว่า บังไฟของพระยาขอมไม่ขึ้น จากห้าง ซึ่งคนอีสานเรียกว่า “ซู่” ส่วนของท้าวผาแดง แตก (ระเบิด) คาห้าง คงมีแต่บังไฟของ “พระยาฟ้าแดด” เมืองฟ้าแดดสูงยาง และของ “พระยาเซียงเหียน” แห่งเมืองเซียงเหียนเท่านั้นที่ขึ้น สู่ท้องฟ้านานถึง 3 วัน 3 คืน จึงตกลงมา แต่พระยาทั้งสองนั้นเป็นอาของนางไอ่ เธอจึงไม่ตก เป็นคู่ครองของใคร เมื่อบุญบังไฟ เสร็จสิ้นลง ท้าวผาแดงและท้าวพังคี ต่างฝ่ายต่างกลับบ้านเมือง ของตน แต่ในที่สุด ท้าวพังคิก็ก็นอนอยู่บ้านเมืองแห่งตนไม่ได้ เพราะหลงใหลในสิริโฉมอันงดงามของ นางไอ่ จึงพาบริวารย้อนขึ้นมายังเมืองเอกชะธิตาอีก โดยแปลงร่างเป็นกระรอกเผือกอย่างเดิม ส่วนที่คอแขวนกระดิ่งทอง ไปเกาะอยู่บนกิ่งไม้ใกล้หน้าต่างห้องนอนของนาง

เมื่อเสียงกระดิ่งทองดังกังวาลขึ้น นางไอ่ได้ยินก็เกิดความสงสัยจึงเปิดหน้าต่างออกไปดูเห็น กระรอกเผือกวิ่งและเต้นไปเกาะกิ่งนั้นกิ่งนี้ด้วยท่าทางน่ารักน่าเอ็นดู นางก็เกิดความพอใจ อยากได้ขึ้นมาจึงสั่งให้นายพรานฝีมือดีออกติดตามจับกระรอกเผือกให้ได้ แต่จนแล้วจนรอดนายพราน

ก็จับไม่ได้ เพราะความว่องไว ของกระรอกเผือกตนนั้น นางจึงเกิดความไม่พอใจขึ้นมาแทนที่ และสั่งให้นายพรานจับให้ได้ ไม่ว่าจะจับเป็นหรือจับตายนายพรานออกติดตามกระรอกเผือกเริ่มตั้งแต่ว่า บ้านพันดอน บ้านน้ำซ่อง ก็ไม่มีโอกาสจับกระรอกเผือกเสียที จึงไล่ติดตามมาถึงบ้านนาแบกบ้านเหล่าหมากบ้า บ้านเหล่าแซแลหนองแวง บ้านเหล่าใหญ่ บ้านเมืองพริก บ้านคอนสาย บ้านม่วงก็จับยังไม่ได้ ในที่สุดผลกรรมแต่ชาติปางก่อนตามมาทัน เมื่อกระรอกเผือกตัวน้อยหนีนายพรานมาถึงต้นมะเดื่อ ที่มีผลสุกเต็มต้น เจ้ากระรอกน้อยก็ก้มหน้าก้มตากัดกินลูกมะเดื่อด้วยความหิวโหย นายพรานไล่ตามมาก็เกิดความโมโหที่จับเป็นไม่ได้ จึงตัดสินใจจับตาย ด้วยการใช้น้ำไม้อาบยาพิษยิงถูกร่างเจ้ากระรอกเผือกเต็มรักกระรอกเผือกหรือ ท้าวพังคี่รู้ตัวดีว่าต้องตายแน่ ๆ จึงสั่งให้บริวารกลับเมืองบาดาลเพื่อนำเอาความไปเล่าให้บิดาทราบ และก่อนจะสิ้นใจท้าวพังคี่ ก็แสดงอิทธิฤทธิ์โดยร่ายมนต์อธิษฐานว่า “ขอให้เนื้อของตนมีมากมาย 8,000 เล่มเกวียน มากพอเลี้ยงผู้คนได้ทั้งเมืองอย่างทั่วถึง” เมื่อกระรอกเผือกสิ้นใจตาย นายพรานกับพวก “นักล้า” ฝีมือฉกาจ ก็นำเอาร่างของกระรอกเผือกไปชำแหละเอาเนื้อที่บ้านเชียงแห้ว เมื่อนายพรานปาดเอาเนื้อแบ่งให้ผู้คนที่บ้านใกล้เคียงบ้านใกล้เคียงได้กินกัน ปรากฏว่าเนื้อของกระรอกน้อยก็เพิ่มขึ้นมาอย่างทวีคูณ ผู้คนในเมืองต่างพากันกินเนื้อกระรอกอย่างอิมหมีพื้มัน ยกเว้นผู้คนที่บ้านดอนแม่หม้ายไม่มีผิว ซึ่งอยู่กลางทุ่งหนองหานเท่านั้นที่พวกเขาไม่ได้แบ่งปันให้กินฝ่ายบริวารท้าวพังคี่ เมื่อกลับถึงเมืองบาดาล ก็เล่าเหตุการณ์ท้าวพังคี่ลูกชายถูกนายพรานฆ่าตายให้พญานาคราชผู้เป็นบิดาทิ้ง บิดาท้าวพังคี่ก็เกิดความกริ้วโกรธโกรธา สั่งจัดบริวารเป็นริ้วขบวนกำลังยกพลโยธาทัพขึ้นไปอาละวาดเมืองพระยาขอมถล่มทลายให้หายแค้นพร้อมประกาศก้องว่า “ใครกินเนื้อลูกพังคี่ของข้าพวกมันอย่าไว้ชีวิต” พญานาคพาบริวารออกอาละวาดไปทั่วแดนเมืองเอกชะริตา เสียงดังครืน ๆ ฆ่าผู้คนตายไปอย่างมากมาที่สุดคนนับ แผ่นดินเมืองพระยาขอมก็ถล่มทลายลงเป็นหนองหานต้นลำน้ำขาว ส่วนบ้านดอนแก้ว หรือดอนแม่หม้ายแห่งเดียวที่ผู้คนไม่ได้กินเนื้อท้าวพังคี่ จึงไม่ได้ถล่มทลายลง ดังที่เห็นในปัจจุบันขณะที่บ้านเมืองกำลังถล่มทลายเพราะอิทธิฤทธิ์พญานาคศรีสุทโธอยู่นั้น ท้าวผาแดงก็ขี้อำ “บักสาม” เหยะอย่างมุ่งหน้าไปหานางไฉ่ ท้าวผาแดงเห็นนาคเต็มไปหมดและได้เล่าเรื่องที่เขาได้เห็นให้นางฟัง นางกลับไม่สนใจแต่ได้ทำอาหารที่มีกลิ่นหอมหวานเป็นพิเศษมาให้ท้าวผาแดงรับประทาน ท้าวผาแดงจึงถามว่า เนื้ออะไรจึงหอมนักก็ได้รับคำตอบจากนางว่า “เนื้อกระรอก ถูกนายพรานยิงตายนำมาให้” เท่านั้นเอง ท้าวผาแดงก็ทราบในทันทีว่าเป็นเนื้อของท้าวพังคี่ลูกชายเจ้าพ่อศรีสุทโธเจ้าเมืองบาดาล จึงไม่ยอมกินอาหาร “ต้องห้าม” ที่นางยกมาให้ พอตกตอนกลางคืนผู้คนกำลังหลับสนิท เหตุการณ์ร้ายก็ได้เกิดขึ้น เสียงครืน ๆ แผ่นดินถล่มดังมาแต่ไกล ท้าวผาแดงก็รู้ในทันทีว่าเป็นการกระทำของพญานาค จึงคว่ำร่างนางไฉ่ขึ้นหลังม้า บักสามควบหนีออกจากเมืองอย่างสุดฝีเท้า เพื่อให้พ้นภัยแต่นางไฉ่ได้กินเนื้อกระรอกกับชาวเมืองด้วย แม้ว่าท้าวผาแดงจะควบม้าคู่ชีพไปทางไหน นาคก็ดำดินติดตาม แผ่นดินก็ถล่มทลายไปด้วยท้าวผาแดงควบม้ามุ่งไปภูพานน้อยต้นลำห้วยสามพาดเพื่อหนีไปยังเมืองผาพง พญานาคก็ติดตามอย่างไม่ลดละ

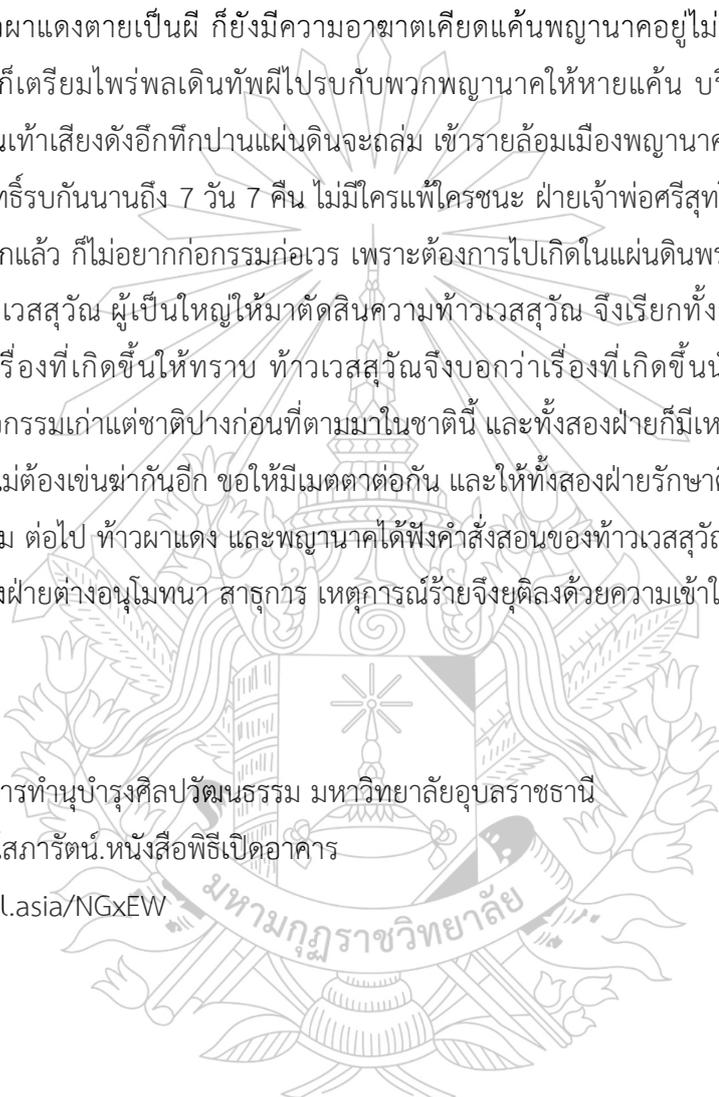
และแปลงร่างเป็นขอนไม้ยางขนาดยักษ์ขวางเส้นทางไว้ ม้าบักสามก็กระโดดข้ามอย่างสุดฤทธิ์ สองขาหน้าข้ามขอนไม้ไปได้ แต่สองขาลังกู้ขึ้นมาไม่ข้าม จึงทำให้ม้าเสียหลักล้มพังพาบลง อวัยวะเพศของม้าไปกระแทกกับภูพานน้อย เป็นร่องลึกลงไปและกลายเป็นต้นลำห้วยสามพาด มาตั้งแต่บัดนั้นในที่สุดนางไฉ่ก็ถูกพญานาคใช้หางพาดตกลงจากหลังม้า และจมลงในน้ำตายไปต่อหน้า ท้าวผาแดง ด้วยเหตุสุตวิสัยที่จะช่วยนางเอาไว้ได้ เมื่อท้าวผาแดงกลับถึงเมืองผาพง ก็คิดถึงนางไฉ่ เมื่อยรักข้าวปลาไม่กิน ร่างกายผ่ายผอม เกิดล้มป่วยลงและตรอมใจตายตามนางไปในที่สุด

เมื่อท้าวผาแดงตายเป็นผี ก็ยังมีความอาฆาตเคียดแค้นพญานาคอยู่ไม่วาย พอได้โอกาส เหมาะหะผีผาแดง ก็เตรียมไพร่พลเดินทัพผีไปรบกับพวกพญานาคให้หายแค้น บริวารผีท้าวผาแดง มีเป็นแสน ๆ เดินเท้าเสียงดังอีกที่กปานแผ่นดินจะถล่ม เข้าย่ำล้อมเมืองพญานาคเอาไว้ทุกด้านต่าง ฝ่ายต่างใช้อิทธิฤทธิ์รบกันนานถึง 7 วัน 7 คืน ไม่มีใครแพ้ใครชนะ ฝ่ายเจ้าพ่อศรีสุทโธ เจ้าเมืองบาดาล ซึ่งแก่ชราภาพมากแล้ว ก็ไม่ยากก่อกรรมก่อเวร เพราะต้องการไปเกิดในแผ่นดินพระศรีอาริยมตตริย์ อีก จึงไปหาท้าวเวสสุวัณ ผู้เป็นใหญ่ให้มาตัดสินความท้าวเวสสุวัณ จึงเรียกทั้งสองฝ่ายมาโดยให้ ทั้งสองฝ่ายเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ทราบ ท้าวเวสสุวัณจึงบอกว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นมันเป็นผลของ “บุญกรรม” หรือกรรมเก่าแต่ชาติปางก่อนที่ตามมาในชาตินี้ และทั้งสองฝ่ายก็มีเหตุผลล้ากึ่งกัน จึงให้ทั้งสองเลิกไม่ต้องเช่นฆ่ากันอีก ขอให้มิเมตตาต่อกัน และให้ทั้งสองฝ่ายรักษาศีลห้า ปฏิบัติธรรม และให้มีขันติธรรม ต่อไป ท้าวผาแดง และพญานาคได้ฟังคำสั่งสอนของท้าวเวสสุวัณก็กลับมีสติ เข้าใจ ในเหตุและผลต่างฝ่ายต่างอนุโมทนา สาธุการ เหตุการณ์ร้ายจึงยุติลงด้วยความเข้าใจ มีการให้อภัยกัน ในที่สุด

ข้อมูลโดย โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อังกูณ ทองไสย์ โสภารัตน์.หนังสือพิธีเปิดอาคาร

<https://shorturl.asia/NGxEW>

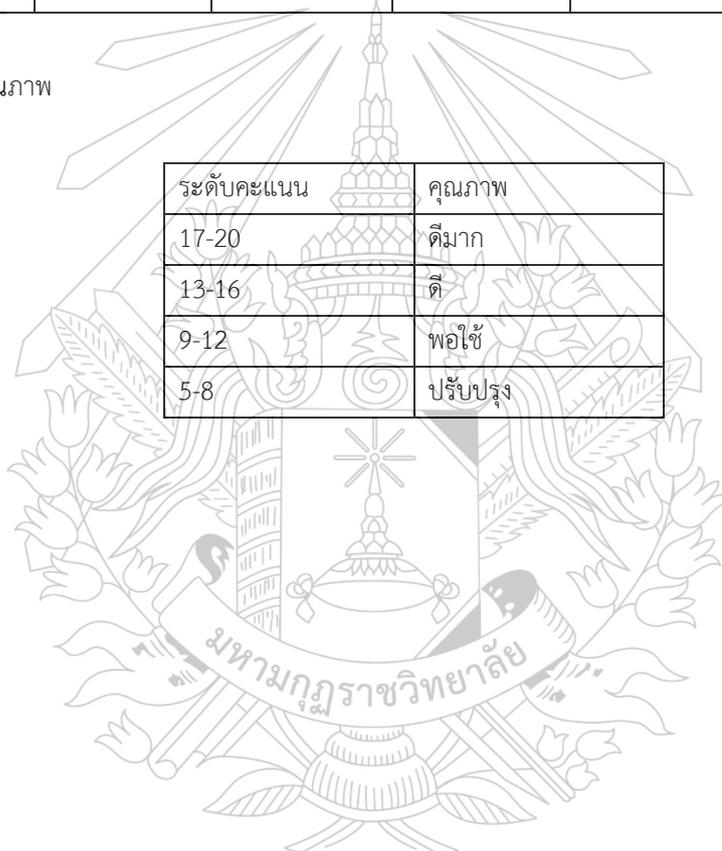
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากนิทาน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากนิทาน					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 ชื่อเรื่อง 1.3 ผู้แต่ง 1.4 ที่มา 1.5 เลขหน้า 1.6 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ มีองค์ประกอบตาม เทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง 3.2 ใช้คำถูกต้อง ตามบริบท	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 4 ข้อ

3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกตคำ ถูกทุกคำ	เขียนสะกตคำ ผิด 1-2คำ	เขียนสะกตคำ ผิด 3-4คำ	เขียนสะกต คำผิด 5 คำ	เขียนสะกต คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน	กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน 7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่อง เขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท	จำนวน 2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2568	
ผู้สอน	พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)	สอนวันที่ 5,10 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความใบงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมง ที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

ชั่วโมงที่ 2

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วยในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนมีความเข้าใจในการเขียนย่อความมากขึ้น และเข้าใจเทคนิค

5 W 1 H มากขึ้น

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียนบางคนคิดเองเออเอง ทำหน้าที่ไม่เรียบร้อยในการเรียน

9.3 แนวทางแก้ไข

ทำข้อทศ.๑๑. ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึง ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

ลงชื่อ..... พระกิตติพนธ์ ธรรมเมธี

(พระกิตติพนธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)

(ผู้วิจัย)

10. ความคิดเห็น

เข้าใจแผนการทดลอง ๒ ข้อ

ลงชื่อ.....

(นางสาวศศิธร ดอนชวนชม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนมีความเหมาะสม ๒ ข้อ

ลงชื่อ.....

(นายไมตรี ภูสอด้สี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

1) ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราชาโชวาท เป็นต้น

2) การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลงฉันทกาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิมจะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นกระบวนการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตการวิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน

2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ

3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดย

. ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับ ได้ใจความ

. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2

. ข้อความในเครื่องหมายอัญประกาศให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องๆ"

อัญประกาศในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ

- . ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้
4. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว
5. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง
6. การเรีอนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นการขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่น่ามาย่อความ

สำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....
หน้า.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....
ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

.....

.....

เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า

.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก

ส่วนฉบับต่อ ๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพู่เชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจน์ ปาฐกถา คำปราศรัย

ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....

เรื่อง.....เนื่องใน.....

ณ.....วันที่.....

ความว่า.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....

เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....

ความว่า.....

ผู้ตอบกล่าวว่า.....

เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มาหน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....

ตอน.....จาก.....หน้า.....

ความว่า

.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 2

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1. นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทพระบรมราโชวาท

.....

.....

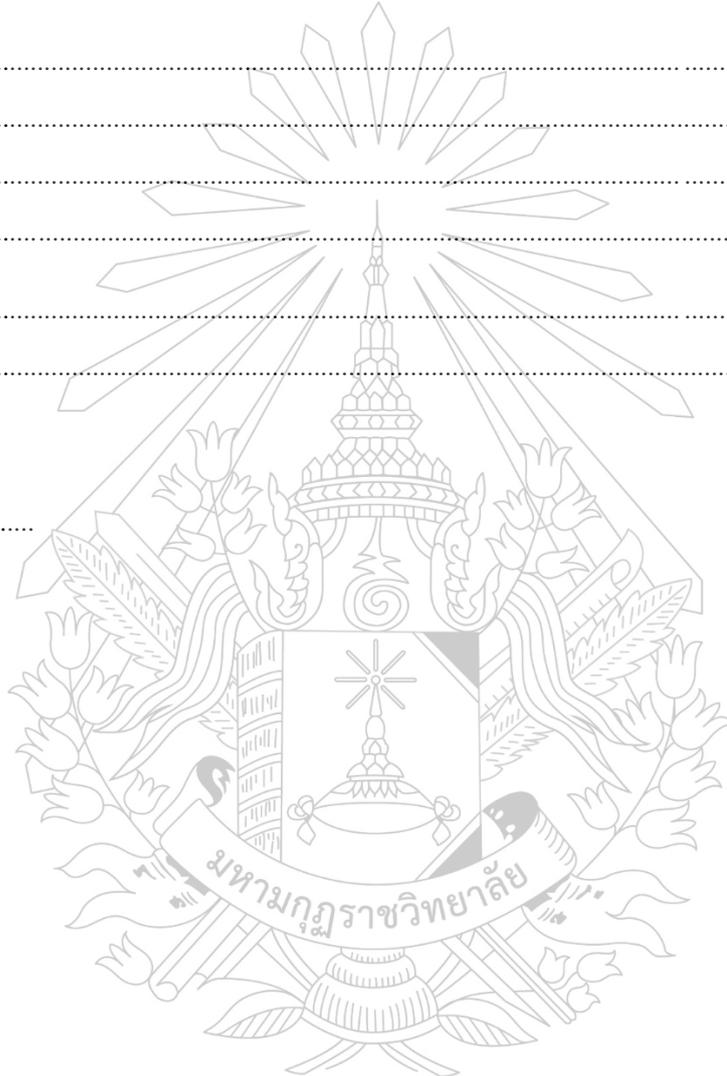
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องพระบรมราโชวาท

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

สำเนา
พระบรมราโชวาท^(๑)

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร วุฒิบัตร ประกาศนียบัตร และเข็มวิทฐานะ
แก่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
และสถาบันการศึกษาทางทหาร ชั้นสูง
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗
ณ ศาลาศึกษา สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต
วันอังคาร ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

ข้าพเจ้าและพระราชินี มีความยินดีที่ได้มอบปริญญาบัตร วุฒิบัตร
ประกาศนียบัตร และเข็มวิทฐานะ แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัย
ป้องกันราชอาณาจักร รวมทั้งสถาบันการศึกษาทางทหารชั้นสูง ในวันที่

ปัจจุบัน วิทยาการและสถานการณ์ต่าง ๆ มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าไป
อย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับศรัทธาพยากรณ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจความมั่นคง และสถานการณ์
ที่สัมพันธ์เกี่ยวข้อง ถือเป็นสิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยต่าง ๆ ทั้งทหารและพลเรือน
ควรจะต้องเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และติดตามให้ทันกับอยู่เสมอ ข้าพเจ้าจึงขอแสดง
ความชื่นชมแก่ทุกท่าน ที่ได้มาเตรียมการศึกษารวมเป็นพลัง ในหลักสูตรต่าง ๆ นี้
และหวังว่าท่านจะนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ในภารกิจปฏิบัติงาน ให้ประสานสัมพันธ์กัน
อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ชาติบ้านเมืองของเราสืบไป

ขออำนาจพร ให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคน และผู้ร่วมในพิธีทุกท่าน
ประสบแต่ความสุขความเจริญ และความสันติสุขประสพกิจทั้งวัน

สำเนาถูกต้อง
(นางสาวปวีฉล พานิชย์)
สภามหาวิทยาลัย
๑๙ มีนาคม ๒๕๖๘

^(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องพระบรมราโชวาท

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท

- 1.1 ประเภทของสาร.....
- 1.2 ผู้กล่าว.....
- 1.3 แสดงแก่.....
- 1.4 เรื่องอะไร.....
- 1.5 เนื่องในโอกาส.....
- 1.6 สถานที่.....
- 1.7 วันที่.....
- 1.8 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร.....
- 2.2 What = อะไร.....
- 2.3 Where = ที่ไหน.....
- 2.4 When = เมื่อไหร่.....
- 2.5 Why = ทำไม.....
- 2.6 How = อย่างไร.....

บทย่อความจากพระบรมราโชวาท

ความว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 2

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากพระบรมราชาชาทที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขั้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ พระบรมราชาชาท
- 1.2 ชื่อเรื่อง 1.6 ทศวรรษพระราชาชาท
- 1.3 ผู้แต่ง สำนึกพระราชาชาท
- 1.4 ที่มา นวนิยายสารคดีพระบรมราชาชาท
- 1.5 หน้าใด 14
- 1.6 ความว่า

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร พระบรมราชาชาท
- 2.2 What = อะไร พระบรมราชาชาท
- 2.3 Where = ที่ไหน นครราชสีมา
- 2.4 When = เมื่อไหร่ 15 มีนาคม 2565
- 2.5 Why = ทำไม ในหลวงพระบรมราชาชาท
- 2.6 How = อย่างไร 10 ธันวาคม 1932 การเปลี่ยนแปลงการปกครอง

บย่อความจากพระบรมราชาชาท

ความว่า วันพุธที่ 15 มีนาคม 2565 มีความยินดีที่มอบปริญญาบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษา จากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ในวาระวันครบรอบ 100 ปีชาตกาลของ สมเด็จพระบรมราชาชาท 1 รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงศรีอยุธยา

พระบรมราชาชาท 1 รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงศรีอยุธยา ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาญาณและมีความกล้าหาญในการปฏิวัติราชบัลลังก์ เพื่อความผาสุกของบ้านเมืองและประชาชนชาวไทย

ขอแสดงความยินดีแก่ผู้สำเร็จการศึกษาทุกคนที่ประสบความสำเร็จด้วยความมุ่งมั่นและความตั้งใจ

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท

รายการประเมิน ความสามารถ เขียนย่อความจาก พระบรมราโชวาท	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อความมี องค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของ สาร 1.2 ผู้กล่าว 1.3 แสดงแก่ 1.4 เรื่องอะไร 1.5 เนื้อในโอกาส 1.6 สถานที่ 1.7 วันที่ 1.8 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความมี องค์ประกอบตาม เทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 4 ข้อ

3.2 ใช้คำถูกต้อง ตามบริบท 3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำ ผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 3-4 คำ	เขียนสะกด คำผิด 5 คำ	เขียนสะกด คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน 7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่อง เขียนย่อความจากหนังสือราชการ	จำนวน 2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2568	
ผู้สอน พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)		สอนวันที่ 11,12 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความในงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมง ที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

ชั่วโมง ที่ 2

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วยในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากหนังสือราชการ	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนในคาบนี้ นักเรียนส่วนมากสนใจเรียน และ ทำใบงานได้
 11 คน มีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ ไม่สนใจเรียน ขาดเรียน และไม่สนใจเรียน
 ที่เรียน ข้อคาบนี้

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

การสอนในคาบนี้ มีปัญหา หรืออุปสรรค คือ
 นักเรียนที่ ไม่สนใจเรียน

9.3 แนวทางแก้ไข

ใช้แผนหน้าเรื่อง กักตุน/อ.เรียน

ลงชื่อ.....

(พระกิตติพนธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)

(ผู้วิจัย)

10. ความคิดเห็น

เข้าใจ | แผนทบทวนของทศ | ใช้ล่องหน

ลงชื่อ.....

(นางสาวศศิธร ตอนชวนชม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แผนหมความ | แผนทบทวน | ใช้ล่องหน

ลงชื่อ.....

(นายไมตรี ภูสอดสี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราชาวาท เป็นต้น

การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิม จะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นกระบวนการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตการวิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน
2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ
3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดย
 - . ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับรัด ได้ใจความ
 - . ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2
 - . ข้อความในเครื่องหมายอัญประกาศให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องๆ" อัญประกาศในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ

- . ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้
5. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว
 5. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง
 6. การเรีอนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนค่านำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นการขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่น่ามาย่อความสำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....

หน้า.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภทชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....

ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก ส่วนฉบับต่อๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพู่เชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจน์ ปาฐกถา คำปราศรัย

ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....

เรื่อง.....เนื่องใน.....

ณ.....วันที่.....

ความว่า.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....

เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....

ความว่า.....

ผู้ตอบกล่าวว่า.....

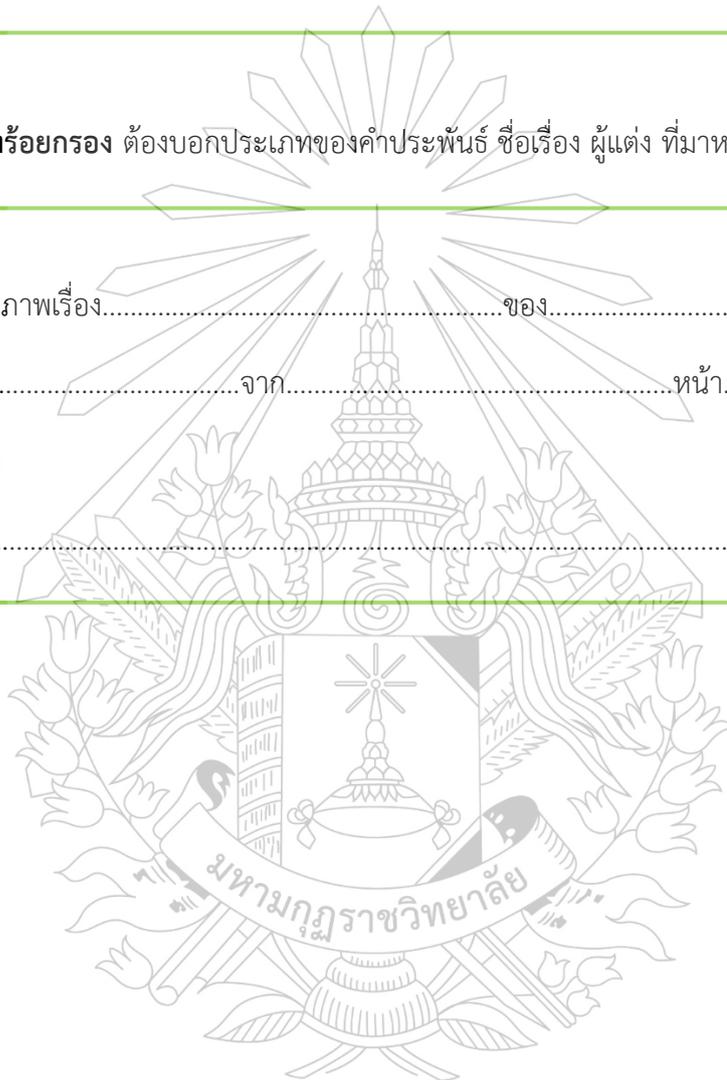
เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มาหน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....

ตอน.....จาก.....หน้า.....

ความว่า

.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 3

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1. นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทหนังสือราชการ

.....

.....

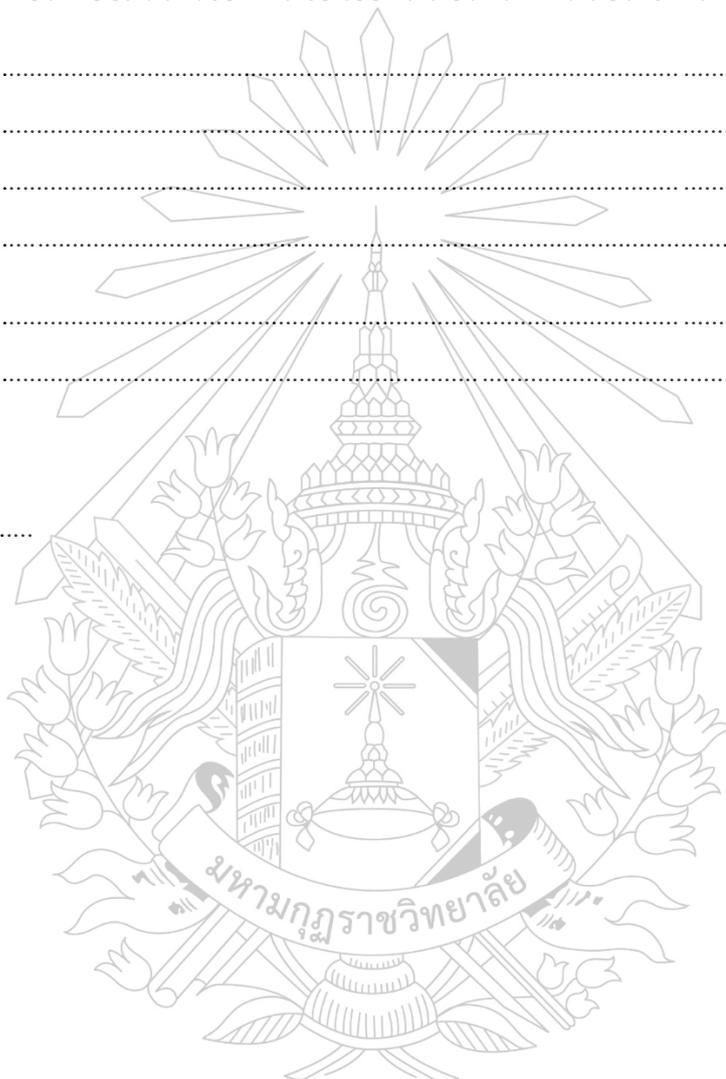
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องหนังสือราชการ
การพัฒนาความสามารถเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ที่ ศธ ๐๔๐๐๑/๘ ๕๓๖๒

ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พล.ต.อ.เพิ่มพูน ชิดชอบ) มอบนโยบายการศึกษา และแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย “เรียนดี มีความสุข” เน้นลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา ๔ ด้าน ปรับวิธีการประเมินวิทยฐานะ, ครูและบุคลากรทางการศึกษาคืนถิ่นด้วยความโปร่งใส, แก้ไขปัญหาหนี้สิน, จัดหาอุปกรณ์การสอนและสวัสดิการ ๑ ครู-1 Tablet และเร่งลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง ๖ ด้าน เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา, ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียนคุณภาพ, ระบบแนะแนวการเรียนและเป้าหมายชีวิต, การจัดทำระบบ วัตถุประสงค์มาตรฐานวิชาชีพ, การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา, มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้ว เพื่อปลูกฝังให้บุคลากร ในสังกัดได้ตระหนักถึงนโยบายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (พล.ต.อ.เพิ่มพูน ชิดชอบ) ให้ไว้ จึงเห็นควรเพิ่มข้อความ “เรียนดี มีความสุข” ในหนังสือภายนอก กึ่งกลางท้ายกระดาษ ในกรณีที่หนังสือ มีมากกว่า ๑ หน้า ให้ใส่ข้อความ “เรียนดี มีความสุข” ทุกหน้า โดยให้อัดแนวปฏิบัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๗

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

สำนักอำนวยการ
โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๕๕๗๘

ครูบ้านนอก.คอม

เรื่อง แนวทางปฏิบัติการจัดทำหนังสือราชการ (เรียนดี มีความสุข)

<https://www.kroobannok.com/91861>

ใบงานที่2 แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องหนังสือราชการ

การพัฒนาความสามารถเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากหนังสือราชการ ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของสาร.....
- 1.2 หนังสือราชการหน่วยงาน.....
- 1.3 ถึงใคร.....
- 1.4 เรื่องอะไร.....
- 1.5 เลขที่.....
- 1.6 ลงวันที่.....
- 1.7 คำว่า ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร.....
- 2.2 What = อะไร.....
- 2.3 Where = ที่ไหน.....
- 2.4 When = เมื่อไหร่.....
- 2.5 Why = ทำไม.....
- 2.6 How = อย่างไร.....

บทย่อความจากหนังสือราชการ

ความว่า.....
.....
.....
.....
.....

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 3

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากหนังสือราชการที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ หนังสือราชการ
- 1.2 ชื่อเรื่อง ขอขมาใจขอขมาและ 11 ข้อ ทบ ตร ขัง เวลียง ในเขต
- 1.3 ผู้แต่ง สำนักอำนวยการ
- 1.4 ที่มา สำนักอำนวยการ
- 1.5 หน้าใด หน้า ๑๕๐๐๑ / ๑๖๒๓๒๖
- 1.6 ความว่า

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร วังสกลนคร กรมการปกครอง
- 2.2 What = อะไร ขอขมาใจขอขมาและ 11 ข้อ ทบ ตร ขัง เวลียง ในเขต
- 2.3 Where = ที่ไหน สำนักงานอำนวยการ สำนักอำนวยการ
- 2.4 When = เมื่อไหร่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓
- 2.5 Why = ทำไม เรื่อง ขอขมา
- 2.6 How = อย่างไร โดยวิธีขอขมา

บทย่อความจากหนังสือราชการ

ความว่า ๑๕ ๐๕๐๐๑ / ๑๖๒๓๒๖ ขอขมาใจขอขมาและ 11 ข้อ ทบ ตร ขัง เวลียง ในเขต

ขอขมาใจขอขมาและ 11 ข้อ ทบ ตร ขัง เวลียง ในเขต "เรื่อง ขอขมา"

มี ๕ ข้อ ทบ ตร ขัง เวลียง ในเขต ๑๕ ๐๕๐๐๑ / ๑๖๒๓๒๖

วังสกลนคร กรมการปกครอง ๑๕ ๐๕๐๐๑ / ๑๖๒๓๒๖

10

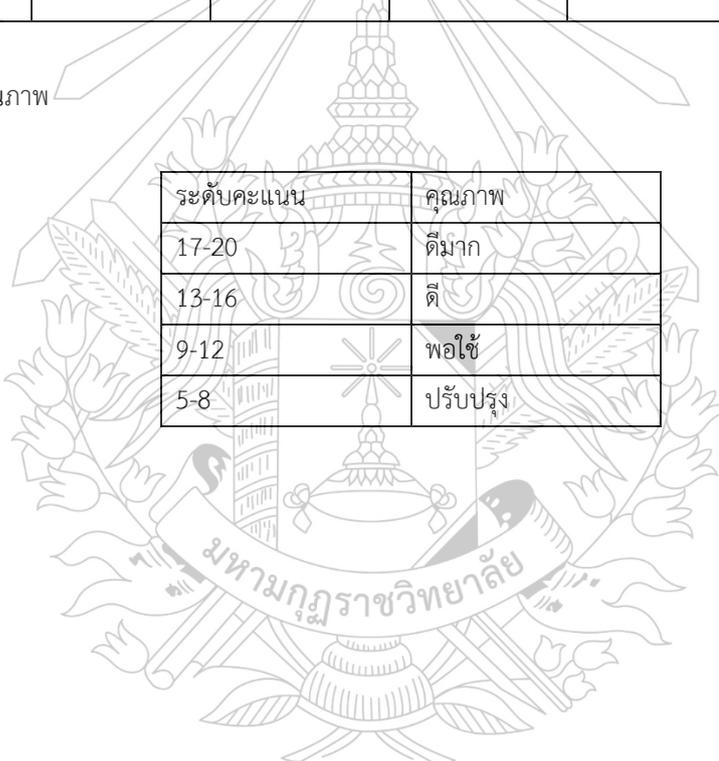
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากหนังสือราชการ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากหนังสือราชการ					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 หนังสือราชการหน่วยงาน 1.3 ถึงใคร 1.4 เรื่องอะไร 1.5 เลขที่ 1.6 ลงวันที่ 1.7 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบตามเทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้

3.2 ใช้คำถูกต้องตามบริบท 3.3 ใช้คำเชื่อมได้เหมาะสมกับเนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับเดียวกันและใช้ภาษาระดับกึ่งทางการขึ้นไป ไม่ใช่ภาษาพูดหรือภาษาถิ่น		ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ภาษา ขาดไป 4 ข้อ
4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำให้นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกดคำ ถูกทุกคำ	เขียนสะกดคำ ผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 3-4 คำ	เขียนสะกด คำผิด 5 คำ	เขียนสะกด คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน 7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง เขียนย่อความจากแถลงการณ์	จำนวน 2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2568	
ผู้สอน พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)		สอนวันที่ 17, 18 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความในงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมง ที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

ชั่วโมงที่ 2

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วยในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากแถลงการณ์	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนส่วนมากเข้าใจเนื้อหา ต่อมาดีใจที่ได้ และทำใบงานได้

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

ส่วนมากนักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น

9.3 แนวทางแก้ไข

ตัดไม้ต้นเล็กที่โคนต้นกล้วยไม้ และ ชี้นอนที่โคนต้นกล้วยไม้

ในทางโรงเรียน

ลงชื่อ..... นพ. กิตติพันธ์ นพ

(พระกิตติพันธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)

(ผู้วิจัย)

10. ความคิดเห็น

เห็นสมควร ๖๒ พค ๖๖

ลงชื่อ.....

(นางสาวศศิธร ดอนชวนชม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๖๖ พค ความเห็นกรม ๖๖ พค ๖๖

ลงชื่อ.....

(นายไมตรี ภูสอดสี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญของเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราโชวาท เป็นต้น

การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิม จะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นกระบวนการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตการวิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน
2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ
3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดย
 - . ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับรัด ได้ใจความ
 - . ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2
 - . ข้อความในเครื่องหมายอัฒภาคให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องหมาย " อัฒภาคในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ
 - . ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้

ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว

ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง

การเรีอนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่นำมาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นการขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่นำมาย่อความ

สำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่นำมาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภทชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....
หน้า.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภทชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....

ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

.....

.....

เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า

.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก ส่วนฉบับต่อ ๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพู่เชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัช พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจฯ ปาฐกถา คำปราศรัย

ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....

เรื่อง.....เนื่องใน.....

ณ.....วันที่.....

ความว่า.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....

เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....

ความว่า.....

ผู้ตอบกล่าวว่า.....

เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....

ตอน.....จาก.....หน้า.....

ความว่า.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 4

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1. นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทแถลงการณ์

.....

.....

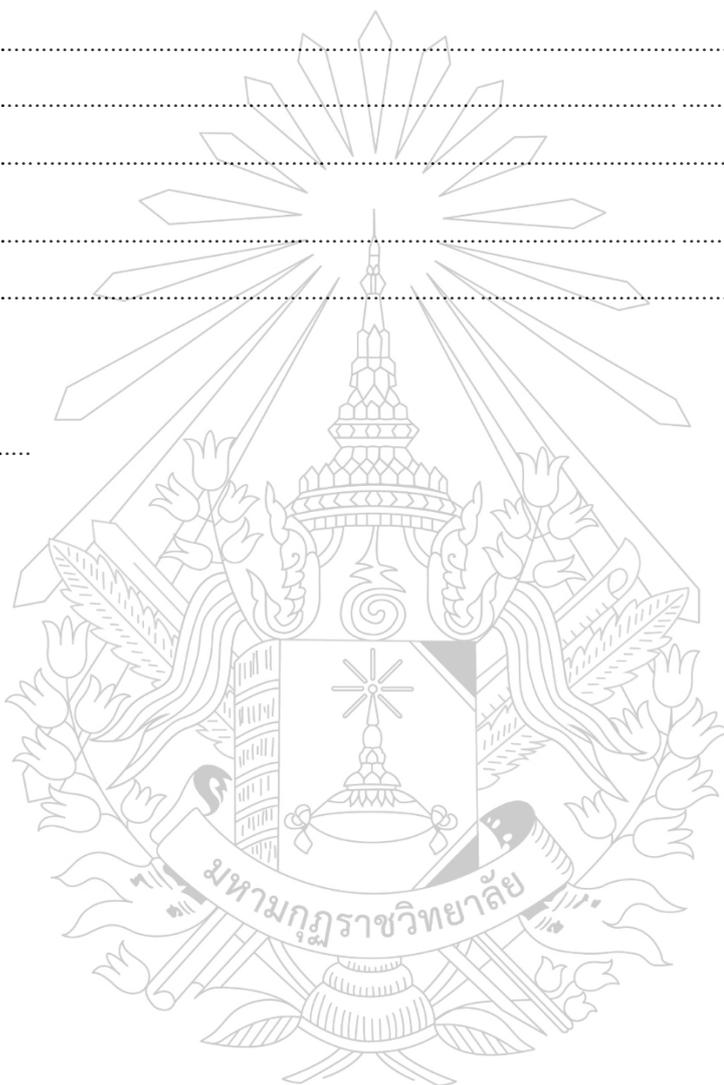
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง แลงการณ
 การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

แถลงการณ์รัฐบาล

“กรณีสถานการณ์ชายแดน ไทย-กัมพูชา”

รัฐบาลขอยืนยันว่า จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นรัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญสูงสุดในการปกป้องอธิปไตย และคุ้มครองบูรณภาพของดินแดนไทยอย่างเต็มที่โดยยึดหลักการในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี สอดคล้องตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และยึดมั่นในหลักมนุษยธรรม

โดยจุดเริ่มต้นของสถานการณ์นี้ เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2568 ในขณะที่กองกำลังฝ่ายไทยลาดตระเวนตามปกติในพื้นที่ฝ่ายไทยซึ่งเป็นแนวที่ถือปฏิบัติเสมอมา แต่ได้เกิดเหตุการณ์ปะทะกันในช่วงเวลาสั้นๆ ระหว่างกองกำลังไทยและกัมพูชา ที่บริเวณช่องนกก จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งสถานการณ์จากการปะทะดังกล่าวทำให้กองกำลังไทยจำเป็นต้องป้องกันตัว และปกป้องพื้นที่อธิปไตยของไทย เป็นการดำเนินการตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

ภายหลังจากเกิดเหตุรัฐบาลทั้งสองฝ่ายได้หารืออย่างใกล้ชิดในทุกระดับรวมถึงนายกรัฐมนตรี ของทั้งสองประเทศได้มีการพูดคุยกันด้วยความหวังดีในสถานการณ์ ผลจากการพูดคุยรัฐบาลทั้งสองฝ่ายเห็นตรงกันว่า จะร่วมมือกันทำให้สถานการณ์กลับสู่ปกติและไม่ลุกลามบานปลาย และเห็นพ้องที่จะใช้กลไกทวิภาคีตรงๆ ที่มีอยู่ในการแก้ไขปัญหา ซึ่งหนึ่งในกลไกนั้นคือกลไก JBC ตามที่ผู้บัญชาการทหารบก ของทั้งสองฝ่ายได้หารือกันไว้ เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2568 ที่ผ่านมา

PPTV Online

แถลงการณ์รัฐบาลกรณีไทย-กัมพูชา ยันปกป้องอธิปไตยเต็มที่ โดยยึดสันติวิธี

<https://shorturl.asia/5EziW>

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง แลกเปลี่ยนการณ์

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา
 คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากแถลงการณ์ ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของสาร.....
- 1.2 ชื่อเรื่อง.....
- 1.3 ผู้ออกหนังสือ.....
- 1.4 ผู้รับ.....
- 1.5 วัน เดือน ปี
- 1.6 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร.....
- 2.2 What = อะไร.....
- 2.3 Where = ที่ไหน.....
- 2.4 When = เมื่อไหร่.....
- 2.5 Why = ทำไม.....
- 2.6 How = อย่างไร.....

บทย่อความจากแถลงการณ์

ความว่า.....

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 4

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากแถลงการณ์ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ... 11 ดวง พงษ์ไม่
- 1.2 ชื่อเรื่อง... 11 ดวง พงษ์ไม่ โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา - ก่อตั้งโดย - ก่อตั้ง
- 1.3 ผู้แต่ง... โรงเรียน
- 1.4 ที่มา... โรงเรียน / PPTV Online
- 1.5 หน้าใด -
- 1.6 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร... โรงเรียน / ใคร - ก่อตั้ง
- 2.2 What = อะไร... 11 ดวง พงษ์ไม่ ก่อตั้ง
- 2.3 Where = ที่ไหน... ตำบลสว่างคงคา จังหวัด...
- 2.4 When = เมื่อไหร่... 22 พฤษภาคม 2568
- 2.5 Why = ทำไม... ได้ดำเนินการ...
- 2.6 How = อย่างไร... โดย คณะผู้บริหาร / ก่อตั้ง

บทย่อความจากแถลงการณ์

ความว่า... โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ได้ดำเนินการ ก่อตั้ง โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ขึ้นที่ตำบลสว่างคงคา จังหวัด...

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ได้ดำเนินการ ก่อตั้ง โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ขึ้นที่ตำบลสว่างคงคา จังหวัด...

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ได้ดำเนินการ ก่อตั้ง โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ขึ้นที่ตำบลสว่างคงคา จังหวัด...

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ได้ดำเนินการ ก่อตั้ง โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ขึ้นที่ตำบลสว่างคงคา จังหวัด...

โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ได้ดำเนินการ ก่อตั้ง โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา ขึ้นที่ตำบลสว่างคงคา จังหวัด...

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 4

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากแถลงการณ์ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขั้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ... *แถลงการณ์*
- 1.2 ชื่อเรื่อง... *แถลงการณ์รัฐบาลคณะราษฎรที่สามเรื่อง โทษ-กัมพูชา*
- 1.3 ผู้แต่ง... *รัฐบาล*
- 1.4 ที่มา... *รัฐบาล / PPTV Online*
- 1.5 หน้าใด
- 1.6 ความว่า

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร... *รัฐบาล / โทษ-กัมพูชา*
- 2.2 What = อะไร... *แถลงการณ์เรื่อง โทษ-กัมพูชา*
- 2.3 Where = ที่ไหน... *ชาวเมืองไทย-กัมพูชา*
- 2.4 When = เมื่อไหร่... *28 พฤษภาคม 2568*
- 2.5 Why = ทำไม... *เรื่องพม่า-พม่า*
- 2.6 How = อย่างไร... *ได้ลงโทรทัศน์ได้ มีคน*

บทย่อความจากแถลงการณ์

ความว่า รัฐบาลได้แจ้งว่า ภายหลังการที่ลงนาม รัฐบาลคณะราษฎรที่สามได้
 ควบคุมในกรณีของ ๐.๐๖๖๖ โดยได้เริ่มต้นตั้งขึ้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2568
 เรื่องพม่า-พม่า ชาวเมืองไทย-กัมพูชา ซึ่งเป็นที่ของประเทศไทย และ ๐.๐๖๖๖
 ภายหลังรัฐบาลที่ลงนามใน ๐.๐๖๖๖ และ ๐.๐๖๖๖ ๐.๐๖๖๖ ๐.๐๖๖๖
 คือ ๐.๐๖๖๖ ตามที่ผู้ลงนามในนามของ ๐.๐๖๖๖ เมื่อ ๒๙ พฤษภาคม 256๘
 ที่ผ่านมากในนามของ ๐.๐๖๖๖

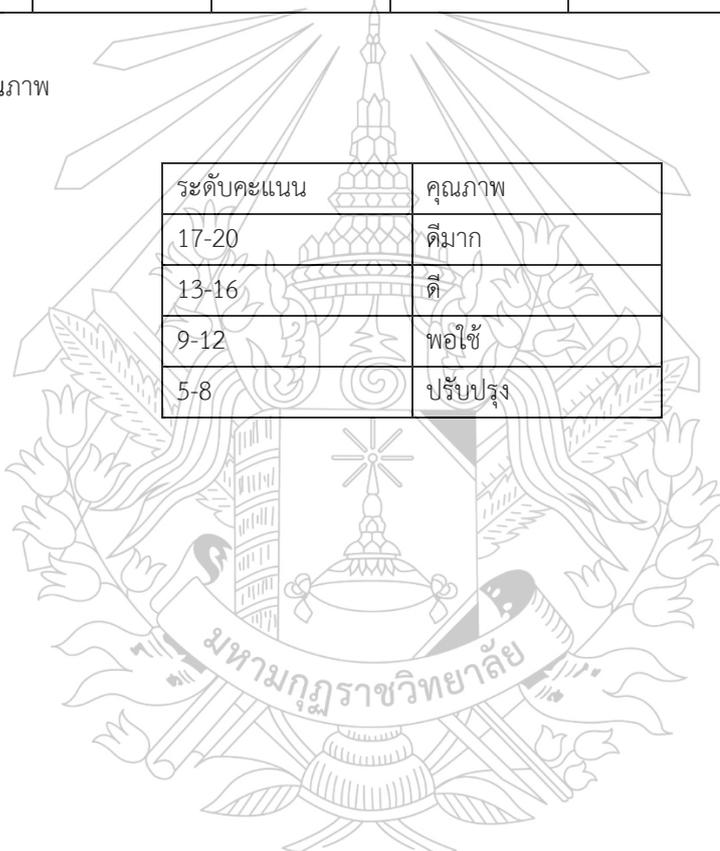
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากแถลงการณ์

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากแถลงการณ์					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 ชื่อเรื่อง 1.3 ผู้ออกหนังสือ 1.4 ผู้รับ 1.5 วัน เดือน ปี 1.6 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ มีองค์ประกอบตาม เทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง 3.2 ใช้คำถูกต้อง ตามบริบท	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 4 ข้อ

3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกุดคำ ถูกทุกคำ	เขียนสะกุดคำ ผิด 1-2 คำ	เขียนสะกุดคำ ผิด 3-4 คำ	เขียนสะกุด คำผิด 5 คำ	เขียนสะกุด คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน 7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เรื่อง เขียนย่อความจากจดหมาย	จำนวน 2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2568	
ผู้สอน พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)		สอนวันที่ 19, 24 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความใบงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

ชั่วโมงที่ 2

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วยในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากจดหมาย	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการสังเกตการเขียนย่อความ เช่น นำเสนอใบงาน ได้ดีจนจำวล

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

หลักการย่อความ กัฬ่า หนัก เร็ว ๐ จากดู กัฬ่า

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราชาวาท เป็นต้น

การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิม จะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นกระบวนการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเคราะห์ วิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน

2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ

3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดย

. ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับ ได้ใจความ

. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2

. ข้อความในเครื่องหมายอัฒภาคให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องๆ"

อัฒภาคในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ

. ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้

ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว

ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง

การเรีอนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นการขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่น่ามาย่อความ

สำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....

หน้า.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แลกการณ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....

ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

.....

.....

เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า

.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก ส่วนฉบับต่อ ๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพู่เชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจน์ ปาฐกถา คำปราศรัย
ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....
เรื่อง.....เนื่องใน.....
ณ.....วันที่.....
ความว่า.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....
เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....
ความว่า.....
ผู้ตอบกล่าวว่า.....

เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มาหน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....
ตอน.....จาก.....หน้า.....
ความว่า.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 5

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1. นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทจดหมาย

.....

.....

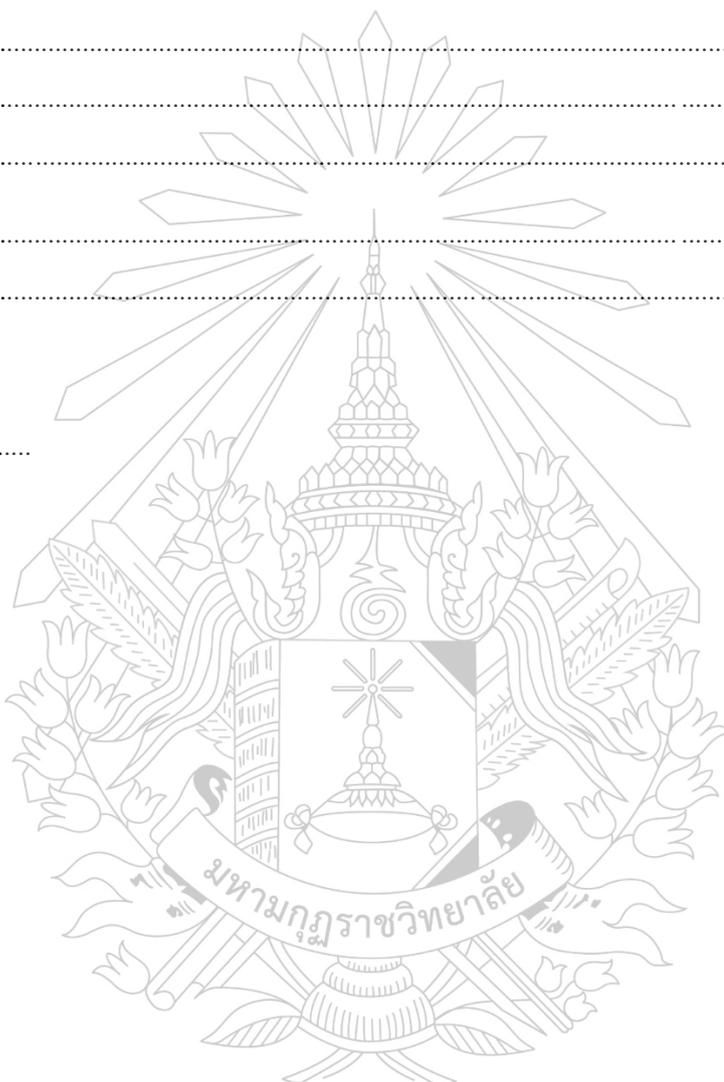
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องจดหมาย

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ตัวอย่างจดหมาย

7+7+7/3 ถนนนครราชสีมา

ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง

จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000

EMAIL kkkkkkkkkkkk@hotmail.com

12 ตุลาคม 2567

สวัสดีเพื่อนรัก

นิกี้ ฉันคิดถึงแกมากเลย เป็นยังไงบ้าง หวังว่าแกและครอบครัวจะสบายดีนะ ไม่ได้คุยกันนานเลย ตั้งแต่ฉันมาอยู่ที่ ญี่ปุ่น ก็ยุ่ง ๆ ตลอด จนไม่มีเวลาได้อัปเดตอะไรเลย

ตอนนี้ชีวิตที่นี่ก็เริ่มลงตัวแล้วนะ ที่ เกียวโต สวยมาก ๆ เลย บรรยากาศต่างจากบ้านเราเยอะเลย ผู้คนก็ใจดี แต่สิ่งที่ฉันประทับใจที่สุดคงเป็นเรื่องการได้ไปดูดอกซากุระ ได้เรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นได้ลองกินอาหารท้องถิ่นที่แปลกๆที่มีเรื่องราวให้ค้นหาไม่รู้จบเลยฉันได้ลองทำงานพาร์ทไทม์ที่ร้านอาหารไทย มันเป็นประสบการณ์ที่เปิดโลกฉันมากจริง ๆ แต่ถึงแม้จะสนุกแค่ไหน ฉันก็ยังคิดถึงช่วงเวลาที่เราเคยอยู่ด้วยกันที่โรงเรียนมัธยมคิดถึงตอนที่เราไปกินไอศกรีมหน้าโรงเรียนและโดนอาจารย์วิทย์ทำโทษให้วิ่งรอบสนามบาส จนเหงื่อออกเปียกเสื้อนักเรียน

ช่วงนี้แกเป็นยังไงบ้าง เรียนต่อที่เมืองไทยในมหาวิทยาลัยมีเพื่อนใหม่เยอะไหม เรียนสนุกหรือเปล่า แก่อย่าปวดหัวกับเรื่องเรียนมากนะฉันเป็นห่วงกลัวแกจะท้อและรักษาสุขภาพด้วยนะฉันต้องไปทำงานพาร์ทไทม์แล้วนะ หากว่างฉันจะเขียนจดหมายถึงแกอีกนะ รักษาตัวด้วยนะคิดถึงเสมอ

รักและคิดถึง

ปิงปอร์น

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องจดหมาย

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากจดหมาย ที่ได้อ่านไปข้างต้น จดหมายของใคร ถึงใคร เรื่อง
อะไร ลงวันที่เท่าไร

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของสาร.....
- 1.2 จดหมายของ.....
- 1.3 ถึงใคร.....
- 1.4 เรื่อง.....
- 1.5 ลงวันที่.....
- 1.6 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร.....
- 2.2 What = อะไร.....
- 2.3 Where = ที่ไหน.....
- 2.4 When = เมื่อไหร่.....
- 2.5 Why = ทำไม.....
- 2.6 How = อย่างไร.....

บทย่อความจากจดหมาย

ความว่า.....
.....
.....
.....
.....
.....

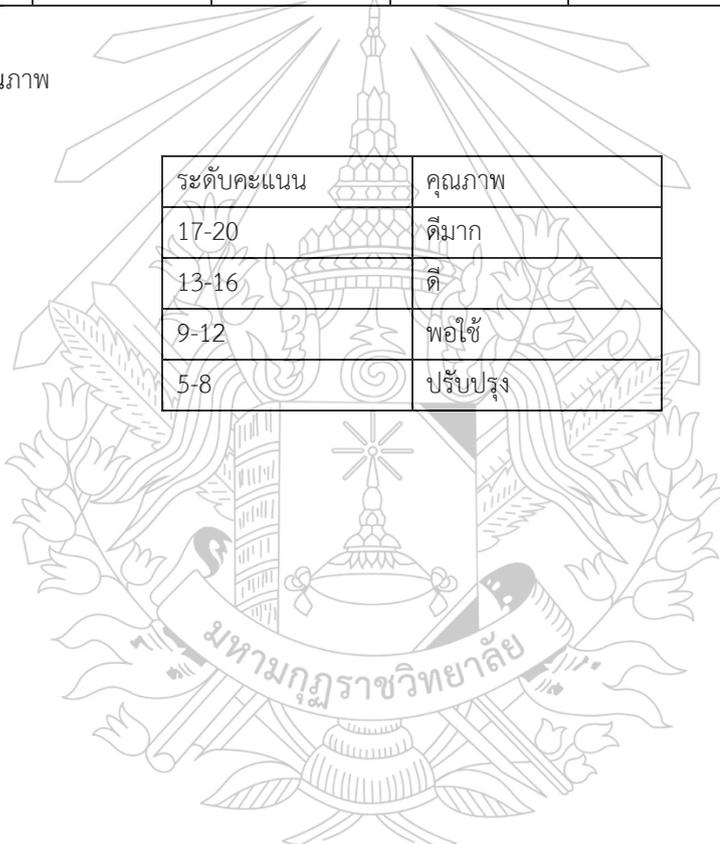
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากจดหมาย

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากจดหมาย					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ	ระบุ	ระบุ	ระบุ	ระบุ	ระบุ
1.1 ประเภทของสาร	ส่วนประกอบส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความได้ครบ	ส่วนประกอบส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความขาดไป	ส่วนประกอบส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความขาดไป	ส่วนประกอบส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความขาดไป	ส่วนประกอบส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความขาดไป
1.2 จดหมายของ	ทุกข้อ	1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ
1.3 ถึงใคร					
1.4 เรื่อง					
1.5 วันที่					
1.6 ความว่า					
2. ส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบตามเทคนิค 5w1h คือ	เขียนส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วนเนื้อหาของการเขียนย่อความขาดไป 4 ข้อ
2.1 Who = ใคร					
2.2 What = อะไร					
2.3 Where = ที่ไหน					
2.4 When = เมื่อไหร่					
2.5 Why = ทำไม					
2.6 How = อย่างไร					
3. หลักการใช้ภาษา	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาขาดไป 4 ข้อ
3.1 ย่อหน้าและเว้นวรรคถูกต้อง					
3.2 ใช้คำถูกต้องตามบริบท					

3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกดคำ ถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำ ผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 3-4 คำ	เขียนสะกด คำผิด 5 คำ	เขียนสะกด คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน 7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ	จำนวน 2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2568	
ผู้สอน พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)		สอนวันที่ 25, 26 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความในงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

ชั่วโมงที่ 2

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วยในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากประวัติ	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนย่อความได้

เพราะได้อ่านและทำความเข้าใจก่อนเขียน

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียนบางคนยังไม่เข้าใจเรื่องย่อความ

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราชาวาท เป็นต้น

การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิม จะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นกระบวนการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตการวิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน
 2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ
 3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดย
 - . ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับรัด ได้ใจความ
 - . ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2
 - . ข้อความในเครื่องหมายอัฒภาคให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องหมาย " สรรพนามบุรุษที่ 2
- อัฒภาคในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ

. ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้

, ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทหรือกรอน ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว

. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง

. การเรี่ยนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นการขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่น่ามาย่อความ

สำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....

หน้า.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....

ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

.....

เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า

.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก ส่วนฉบับต่อ ๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพู่เชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจน์ ปาฐกถา คำปราศรัย

ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....

เรื่อง.....เนื่องใน.....

ณ.....วันที่.....

ความว่า.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....

เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....

ความว่า.....

ผู้ตอบกล่าวว่า.....

เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....

ตอน.....จาก.....หน้า.....

ความว่า.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 6

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1.นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทประวัติ

.....

.....

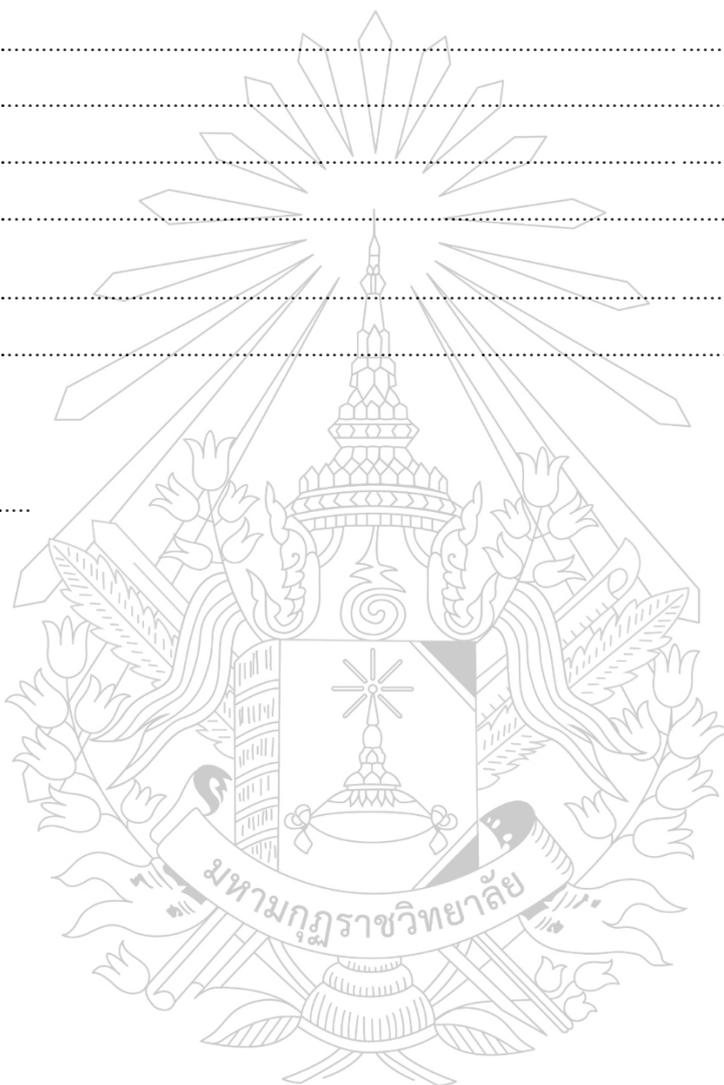
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องประวัติ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระ
ชนมพรรษา 6 รอบ 28 กรกฎาคม 2567

พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิร
เกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
เสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2495 ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวัง
ดุสิต มีพระนามว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ

ทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์เดียว ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอ
ดุยเดชมหाराช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี
พันปีหลวง โดยมีพระราชพิธีสมโภชเดือนและขึ้นพระอู่ในวันที่ 14-15 กันยายน พ.ศ.2495 ณ พระที่
นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

ทรงมีพระเชษฐภคินี คือ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี และพระ
ชนิษฐภคินี คือ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
และสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน
วรขัตติยราชนารี
การศึกษา

ขณะทรงพระเยาว์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเริ่มการศึกษาที่โรงเรียนจิตรลดา ซึ่ง
พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดตั้งขึ้น ณ พระที่นั่งอุดรภาค บริเวณพระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวัง
ดุสิต ก่อนจะย้ายไปยังศูนย์จิตรลดา พระราชวังดุสิตในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ.2509 เสด็จพระราชดำเนินไปทรงศึกษา ณ โรงเรียนคิงส์มีด เมืองซีฟอร์ด แคว้นซัส
เซกส์ สหราชอาณาจักร และโรงเรียนมิลฟีลด์ เมืองสตรีท แคว้นซอมเมอร์เซท จนสำเร็จชั้น
มัธยมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2513 หลังจากนั้น ทรงเข้ารับการศึกษา ระดับเตรียมทหารที่โรงเรียน
คิงส์ เขตพารามัตตา นครซิดนีย์ เครือออสเตรเลีย ในเดือนสิงหาคม พ.ศ.2513 และทรงเข้าศึกษา
วิชาการทหารชั้นสูง ที่วิทยาลัยการทหารดันทรูน กรุงแคนเบอร์รา นครหลวงของออสเตรเลีย ระหว่าง

ปี พ.ศ.2515-2519 ทรงได้รับการถวายสัญญาบัตร จากวิทยาลัยการทหารดันทรูน และปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงร่วมในพิธีด้วย

เมื่อพระชนมายุ 20 พรรษา พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มีพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ เถลิงพระราชอิสริยยศขึ้นเป็น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระองค์ที่ 3 ของไทย เพื่อรับราชสมบัติปกครองราชอาณาจักรสืบสนองพระองค์ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2515 นอกจากนี้ยังทรงศึกษาต่อที่โรงเรียนเสนาธิการทหารบก รุ่นที่ 46 พ.ศ.2520 และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยทรงสำเร็จการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 และยังคงศึกษาต่อที่วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร จากพระอัจฉริยภาพและความสนพระราชหฤทัยด้านการบินและอากาศยาน จึงทรงเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมหลักสูตรทางการทหาร ด้านการบินหลายหลักสูตร อาทิ เครื่องบินปีกหมุนหรือเฮลิคอปเตอร์ รวมทั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงรับการฝึกและศึกษาตามโครงการของกองทัพบก สหรัฐอเมริกา ณ พอร์ตแบรกก์ รัฐนอร์ทแคโรไลนา หลักสูตรนักบินพร้อมรบขั้นพื้นฐาน ไอพ่น T-33 นักกองบิน 1 ผูกบิน 101 หลักสูตรการบินขับไล่ขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการบินขับไล่ขั้นสูงแบบ F-5E/F ณ ฐานทัพอากาศวิลเลียมส์ (Williams Air Force Base) รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา รวมทั้งหลักสูตรการบินรบขั้นสูง และทรงทำการบินเครื่องบินขับไล่ F-5E เข้าแข่งขันใช้อาวุธทางอากาศ ณ สนามฝึกใช้อาวุธทางอากาศชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี นอกจากนี้ยังทรงศึกษาหลักสูตรนักบินพาณิชย์ ทรงได้รับใบอนุญาตเป็นกัปตันเครื่องบินโบอิง 737 ด้วยความสนพระราชหฤทัย และพระวิริยะอุตสาหะ ทำให้ทรงมีพระปรีชาญาณด้านการบินทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จนได้รับการขนานพระนามให้เป็นเจ้าฟ้านักบิน

ทรงพระผนวช

ต่อมาเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2521 ทรงพระผนวช ณ พัทธสีมา พระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดยมีสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ เป็นพระอุปัชฌาย์ สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณสังวร เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และ สมเด็จพระธีรญาณมุนี (ธีร์ ปุณณโก) ถวายอนุสาสน์ และได้ประทับ ณ พระตำหนักปั้นหย่า วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร โดยทรงศึกษาพระธรรมเป็นเวลา 15 วัน จึงทรงลาสิกขา

พระราชกรณียกิจ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร โดยทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ ทั้งด้านงานพระราชพิธีต่าง ๆ ด้านการศาสนา การชลประทาน การแพทย์และสาธารณสุข การศึกษา ด้านสังคมสงเคราะห์ การเกษตร การกีฬา การทหาร และการต่างประเทศ เพื่อแบ่งเบา

พระราชภาระของสมเด็จพระบรมชนกนาถ และสมเด็จพระบรมราชชนนีมาโดยตลอด ด้วยพระวิริยะ
 อุตสาหะและด้วยความมุ่งมั่นตั้งพระราชหฤทัยอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ล้วนเพื่อความ
 เจริญก้าวหน้ามั่นคงของประเทศชาติ และเพื่อความผาสุกของประชาชนชาวไทย

พระปฐมบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เมื่อพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
 เสด็จสวรรคต วันที่ 13 ตุลาคม พุทธศักราช 2559 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้นำความกราบ
 บังคมทูลอัญเชิญ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร ขึ้นทรง
 ราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ 10 แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2559
 และได้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามโบราณราชประเพณี เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2562 โดยได้
 พระราชทาน พระปฐมบรมราชโองการ “เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด และครองแผ่นดินโดย
 ธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป”

Thai PBS

พระราชประวัติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

<https://shorturl.asia/c8l3x>

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ประวัติ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากประวัติ ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของสาร.....
- 1.2 ชื่อเรื่อง.....
- 1.3 ชื่อผู้แต่ง.....
- 1.4 ที่มา.....
- 1.5 หน้าใด.....
- 1.6 คำว่า ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร.....
- 2.2 What = อะไร.....
- 2.3 Where = ที่ไหน.....
- 2.4 When = เมื่อไหร่.....
- 2.5 Why = ทำไม.....
- 2.6 How = อย่างไร.....

บทย่อความจากประวัติ

ความว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 6

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความประวัติที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ... 1 ข้อ. 1 ข้อ
- 1.2 ชื่อเรื่อง... พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คร. 1010 ปี
- 1.3 ผู้แต่ง... Thai Pk 6
- 1.4 ที่มา... Thai Pk 6
- 1.5 หน้าใด.....
- 1.6 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร... พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คร. 10
- 2.2 What = อะไร... เกิดขึ้นที่ประเทศไทย
- 2.3 Where = ที่ไหน... กรุงเทพมหานคร
- 2.4 When = เมื่อไหร่... 2505 / 2507 / 2511
- 2.5 Why = ทำไม... เพราะ...
- 2.6 How = อย่างไร... อย่างไร...

บทย่อความจากประวัติ

ความว่า... พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คร. 10...
 ก.ด. 2515...
 เกิดขึ้นที่ประเทศไทย...
 กรุงเทพมหานคร...
 2505 / 2507 / 2511...
 เพราะ...
 อย่างไร...
 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คร. 10...
 ก.ด. 2515...
 เกิดขึ้นที่ประเทศไทย...
 กรุงเทพมหานคร...
 2505 / 2507 / 2511...
 เพราะ...
 อย่างไร...

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 6

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความประวัติที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขั้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ ประวัติ
- 1.2 ชื่อเรื่อง..... พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพรหมวชิราวุธ
- 1.3 ผู้แต่ง..... Thai PBS
- 1.4 ที่มา..... Thai PBS
- 1.5 หน้าใด.....
- 1.6 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร..... พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพรหมวชิราวุธ 10
- 2.2 What = อะไร..... 16 ปีที่ พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพรหมวชิราวุธ ทรงพระชนม์ชีพ ขมราชเจ้า
- 2.3 Where = ที่ไหน..... พระที่นั่งอัมรินทร์สถาน, โรงเรียนอัสสัมชัญ, โรงเรียนอัสสัมชัญ, วัดเทพศิรินทราวาสราชวรวิหาร
- 2.4 When = เมื่อไหร่..... พ.ศ. 2509, 2521, 2559, 2562
- 2.5 Why = ทำไม..... ทรงเป็นพระอนุชาในรัชกาลที่ 9
- 2.6 How = อย่างไร..... ทรงครองราชย์จากรัชกาลที่ 9 เมื่อรัชกาลที่ 10

บทย่อความจากประวัติ

ความว่า พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงมีพระเชษฐภคินีพระองค์หนึ่งนามว่า พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพรหมวชิราวุธ ทรงประสูติเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2509 ณ พระที่นั่งอัมรินทร์สถาน พระที่นั่งในวังหลวง กรุงเทพมหานคร ทรงเป็นพระอนุชาในรัชกาลที่ 9 ทรงดำรงตำแหน่งพระอัครราชกุมารีในรัชกาลที่ 9 ทรงครองราชย์จากรัชกาลที่ 9 เมื่อรัชกาลที่ 10 ทรงขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ทรงมีพระเชษฐภคินีพระองค์หนึ่งนามว่า พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพรหมวชิราวุธ ทรงประสูติเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2509 ณ พระที่นั่งอัมรินทร์สถาน พระที่นั่งในวังหลวง กรุงเทพมหานคร ทรงเป็นพระอนุชาในรัชกาลที่ 9 ทรงดำรงตำแหน่งพระอัครราชกุมารีในรัชกาลที่ 9 ทรงครองราชย์จากรัชกาลที่ 9 เมื่อรัชกาลที่ 10 ทรงขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ทรงมีพระเชษฐภคินีพระองค์หนึ่งนามว่า พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าพรหมวชิราวุธ ทรงประสูติเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2509 ณ พระที่นั่งอัมรินทร์สถาน พระที่นั่งในวังหลวง กรุงเทพมหานคร ทรงเป็นพระอนุชาในรัชกาลที่ 9 ทรงดำรงตำแหน่งพระอัครราชกุมารีในรัชกาลที่ 9 ทรงครองราชย์จากรัชกาลที่ 9 เมื่อรัชกาลที่ 10 ทรงขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

Handwritten signature and date: 9/11/2562

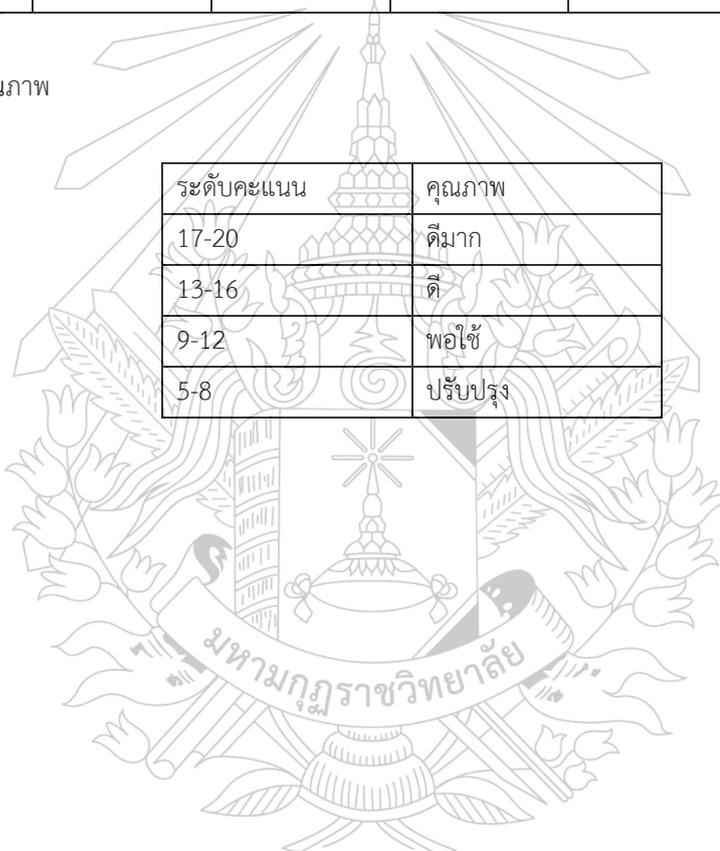
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากประวัติ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากประวัติ					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 ชื่อเรื่อง 1.3 ชื่อผู้แต่ง 1.4 ที่มา 1.5 หน้าใด 1.6 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ มีองค์ประกอบตาม เทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง 3.2 ใช้คำถูกต้อง ตามบริบท	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 4 ข้อ

3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกตคำ ถูกทุกคำ	เขียนสะกตคำ ผิด 1-2คำ	เขียนสะกตคำ ผิด 3-4คำ	เขียนสะกต คำผิด 5 คำ	เขียนสะกต คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียน	กีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่	3
หน่วยการเรียนรู้ที่	1 เรื่อง การเขียนย่อความ	จำนวน	7 แผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่	7 เรื่อง เขียนย่อความจากประวัติ	จำนวน	2 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่	2 ปีการศึกษา 2568		
ผู้สอน	พระกิตติพนธ์ ธมมเมธี (คันที)	สอนวันที่	1,2 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2568

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/4 การเขียนย่อความ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.3/10 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระสำคัญ

การเขียนย่อความ คือการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่กระชับแต่มีใจความสำคัญครบถ้วนสมบูรณ์ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นำมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเอง

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกหลักการเขียนย่อความได้ถูกต้อง (K)
2. เขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)
3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่าของการเขียนย่อความ (A)

5. สาระการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หลักการเขียนย่อความ
2. ด้านทักษะ (Process) การเขียนย่อความใบงานได้
3. ด้านเจตคติ (Attitude) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเห็นคุณค่า

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล

-ร่วมกันตอบคำถามถึงความเข้าใจหลักการเขียนย่อความ

-ศึกษาหลักการวิธีการเขียนย่อความ

2. ขั้นคิดวิเคราะห์และสรุปความรู้

-อ่านเนื้อเรื่องที่จะนำมาเขียนย่อความ

-ครูตั้งคำถามตามหลัก 5W1H ในเรื่องของใบความรู้ที่นักเรียนอ่านไป

มีตัวละครชื่ออะไรบ้าง (Who)

กล่าวถึงเหตุการณ์อะไร (What)

เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน (Where)

เกิดขึ้นเมื่อไหร่ (When)

เพราะอะไรถึงเกิด (Why)

ผลสุดท้ายเป็นอย่างไร (How)

แล้วนักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ก่อนทำใบงาน

3. ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ

-ทำใบงานที่ 1 เขียนย่อสรุปวิธีเขียนย่อความ

-ทำใบงานที่ 2 ลงมือทำใบงานเขียนย่อความที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยใช้เทคนิค

5W1H ที่ครูถามและช่วยกันตอบไปในขั้นที่ 2 มาใช้ในการช่วยเขียนย่อความ

คาบที่ 2 (50 นาที)

4. ขั้นสื่อสารและนำเสนอ

- นำเสนอใบงานการเขียนย่อความ

5. ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่า บริการสังคมและจิตสาธารณะ

-ครูตั้งคำถามสะท้อนความสำคัญของการเขียนย่อความ และความสำคัญของ

5W1H ที่ช่วยในการเขียนย่อความ

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด (ตามจุดประสงค์การเรียนรู้)	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้วัด	เกณฑ์การประเมิน	หมายเหตุ
1. หลักการเขียนย่อความ (K)	วิธีการเขียนย่อความ	ใบงานที่ 1	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
2. สามารถเขียนย่อความได้ถูกต้อง (P)	การทำใบงาน	ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนย่อความจากประวัติ	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนำเสนอใบงาน (A)	นำเสนอใบงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป	

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องหลักการเขียนย่อความ
2. ใบงานการเขียนย่อความ 2 ชิ้น

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

9.1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนเข้าใจเนื้อหา และ สามารถเขียนย่อความ

9.2 ปัญหาและอุปสรรค

นักเรียนบางส่วนยังไม่เข้าใจเนื้อหา

9.3 แนวทางแก้ไข

ครูอ้อ: ชื่นชมเชกเรณูที่คือใจเย็น

ลงชื่อ

พระกิตติพันธ์ ธรรมเมธี

(พระกิตติพันธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)

(ผู้วิจัย)

10. ความคิดเห็น

ดีเยี่ยม 11/11/2564

ลงชื่อ

(นางสาวศศิธร ดอนชวนชม)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ดีเยี่ยม 11/11/2564

ลงชื่อ

(นายไมตรี ภูสอดสี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ใบความรู้ เรื่องการเขียนย่อความ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

การเขียนย่อความ

การย่อความ คือการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง จากนั้นจึงนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของผู้ย่อ ใช้ภาษาที่กระชับเข้าใจง่ายได้ใจความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีเนื้อความเช่นเดียวกับเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

ความสำคัญของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญ เพราะการย่อความช่วยให้สามารถจะจดจำสาระสำคัญเรื่องได้แม่นยำและรวดเร็วและนำมาใช้ทบทวนหรืออ้างอิงใช้ประโยชน์ได้ภายหลัง

ย่อความจากความเรียงร้อยแก้ว คือการย่อความเรียง เช่น นิทาน ตำนาน ประวัติ ปาฐกถา แถลงการณ์ ประกาศ โอวาท พระบรมราโชวาท เป็นต้น

การย่อความจากบทร้อยกรอง คือการย่อความจากบทประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เมื่อย่อแล้วไม่คงรูปคำประพันธ์เดิม จะมีเนื้อความเป็นความเรียงร้อยแก้ว

การย่อความมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประโยชน์ทางตรงคือเป็นการฝึกทักษะการใช้ภาษา ส่วนประโยชน์ทางอ้อม คือ การย่อความเป็นการบวกรับฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตการวิเคราะห์ความรู้ ความคิด และการใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน

แนวทางการย่อความ

1. อ่านเรื่องที่ย่อให้จบอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกอ่านเพื่อรู้เรื่องที่จะย่อนั้นอย่างกว้างๆ ครั้งต่อไปอ่านเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุผลใดจึงทำ ควรจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องหรือเวลาให้ชัดเจน
 2. จับใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า โดยแยกใจความสำคัญออกจากพลความ
 3. นำใจความสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดย
 - . ใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย กระชับรัด ได้ใจความ
 - . ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือใช้ชื่อในเรื่องนั้นโดยตรง ไม่ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ " สรรพนามบุรุษที่ 2
 - . ข้อความในเครื่องหมายอัฒภาคให้เรียบเรียงเป็นเรื่องเล่าไม่ใช่เครื่องหมาย " สรรพนามบุรุษที่ 2
- อัฒภาคในข้อความที่ย่อแล้ว และไม่ใช้อักษรย่อในการย่อความ

. ถ้าเรื่องที่ย่อใช้คำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์ไว้

. ถ้าเรื่องที่ย่อเป็นบทหรือยกเรื่อง ต้องถอดคำประพันธ์ แล้วเขียนย่อเป็นร้อยแก้ว

. ใจความที่ย่อต้องมีชื่อเรื่อง ถ้าไม่มีชื่อเรื่องผู้ย่อความต้องตั้งชื่อเรื่องเอง

. การเรีอนย่อความประกอบด้วยสำคัญสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นส่วนคำนำหรือการขึ้นต้นของย่อความ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบแหล่งที่มาของเรื่องนั้นๆ และส่วนที่สอง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาของย่อความซึ่งจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่และมีเพียงย่อหน้าเดียว

โครงสร้างของย่อความ

โครงสร้างของย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ โดยทั่วไปจะเริ่มต้นด้วยส่วนที่เป็นการขึ้นต้นเพื่อบอกแหล่งที่มาของเรื่อง เพื่อความสะดวกในการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากต้นฉบับและย่อหน้าต่อไปเป็นสาระของเรื่องที่น่ามาย่อความ

สำหรับย่อหน้าแรกซึ่งบอกแหล่งที่มาของเรื่องที่น่ามาย่อมีรายละเอียด ดังนี้

เรื่องที่ย่อเป็นความเรียงร้อยแก้ว เช่น นิยาย นิทาน ตำนาน ประวัติ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

นิทาน.....ของ.....จาก.....

หน้า.....ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่ง กำหนดการ ฯลฯ ต้องบอกประเภท ชื่อเรื่อง ผู้ออกหนังสือ ผู้รับ วันเดือนปีที่ออกหนังสือ ดังนี้

คำสั่งเรื่อง.....ของ.....ถึง.....ลงวันที่.....

ความว่า

เรื่องที่ย่อเป็นจดหมาย ให้บอกว่าเป็นจดหมายของใคร ถึงใคร เรื่องอะไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

จดหมายของ.....ถึง.....เรื่อง.....

ลงวันที่.....ความว่า

.....
.....

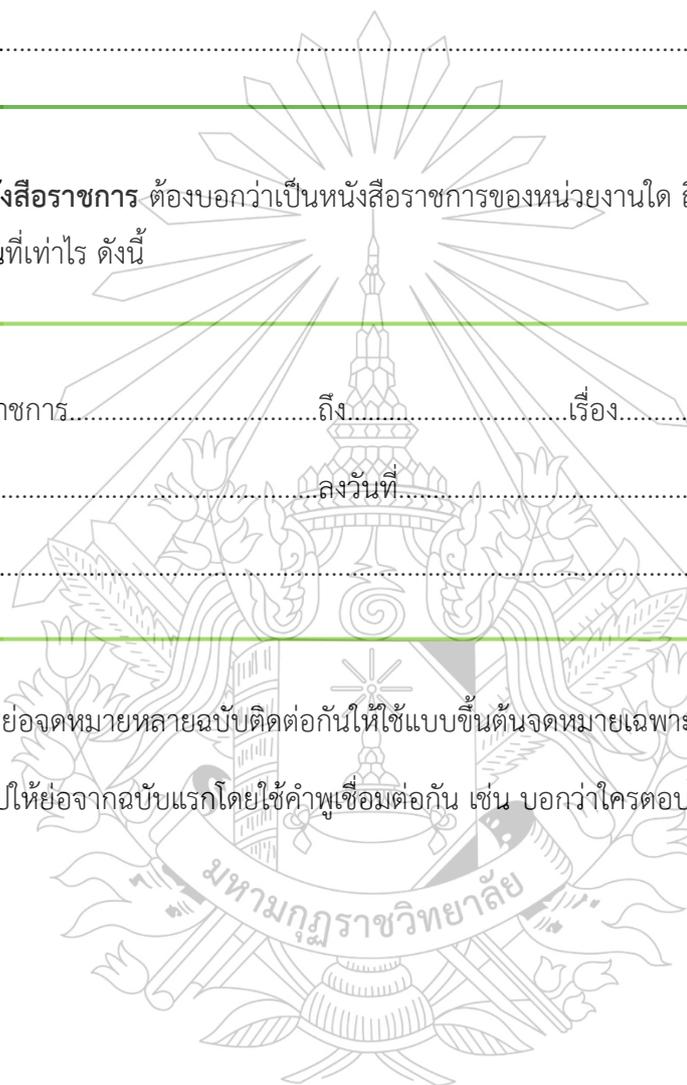
เรื่องที่ย่อเป็นหนังสือราชการ ต้องบอกว่าเป็นหนังสือราชการของหน่วยงานใด ถึงใคร เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร ดังนี้

หนังสือราชการ.....ถึง.....เรื่อง.....

เลขที่.....ลงวันที่.....

ความว่า.....

หมายเหตุ ในการย่อจดหมายหลายฉบับติดต่อกันให้ใช้แบบขึ้นต้นจดหมายเฉพาะฉบับแรก ส่วนฉบับต่อ ๆ ไปให้ย่อจากฉบับแรกโดยใช้คำพหูเชื่อมต่อกัน เช่น บอกว่าใครตอบ เมื่อไร ความว่าอย่างไร

เรื่องที่ย่อเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท สุนทรพจน์ ปาฐกถา คำปราศรัย

ต้องบอกประเภท ผู้กล่าว แสดงแก่ใคร เรื่องอะไร เนื่องในโอกาสใด สถานที่ วันที่ ดังนี้

คำปราศรัยของ.....แก่.....

เรื่อง.....เนื่องใน.....

ณ.....วันที่.....

ความว่า.....

ถ้าเป็นการย่อรายงานที่มีคำปราศรัยของผู้ตอบรับรายงานด้วย อาจย่อเป็นรูปแบบดังนี้

รายงานของ.....ใน.....

เรื่อง.....คำปราศรัยของ.....

ความว่า.....

ผู้ตอบกล่าวว่า.....

เรื่องที่ย่อเป็นบทร้อยกรอง ต้องบอกประเภทของคำประพันธ์ ชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มา หน้าใด ดังนี้

โคลงสี่สุภาพเรื่อง.....ของ.....

ตอน.....จาก.....หน้า.....

ความว่า.....

ใบงานที่ 1 แผนการเรียนรู้ที่ 7

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

1. นักเรียนบอกองค์ประกอบส่วนหัวของการเขียนย่อความประเภทประวัติ

.....

.....

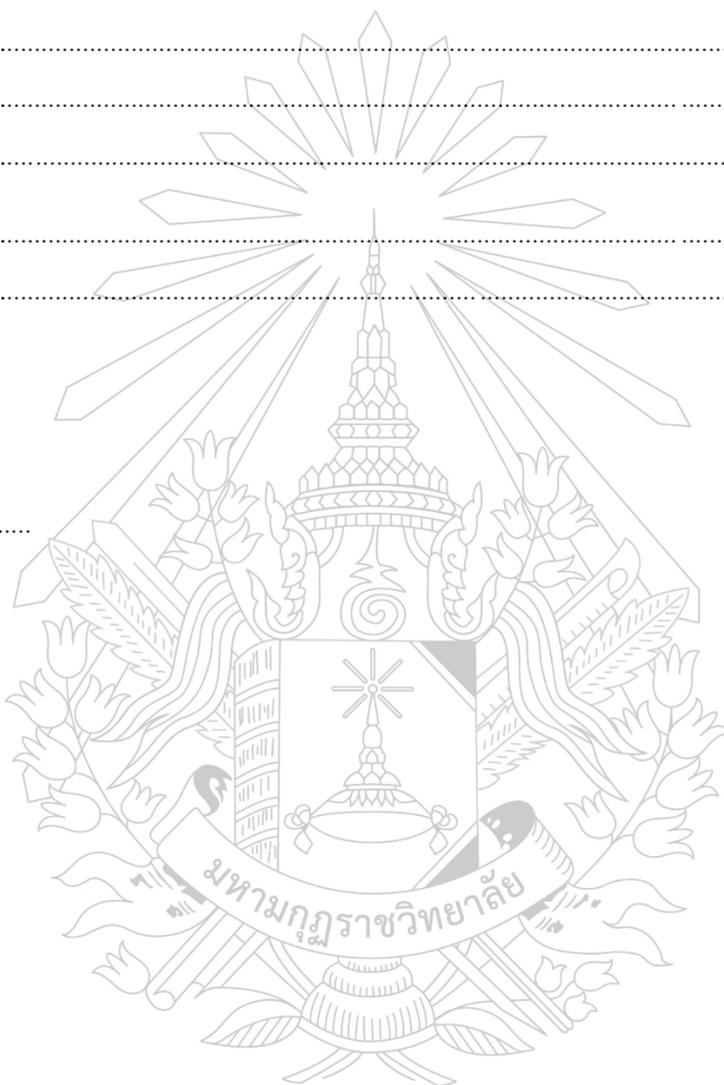
.....

.....

.....

.....

เลขที่.....

ใบความรู้ แผนการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องประวัติ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

พระราชประวัติสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาพระบรมราชินี

เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2521 ณ ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีพระนามเดิมว่า สุทิดา ติตใจ ครอบครัวของพระองค์เป็นชาวไทยเชื้อสายจีน ทรงเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา จากนั้นจึงทรงเข้าศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต ณ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จนจบการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2543 **เริ่มเข้ารับราชการ ตำแหน่ง “พลเอกหญิง”** ต่อมาทรงเข้ารับราชการทหารในหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ทรงดำรงตำแหน่งสูงสุด เป็นรองผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ (อัตรา พลเอกพิเศษ) ทั้งยังทรงได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งดำรงพระอิสริยยศ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ให้ทรงดำรงตำแหน่งเป็นราชองครักษ์เวรในพระองค์และพระบรมวงศานุวงศ์หลายพระองค์

การปฏิบัติหน้าที่ในราชการทหาร ย้อนกลับไปในวันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2557 สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาฯ (ในเวลานั้นคือพลเอกหญิงสุทิดา วชิราลงกรณ) ได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขณะดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในพิธีพระราชทานธงชัยเฉลิมพล วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ได้ตามเสด็จในพิธีส่งเวพระปายในเทศกาลตรุษจีน ณ พระที่นั่งอัมพรสถานฯ และปรากฏตัวอีกครั้งในวันประสูติพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ ในปีเดียวกัน ต่อมาวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2559 ทางกองพระราชพิธีสำนักพระราชวังได้เผยแพร่รายงานการเสด็จพระราชดำเนินที่พระองค์ได้ตามเสด็จพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติไปทอดพระเนตรพระราชวังบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และพลเอกหญิงสุทิดา วชิราลงกรณ ได้รับพระราชทานพระอิสริยยศเพิ่มเติมเป็น วชิราลงกรณ ณ อยุธยา (มีหมายกำหนดการระบุชื่อสกุลดังกล่าวมาตั้งแต่เดือนมิถุนายนปีเดียวกัน) วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2559 โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขณะที่ยังทรงเป็นสยามมกุฎราชกุมาร พร้อมพระบรมวงศานุวงศ์ในพระราชพิธีถือน้ำพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ต่อมาในวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 พระองค์ทรงนำทำการแสดงทางทหารประกอบ

ดนตรี “ราชวัลลภ เริงระบำ” (Hop to the Bodies Slams) ในงานวันราชวัลลภได้อย่างสง่างามและเข้มแข็ง ในฐานะผู้บังคับบัญชาการกองผสม วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2560 มีพระราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ปฐมจุตุลจอมเกล้า (ฝ่ายใน) ให้แก่ พลเอกหญิง สุจิตา วชิราลงกรณ์ ณ อยุธยา อีกทั้งได้รับพระราชทานพระอิสริยยศเพิ่มเติมเป็น ท่านผู้หญิงสุจิตา วชิราลงกรณ์ ณ อยุธยา

สถาปนาเป็นสมเด็จพระราชินีสุทิดา 1 พ.ศ. 62 วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 ทรงประกอบพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสกับพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต จึงทรงได้รับการสถาปนาเป็น “สมเด็จพระราชินีสุทิดา” ทรงดำรงตำแหน่งพระอิสริยยศ ฐานันดรศักดิ์แห่งพระราชวงศ์ ต่อมาในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2562 พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ สถาปนาเฉลิมพระเกียรติยศสมเด็จพระราชินีสุทิดาขึ้นเป็น “สมเด็จพระบรมราชินี” ทรงพระนามว่า “สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี” “สมเด็จพระราชินี” องค์ที่ 7 แห่งราชวงศ์จักรี

ทรงเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยราชการในพระองค์ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมการบังคับบัญชาหน่วยราชการในพระองค์ ข้าราชการและข้าราชการบริพารในกรมกิจการในพระบรมวงศานุวงศ์ ขึ้นตรงกับ สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี ตั้งแต่วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2562 เป็นต้นไป โดยพระองค์เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการ ดังนี้

- กองราชเลขาธิการในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
- กองราชสำนักสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
- กองศิลปาชีพ
- สถาบันสิริกิติ์
- มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- นางสนองพระโอษฐ์และคุณข้าหลวงในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย

<https://shorturl.asia/Ea5YS>

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องประวัติ

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากประวัติ ที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของสาร.....
- 1.2 ชื่อเรื่อง.....
- 1.3 ชื่อผู้แต่ง.....
- 1.4 ที่มา.....
- 1.5 หน้าใด.....
- 1.6 คำว่า ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร.....
- 2.2 What = อะไร.....
- 2.3 Where = ที่ไหน.....
- 2.4 When = เมื่อไหร่.....
- 2.5 Why = ทำไม.....
- 2.6 How = อย่างไร.....

บทย่อความจากประวัติ

ความว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างใบงาน

ใบงานที่ 2 แผนการเรียนรู้ที่ 7

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความประวัติที่ได้อ่านไปข้างต้น

1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความ

- 1.1 ประเภทของเรื่องที่เขียนย่อความ ประวัติ
- 1.2 ชื่อเรื่อง พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสิริภาจุฑาภรณ์ พระบรมราชธิดา
- 1.3 ผู้แต่ง สมชาย พงษ์พานิช
- 1.4 ที่มา ราชบัณฑิตยสถาน
- 1.5 หน้าใด.....
- 1.6 ความว่า.....

2. ส่วนเนื้อหา

- 2.1 Who = ใคร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- 2.2 What = อะไร พระราชโอรส
- 2.3 Where = ที่ไหน วังหลวง
- 2.4 When = เมื่อไหร่ พ.ศ. 2521 / 2557 / 2559 / 2560 / 2562
- 2.5 Why = ทำไม เพราะเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- 2.6 How = อย่างไร เป็นพระชายา

บทย่อความจากประวัติ

ความว่า สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระราชสมภพเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ณ เมืองจันทบุรี พระองค์มีพระนามเดิมว่า สิริกิติ์ สิริประพัทธ์เสนาบดี

ในโอกาสที่ทรงดำรงตำแหน่งราชกุมารีของประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มีพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระราชินีนาถแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระราชสมภพเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ณ เมืองจันทบุรี พระองค์มีพระนามเดิมว่า สิริกิติ์ สิริประพัทธ์เสนาบดี

ทรงดำรงตำแหน่งราชกุมารีของประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มีพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระราชินีนาถแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

ทรงดำรงตำแหน่งราชกุมารีของประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มีพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระราชินีนาถแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

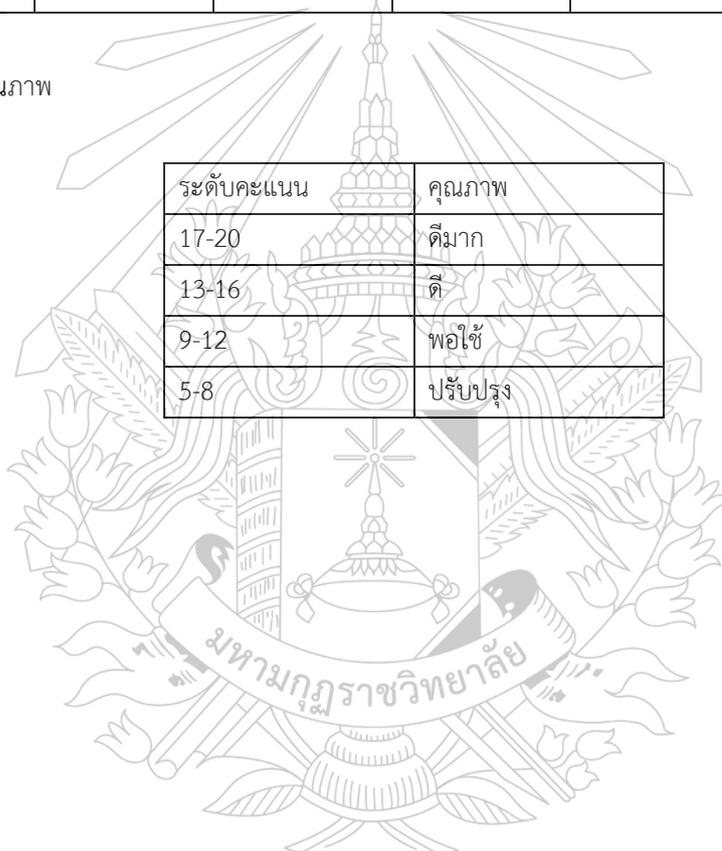
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากประวัติ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากประวัติ					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 ชื่อเรื่อง 1.3 ชื่อผู้แต่ง 1.4 ที่มา 1.5 หน้าใด 1.6 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ มีองค์ประกอบตาม เทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของการ เขียนย่อความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง 3.2 ใช้คำถูกต้อง ตามบริบท	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 4 ข้อ

3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกตคำ ถูกทุกคำ	เขียนสะกตคำ ผิด 1-2คำ	เขียนสะกตคำ ผิด 3-4คำ	เขียนสะกต คำผิด 5 คำ	เขียนสะกต คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

แบบทดสอบหลังเรียน อัตนัยข้อที่ 1

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจงข้อที่ 1 นักเรียนอ่านนิทานเรื่องก่องข้าวน้อยฆ่าแม่ แล้วเขียนย่อความ

ข้อที่ 1 นิทานเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วในฤดูฝน มีการเตรียมปักดำกล้าข้าว ทุกครอบครัวจะออกไปไถนา เตรียมการเพาะปลูก มีครอบครัวของชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังจะไปปฏิบัติภารกิจ เช่นเดียวกัน วันหนึ่งเขาไถนาอยู่นานจนสายตะวันขึ้นสูงแล้ว เขารู้สึกเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียมากกว่าปกติและหิวข้าวมากกว่าทุกวัน ปกติแล้วแม่ผู้ชราจะมาส่งข้าวให้ทุกวัน แต่วันนี้กลับมาช้าผิดปกติเขา จึงหยุดไถนา เข้ามาพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ปล่อยให้พายุไปกินหญ้า สายตาเหมือนมองไปทางบ้านรอคอย แม่ที่จะมาส่งข้าวด้วยความรู้สึกกระวนกระวายใจ ยิ่งสายตะวันขึ้นสูงแดดยิ่งร้อนความหิวกระหายยิ่งทวีคูณขึ้น

ทันใดนั้นเขามองเห็นแม่เดินเลียบมาตามคันนา พร้อมกับก่องข้าวน้อย เขารู้สึกไม่พอใจที่แม่เอาก่องข้าวน้อยนั้นมาช้ำมาก ด้วยความหิวกระหายจนตาเล้าอารมณ์พลุ่งพล่าน เขาคิดว่าในก่องข้าวน้อยนั้นคงกินไม่อิ่มเป็นแน่ จึงเอ่ยต่อว่าแม่ของตนว่า

“อีแก่มึงไปทำอะไรอยู่ถึงมาส่งข้าวให้กูกินช้ำนัก ก่องข้าวก็เอามาแต่ก่องน้อยๆ กูจะกินอิมหรือ”

ผู้เป็นแม่เอ่ยปากตอบลูกว่า

“ถึงก่องข้าวจะน้อยแต่ก็ น้อยต่อนั่นแน่นใน ดอกลูกเอ๋ย ลองกินดูก่อน”

ด้วยความหิว ความเหน็ดเหนื่อย ความโมโหหือ้อตาลาย ไม่ยอมฟังเสียงใดๆเกิดบันดาลโทสะอย่างแรง จึงคว้าไม้เข้าตีแม่ที่แก่ชราล้มลงแล้วเดินไปกินข้าวจนอิม แต่แล้วข้าวยังไม่หมดก่อง จึงรู้สึกผิดชอบชั่วดีรีบไปดูอาการของแม่ และเข้ามาสวมกอดแม่ชายหนุ่มร้องไห้โฮ สำนึกผิดที่ฆ่าแม่ของตนด้วยอารมณ์เพียงชั่ววูบ เมื่อชายหนุ่มปลงศพแม่แล้วขอร้องซักขานญาติมิตรชาวบ้าน ช่วยกันปั้นอิฐก่อเป็นธาตุเจดีย์บรรจุอัฐิแม่ไว้จึงให้ชื่อว่า “ธาตุก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” จนตราบทุกวันนี้

ข้อมูล : folktale

13 ก.พ. 2561

<https://shorturl.asia/qDnOd>

แบบทดสอบหลังเรียน อัตนัย ข้อที่ 2

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจงข้อที่ 2 นักเรียนอ่านประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์ แล้วเขียนย่อความ

ข้อที่ 2 เรื่อง ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์

สมัย กรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ.2310 พระเจ้าองค์เวียงจันทน์แห่งนครเวียงจันทน์ ได้สิ้นพระชนม์ โอรสท้าวเพี้ยเมืองแสนได้ยกกองทัพเข้ายึดเมืองเวียงจันทน์และได้สถาปนา ขึ้นเป็น พระเจ้าแผ่นดิน สืบแทน ทรงพระนามว่า "พระเจ้าศิริบุญสาร" พ.ศ. 2320 ท้าวโสมพะมิตร และ อุปราชเมืองแสน ฮ่องโปง เมืองแสนหน้าจ้ำเกิดขัดใจกับพระเจ้าศิริบุญสาร จึงรวบรวมผู้คนอพยพจากดินแดนทางฝั่ง ซ้ายแม่น้ำโขง ข้ามมาตั้งบ้านเรือนบริเวณลุ่มน้ำก่ำแถบบ้านพรรณา (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัด สกลนคร) ต่อมาท้าวศิริบุญสารได้ยกกองทัพติดตามมา ท้าวโสมพะมิตรจึงอพยพต่อไปโดยแยกเป็น 2 สาย คือ สายที่ 1 มี เมืองแสนหน้าจ้ำเป็นหัวหน้า อพยพไปทางทิศตะวันออกสมทบกับพระวอหลบหนี ไปจนถึงนครจำปาศักดิ์ขอพึ่งบารมี ของ พระเจ้าหลวงแห่งนครจำปาศักดิ์ และตั้งบ้านเรือน ณ ดอน ค้อนทอง ต่อมาเรียกว่า "ค่ายบ้านคูบ้านแก" ในปี พ.ศ. 2321 พระเจ้าศิริบุญสาร ให้เพี้ยสรรคสุโขยกกองทัพมาปราบ พระวอตายในสนามรบ ผู้คนที่เหลือจึงอพยพไปอยู่ในเกาะกลางลำแม่น้ำมูล ชื่อว่า "ดอนมดแดง" (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี)

สายที่ 2 มีท้าวโสมพะมิตรเป็นหัวหน้า ได้อพยพข้ามสันเขาภูพานลงมาทางใต้ และตั้ง บ้านเรือนอยู่ที่บ้านกลางหมื่น ต่อมาท้าวโสมพะมิตร ได้ส่งท้าวตรีและคณะ ออกเสาะหาชัยภูมิที่จะ สร้างเมืองใหม่ใช้เวลาประมาณปีเศษจึงพบทำเลที่เหมาะสม คือบริเวณลำน้ำป่าวและเห็นว่าแก่งสำโรง ชายสงเปลือยมีดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ จึงอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือนและได้จัดตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

พ.ศ. 2336 ท้าวโสมพะมิตรได้ นำเครื่องบรรณาการ คือ กาน้ำสัมฤทธิ์ เข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี และขอตั้งบ้านแก่ง สำโรงขึ้นเป็นเมือง ได้รับพระราชทานนามว่า "กาฬสินธุ์" และได้แต่งตั้งให้ ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระ ยายชัยสุนทร"

พ.ศ. 2437 สมัยพระยาชัยสุนทร (ท้าวเก) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเป็นแบบ เทศาภิบาล มี มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และให้เมืองกาฬสินธุ์ เป็น "อำเภออุทัยกาฬสินธุ์" ขึ้นกับ จังหวัดร้อยเอ็ด

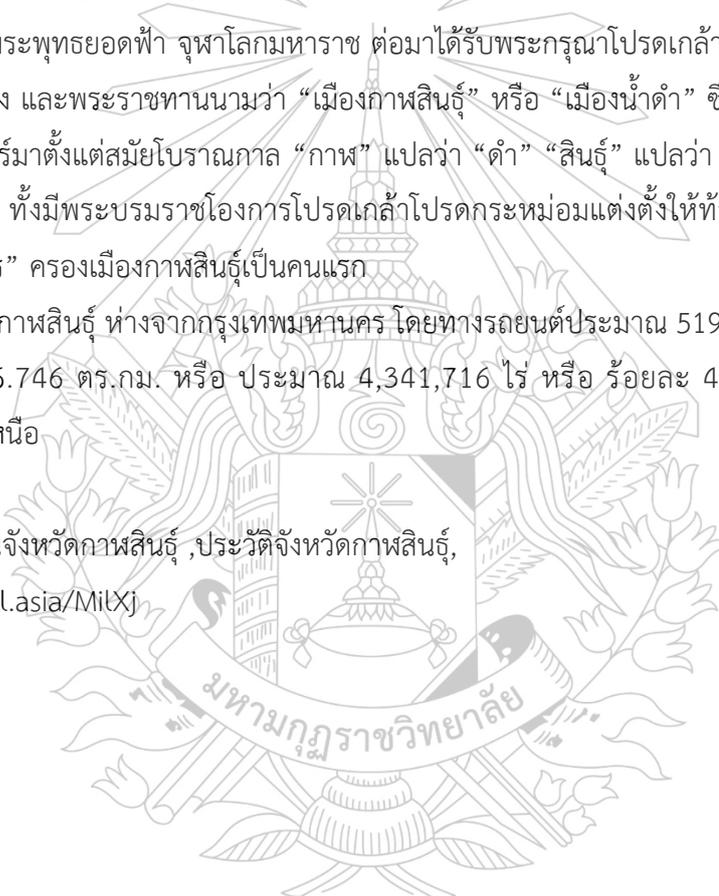
วันที่ 1 สิงหาคม 2456 ได้ยกฐานะอำเภออุทัยกาฬสินธุ์เป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" ให้มีอำนาจปกครอง อำเภออุทัยกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอภูพานารายณ์ อำเภอ กมลาไสย และอำเภอยางตลาด โดยให้ขึ้นต่อมณฑลร้อยเอ็ด

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2474 จังหวัดกาฬสินธุ์ถูกยุบเป็นอำเภอ ขึ้นกับจังหวัดมหาสารคาม และ 1 ตุลาคม 2490 ได้ยกฐานะเป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" จนถึงปัจจุบัน

กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทางโบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ 1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไพร่พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่า เรียกว่า “บ้านแก่งสำโรง” แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาลงกรณ์ราช ต่อมาได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำดำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล “กาฬ” แปลว่า “ดำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำดำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรก

จังหวัด กาฬสินธุ์ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,946.746 ตร.กม. หรือ ประมาณ 4,341,716 ไร่ หรือ ร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูล: สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์ , ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์,
<https://shorturl.asia/MilXj>

แบบทดสอบหลังเรียน อัตนัยข้อที่ 3

การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจงข้อที่ 3 นักเรียนอ่านเรื่อง พระราชดำรัส แล้วเขียนย่อความ

ข้อที่ 3 เรื่อง เรื่อง พระราชดำรัส

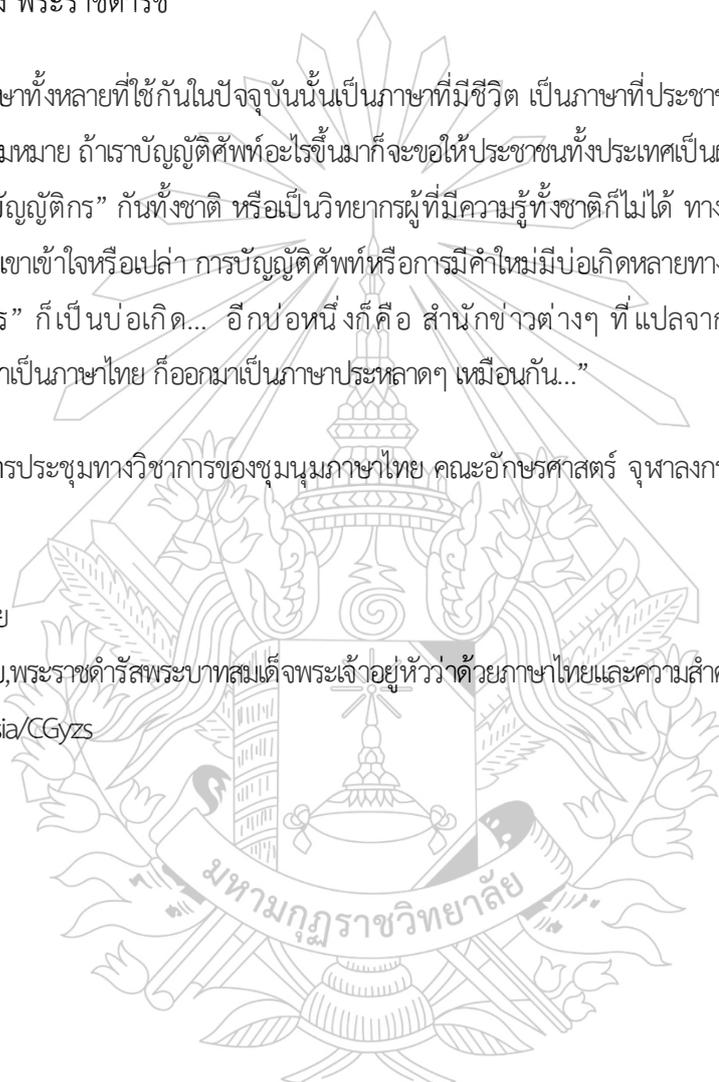
“ภาษาไทยหรือภาษาทั้งหลายที่ใช้กันในปัจจุบันนี้เป็นภาษาที่มีชีวิต เป็นภาษาที่ประชาชนใช้ ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงในความหมาย ถ้าเราบัญญัติศัพท์อะไรขึ้นมาก็จะขอให้ประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้ที่มีความคิดในด้านภาษาเป็น “ศัพท์บัญญัติกร” กันทั้งชาติ หรือเป็นวิทยากรผู้ที่มีความรู้ทั้งชาติก็ไม่ได้ ทางที่ดีเราบัญญัติศัพท์แล้วก็ต้องลองดูว่าเขาเข้าใจหรือเปล่า การบัญญัติศัพท์หรือการมีคำใหม่มีบ่อเกิดหลายทางท่านทั้งหลายที่เป็น “ศัพท์บัญญัติกร” ก็เป็นบ่อเกิด... อีกบ่อหนึ่งก็คือ สำนักข่าวต่างๆ ที่แปลจากภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ก็ออกมาเป็นภาษาประหลาดๆ เหมือนกัน...”

พระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 29 กรกฎาคม 2505

เผยแพร่ที่ข้อมูลโดย

สมาคมครูภาษาไทย, พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าด้วยภาษาไทยและความสำคัญของหนังสือ

<https://shorturl.asia/CGyzs>

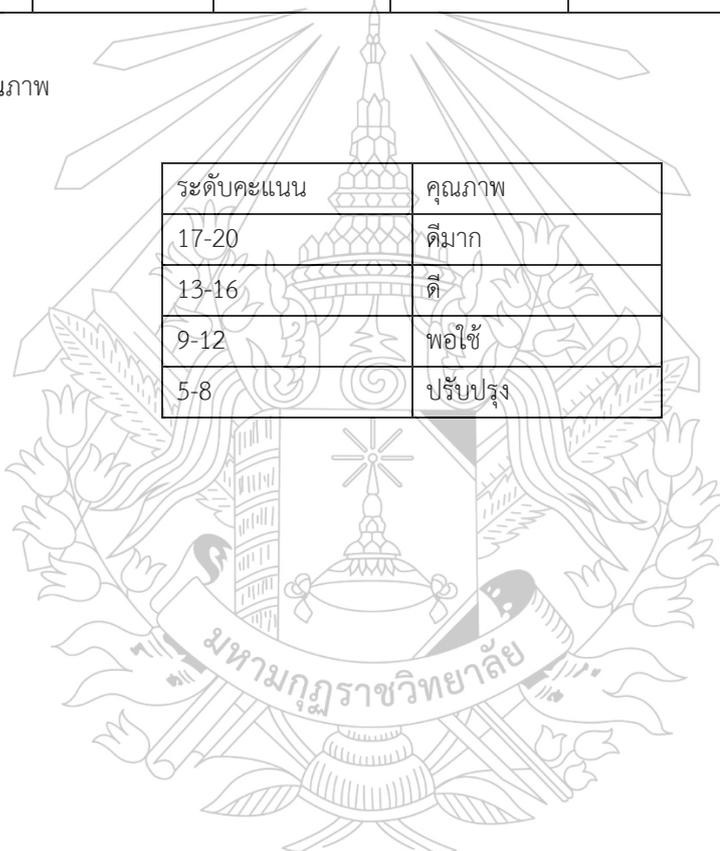
เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนย่อความจากนิทาน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความสามารถการเขียนย่อความจากนิทาน					
1. ส่วนขึ้นต้นของการเขียนย่อความมีองค์ประกอบคือ 1.1 ประเภทของสาร 1.2 ชื่อเรื่อง 1.3 ผู้แต่ง 1.4 ที่มา 1.5 เลขหน้า 1.6 ความว่า	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความได้ครบ ทุกข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	ระบุ ส่วนประกอบ ส่วนขึ้นต้นของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
2. ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ มีองค์ประกอบตาม เทคนิค 5w1h คือ 2.1 Who = ใคร 2.2 What = อะไร 2.3 Where = ที่ ไหน 2.4 When = เมื่อไหร่ 2.5 Why = ทำไม 2.6 How = อย่างไร	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ได้ครบทุกข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 1 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 2 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 3 ข้อ	เขียนส่วน เนื้อหาของ การเขียนย่อ ความ ขาดไป 4 ข้อ
3. หลักการใช้ ภาษา 3.1 ย่อหน้าและ เว้นวรรคถูกต้อง 3.2 ใช้คำถูกต้อง ตามบริบท	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษาทุกข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 1 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องตาม หลักการใช้ ภาษา ขาดไป 4 ข้อ

3.3 ใช้คำเชื่อมได้ เหมาะสมกับ เนื้อความ 3.4 ใช้ภาษาระดับ เดียวกันและใช้ ภาษาระดับกึ่ง ทางการขึ้นไป ไม่ใช่ ภาษาพูดหรือภาษา ถิ่น					
4. การเขียนสะกด คำ (เขียนผิดซ้ำ ให้ นับเป็น 1 คำ)	เขียนสะกดคำ ถูกทุกคำ	เขียนสะกด คำผิด 1-2 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 3-4 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 5 คำ	เขียนสะกด คำผิด 6 คำขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ระดับคะแนน	คุณภาพ
17-20	ดีมาก
13-16	ดี
9-12	พอใช้
5-8	ปรับปรุง

แบบทดสอบหลังเรียน

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

คำชี้แจง นักเรียนเขียนย่อความจากเนื้อเรื่องจำนวน 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 นิทานเรื่อง ก่องข้าวน้อยฆ่าแม่

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วในฤดูฝน มีการเตรียมปักดำกล้าข้าว ทุกครอบครัวจะออกไปไถนา เตรียมการเพาะปลูก มีครอบครัวของชายหนุ่มคนหนึ่งที่กำลังจะไปปฏิบัติภารกิจ เช่นเดียวกัน วันหนึ่งเขาไถนาอยู่นานจนสายตะวันขึ้นสูงแล้ว เขารู้สึกเหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียมากกว่าปกติและหิวข้าวมากกว่าทุกวัน ปกติแล้วแม่ผู้ซื่อสัตย์จะมาส่งข้าวให้ทุกวัน แต่วันนี้กลับมาช้าผิดปกติเขา จึงหยุดไถนา เข้ามาพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ปล่อยให้พายุไปกินหญ้า สายตาเหม่อลอยไปทางบ้านรอคอย แม่ที่จะมาส่งข้าวด้วยความรู้สึกกระวนกระวายใจ ยิ่งสายตะวันขึ้นสูงแดดยิ่งร้อนความหิวกระหายยิ่งทวีคูณขึ้น

ทันใดนั้นเขามองเห็นแม่เดินเลียบมาตามคันนา พร้อมกับก่องข้าวน้อย เขารู้สึกไม่พอใจที่แม่เอาก่องข้าวน้อยนั้นมาช้ำมาก ด้วยความหิวกระหายจนตาเลอะลางพละพละ เขาคิดว่าในก่องข้าวน้อยนั้นคงกินไม่อิ่มเป็นแน่ จึงเอ่ยต่อว่าแม่ของตนว่า

“อ๊แม่ไปทำอะไรอยู่ถึงมาส่งข้าวให้กินกินซัก ก่องข้าวก็เอามาแต่ก่องน้อยๆ กูจะกินอิ่มหรือ”

ผู้เป็นแม่เอ่ยปากตอบลูกว่า

“ถึงก่องข้าวจะน้อยแต่ก็ น้อยต่อนั่นแน่นใน ดอกลูกเอ๋ย ลองกินดูก่อน”

ด้วยความหิว ความเหน็ดเหนื่อย ความโมโหหิวอืดตาย ไม่ยอมฟังเสียงใดๆเกิดบันดาลโทสะอย่างแรง จึงคว้าไม้เข้าตีแม่ที่แก่ชราล้มลงแล้วเดินไปกินข้าวจนอิ่ม แต่แล้วข้าวยังไม่หมดก่อง จึงรู้สึกผิดชอบชั่วดีรีบไปดูอาการของแม่ และเข้ามาสวมกอดแม่ชายหนุ่มร้องไห้โฮ สำนึกผิดที่ฆ่าแม่ของตนด้วยอารมณ์เพียงชั่ววูบ เมื่อชายหนุ่มปลงศพแม่แล้วขอร้องซักขวนญาติมิตรชาวบ้าน ช่วยกันปั้นอิฐก่อเป็นธาตุเจดีย์บรรจุอัฐิแม่ไว้จึงให้ชื่อว่า “ธาตุก่องข้าวน้อยฆ่าแม่” จนตราប់ทุกวันนี้

ผู้เผยแพร่ข้อมูล : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

13 ก.พ. 2561

<https://shorturl.asia/qDnOd>

ข้อที่ 2 เรื่อง ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์

สมัย กรุงธนบุรีประมาณ พ.ศ.2310 พระเจ้าองค์เวียงตาแห่งนครเวียงจันทน์ ได้สิ้นพระชนม์ โอรสทำวเพี้ยเมืองแสนได้ยกกองทัพเข้ายึดเมืองเวียงจันทน์และได้สถาปนา ขึ้นเป็น พระเจ้าแผ่นดิน สืบแทน ทรงพระนามว่า "พระเจ้าศิริบุญสาร" พ.ศ. 2320 ท้าวโสมพะมิตร และ อุปราชเมืองแสน ฮ่องโปง เมืองแสนหน้าจ้ำเกิดขัดใจกับพระเจ้าศิริบุญสาร จึงรวบรวมผู้คนอพยพจากดินแดนทางฝั่ง ซ้ายแม่น้ำโขง ข้ามมาตั้งบ้านเรือนบริเวณลุ่มน้ำก่ำแถบบ้านพรรณา (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัด สกลนคร) ต่อมาท้าวศิริบุญสารได้ยกกองทัพติดตามมา ท้าวโสมพะมิตรจึงอพยพต่อไปโดยแยกเป็น 2 สาย คือ สายที่ 1 มี เมืองแสนหน้าจ้ำเป็นหัวหน้า อพยพไปทางทิศตะวันออกสมทบกับพระวอหลบหนี ไปจนถึงนครจำปาศักดิ์ขอพึ่งบารมี ของ พระเจ้าหลวงแห่งนครจำปาศักดิ์ และตั้งบ้านเรือน ณ ดอน ค้อนกอง ต่อมาเรียกว่า "ค่ายบ้านคูบ้านแก" ในปี พ.ศ. 2321 พระเจ้าศิริบุญสาร ให้เพี้ยสรรคสุโขย ยกกองทัพมาปราบ พระวอตายในสนามรบ ผู้คนที่เหลือจึงอพยพไปอยู่ในเกาะกลางลำแม่น้ำมูล ชื่อว่า "ดอนมดแดง" (ปัจจุบันอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี)

สายที่ 2 มีท้าวโสมพะมิตรเป็นหัวหน้า ได้อพยพข้ามสันเขาภูพานลงมาทางใต้ และตั้ง บ้านเรือนอยู่ที่บ้านกลางหมื่น ต่อมาท้าวโสมพะมิตร ได้ส่งท้าวตรีและคณะ ออกเสาะหาชัยภูมิที่จะ สร้างเมืองใหม่ใช้เวลาประมาณปีเศษจึงพบทำเลที่เหมาะสม คือบริเวณลำน้ำป่าและเห็นว่ามีแก่งสำโรง ชายสงเปลือยมีดิน น้ำอุดมสมบูรณ์ จึงอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือนและได้จัดตั้งศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

พ.ศ. 2336 ท้าวโสมพะมิตรได้ นำเครื่องบรรณาการ คือ กาน้ำสัมฤทธิ์ เข้าถวายสวามิภักดิ์ ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี และขอตั้งบ้านแก่ง สำโรงขึ้นเป็นเมือง ได้รับพระราชทานนามว่า "กาฬสินธุ์" และได้แต่งตั้งให้ ท้าวโสมพะมิตรเป็น "พระ ยาชัยสุนทร"

พ.ศ. 2437 สมัยพระยาชัยสุนทร (ท้าวเก) ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองเป็นแบบ เทศาภิบาล มี มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบล และให้เมืองกาฬสินธุ์ เป็น "อำเภออุทัยกาฬสินธุ์" ขึ้นกับ จังหวัดร้อยเอ็ด

วันที่ 1 สิงหาคม 2456 ได้ยกฐานะอำเภออุทัยกาฬสินธุ์เป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" ให้มีอำนาจ ปกครอง อำเภออุทัยกาฬสินธุ์ อำเภอสหัสขันธ์ อำเภอภูพานารายณ์ อำเภอ กมลาไสย และอำเภอยาง ตลาด โดยให้ขึ้นต่อมณฑลร้อยเอ็ด

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2474 จังหวัดกาฬสินธุ์ถูกยุบเป็นอำเภอ ขึ้นกับจังหวัดมหาสารคาม และ 1 ตุลาคม 2490 ได้ยกฐานะเป็น "จังหวัดกาฬสินธุ์" จนถึงปัจจุบัน

กาฬสินธุ์เป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากหลักฐานทาง โบราณคดีบ่งบอกว่าเคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ

1,600 ปี จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์เริ่มตั้งเป็นเมืองในสมัยรัตนโกสินทร์ เมื่อปี พ.ศ. 2336 โดยท้าวโสมพะมิตร ได้อพยพหลบภัยมาจากดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงพร้อมไพร่พล และมาตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำป่าว เรียกว่า “บ้านแก่งสำโรง” แล้วได้นำเครื่องบรรณาการเข้าถวายสวามิภักดิ์ต่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า จุฬาลงกรณ์ราช ต่อมาได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ยกฐานะบ้านแก่งสำโรงขึ้นเป็นเมือง และพระราชทานนามว่า “เมืองกาฬสินธุ์” หรือ “เมืองน้ำดำ” ซึ่งเป็นเมืองที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล “กาฬ” แปลว่า “ดำ” “สินธุ์” แปลว่า “น้ำ” กาฬสินธุ์จึงแปลว่า “น้ำดำ” ทั้งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ท้าวโสมพะมิตรเป็น “พระยาชัยสุนทร” ครองเมืองกาฬสินธุ์เป็นคนแรก

จังหวัด กาฬสินธุ์ ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 519 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,946.746 ตร.กม. หรือ ประมาณ 4,341,716 ไร่ หรือ ร้อยละ 4.5 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์ ,ประวัติจังหวัดกาฬสินธุ์,
<https://www.kalasin.go.th/t/th/provinfo/histo.html>

ข้อที่ 3 เรื่อง พระราชดำรัส

“ภาษาไทยหรือภาษาทั้งหลายที่ใช้กันในปัจจุบันนี้เป็นภาษาที่มีชีวิต เป็นภาษาที่ประชาชนใช้ ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงในความหมาย ถ้าเราบัญญัติศัพท์อะไรขึ้นมา ก็จะขอให้ประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้ที่มีความคิดในด้านภาษาเป็น “ศัพท์บัญญัติกร” กันทั้งชาติ หรือเป็นวิทยากรผู้ที่มีความรู้ทั้งชาติก็ได้... ทางที่ดีเราบัญญัติศัพท์แล้วก็ต้องลองดูว่าเขาเข้าใจหรือเปล่า การบัญญัติศัพท์หรือการมีคำใหม่มีบ่อเกิดหลายทาง... ท่านทั้งหลายที่เป็น “ศัพท์บัญญัติกร” ก็เป็นบ่อเกิด... อีกบ่อหนึ่งก็คือ สำนักข่าวต่างๆ ที่แปลจากภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย ก็ออกมาเป็นภาษาประหลาดๆ เหมือนกัน...”

พระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 29กรกฎาคม 2505

สมาคมครูภาษาไทย, พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าด้วยภาษาไทยและความสำคัญของหนังสือ

<https://shorturl.asia/CGyzs>

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ โดยใช้ GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกีฬาเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

ข้อชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงและในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับความพึงพอใจ ดังนี้

1 = พอใจน้อยมาก 2 = พอใจน้อย 3 = พอใจปานกลาง 4 = พอใจมาก
5 = พอใจมากที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 หลักสูตร						
1	เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน					
2	เทคนิค 5W1H ที่ครูแนะนำใช้ในการสังเกตใจความสำคัญ ช่วยในการเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น					
3	เนื้อหาในการเรียนน่าสนใจไม่น่าเบื่อ					
4	เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5	จำนวนเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน						
6	ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี					
7	ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย					
8	ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์					
9	ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการสื่อสาร					
10	ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียน					
ด้านที่ 3 วิธีการสอน						
11	การสอนตามขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนย่อความได้ดีขึ้น					
12	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ					
13	การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนย่อความมีความเหมาะสม					

ภาคผนวก ฅ ตารางวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถ
การเขียนย่อความ

ตารางวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ

ผลการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ				
จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนน	ค่าร้อยละ	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ
1	60	54	90.00	1
2	60	40	66.67	0
3	60	48	80.00	1
4	60	48	80.00	1
5	60	40	66.67	0
6	60	51	85.00	1
7	60	48	80.00	1
8	60	42	70.00	1
9	60	49	81.67	1
10	60	48	80.00	1
11	60	36	60.00	0
12	60	45	75.00	1
13	60	45	75.00	1
14	60	47	78.33	1
15	60	46	76.67	1
16	60	45	75.00	1
17	60	39	65.00	0
18	60	56	93.33	1
คะแนนเฉลี่ย18คน	60	45.94	76.57	14
S.D.	0.00	5.17	คะแนนผ่านเกณฑ์	77.78
				จำนวนผ่านเกณฑ์

ตารางผลการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ อัตนัย ข้อที่ 1

เขียนย่อความจากนิทาน					
คนที่/รายการ	ส่วนขึ้นต้นของการ เขียนย่อความ (5)	ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ (5คะแนน)	หลักการใช้ภาษา (5คะแนน)	การเขียนสะกดคำ (5คะแนน)	คะแนนเต็ม (20)
1	5	4	4	3	16
2	3	3	3	5	14
3	4	4	4	3	15
4	3	4	4	4	15
5	4	4	3	1	12
6	5	3	4	5	17
7	4	3	4	3	14
8	3	3	3	3	12
9	4	3	5	4	16
10	4	4	4	3	15
11	2	2	3	4	11
12	3	2	4	4	13
13	4	4	4	2	14
14	3	3	3	5	14
15	5	3	4	3	15
16	5	2	3	4	14
17	3	2	3	4	12
18	5	4	4	5	18
ค่าเฉลี่ย	3.83	3.17	3.67	3.61	14.28
ร้อยละ	76.67	63.33	73.33	72.22	71.39

ตารางผลการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ อดันัย ข้อที่ 2

เขียนย่อความจากประวัติ					
คนที่/รายการ	ส่วนขึ้นต้นของการ เขียนย่อความ (5)	ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ (5คะแนน)	หลักการใช้ภาษา (5คะแนน)	การเขียนสะกดคำ (5คะแนน)	คะแนนเต็ม (20)
1	5	5	4	5	19
2	2	3	3	5	13
3	4	4	4	3	15
4	3	4	4	4	15
5	4	4	3	1	12
6	5	3	4	5	17
7	5	4	4	3	16
8	3	4	4	4	15
9	4	3	5	4	16
10	4	4	4	4	16
11	2	3	3	4	12
12	3	5	4	4	16
13	4	4	4	2	14
14	5	3	3	5	16
15	5	3	4	3	15
16	5	2	3	5	15
17	3	3	3	4	13
18	5	4	5	5	19
ค่าเฉลี่ย	3.94	3.61	3.78	3.89	15.22
ร้อยละ	78.89	72.22	75.56	77.78	76.11

ตารางผลการพัฒนาความสามารถการเขียนย่อความ อดันัย ข้อที่ 3

เขียนย่อความจากพระราชดำรัส					
คนที่/รายการ	ส่วนขึ้นต้นของการ เขียนย่อความ (5)	ส่วนเนื้อหาของ การเขียนย่อความ (5คะแนน)	หลักการใช้ภาษา (5คะแนน)	การเขียนสะกดคำ (5คะแนน)	คะแนนเต็ม (20)
1	5	4	5	5	19
2	4	3	3	3	13
3	5	4	4	5	18
4	4	5	4	5	18
5	5	4	4	3	16
6	5	5	4	3	17
7	5	4	5	4	18
8	3	4	4	4	15
9	4	4	5	4	17
10	4	5	4	4	17
11	4	2	3	4	13
12	4	4	4	4	16
13	5	4	5	3	17
14	4	5	3	5	17
15	5	3	4	4	16
16	5	3	4	4	16
17	4	3	3	4	14
18	5	5	4	5	19
ค่าเฉลี่ย	4.44	3.94	4.00	4.06	16.44
ร้อยละ	88.89	78.89	80.00	81.11	82.22

ตารางวิเคราะห์ความสามารถการเขียนย่อความรายด้าน

วิเคราะห์รายด้านความสามารถการเขียนย่อความ				
ด้าน	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	รวม
ด้านส่วนขึ้นต้น	3.83	3.94	4.44	12.21
ด้านเนื้อหา	3.17	3.61	3.94	10.72
ด้านหลักภาษา	3.67	3.78	4.00	11.45
ด้านเขียนสะกดคำ	3.61	3.89	4.06	11.56
				45.94

ภาคผนวก ก ตารางผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจ

ผลแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้																				
รายการ/คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ด้านที่ 1 หลักสูตร																			4.79	0.11
1. เนื้อหาการเขียนสื่อสารมีความเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน	4	4	4	5	4	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	4	5	4.56	0.51
2. เทคนิค 5W1H ที่ครูแนะนำใช้ในการสังเกตใจความสำคัญ ช่วยในการเขียนย่อความได้ง่ายขึ้น	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4.89	0.32
3. เนื้อหาในการเรียนน่าสนใจไม่น่าเบื่อ	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	3	5	5	5	5	5	5	4.78	0.55
4. เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4.89	0.32
	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4.83	0.38
ด้านที่ 2 ครูผู้สอน																			4.87	0.22
6. ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	4	5	4.67	0.49
7. ครูสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	3	5	5	5	5	5	5	4.83	0.51
8. ครูให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00
9. ครูมีความกระตือรือร้นในการสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการ สื่อสาร	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.94	0.24
10. ครูให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียน	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	5	5	5	5	5	4.89	0.47
ด้านที่ 3 วิธีการสอน																			4.94	0.14

11. การสอนตามขั้นตอน GPAS 5 Steps ร่วมกับ 5W1H ช่วยให้เข้าใจกระบวนการเขียนย่อความได้ดีขึ้น	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.94	0.24	
12. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	
13. การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการเขียนย่อความมีความเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4.94	0.24	
14. วิธีการสอนช่วยให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาการเขียนย่อความได้อย่างเป็นระบบ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	4.89	0.32	
ด้านที่ 4 การเรียนการสอน																				4.70	0.23	
15. สื่อการสอนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4.94	0.24	
16. สื่อการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	5	5	5	4	5	4	5	3	4	4	5	5	4	4	3	5	5	5	5	4.44	0.70	
17. สื่อการสอนช่วยให้จดจำและเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4.72	0.46	
ด้านที่ 5 วัดและประเมินผล																				4.98	0.14	
18. ความยุติธรรมในการให้คะแนน	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.94	0.24	
19. เกณฑ์การให้คะแนนประเมินมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	
20. ช่วยให้เห็นความก้าวหน้าของความสามารถในการเรียนรู้ การเขียนย่อความ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	
																					4.86	0.28

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	พระกิตติพนธ์ ธรรมเมธี (คันทิ)
วัน เดือน ปี เกิด	1 สิงหาคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา	คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	วัดศิริอุบลัมภ์ บ้านโนนพะพระ ตำบลโคกคอน อำเภอบำบ่อ จังหวัดหนองคาย 43110
ผลงานตีพิมพ์
รางวัลที่ได้รับ

